

4th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, it is already the rule, the practice and the convention that every preference should be given to those who have served as Assistant and Additional Public Prosecutors and the like. It is generally these people that are appointed as Public Prosecutors when a vacancy occurs. The reappointment of the same Public Prosecutor over and over again for many terms is not favoured by the Government according to the present policy. Whether this is good or bad is a different matter. The policy that we have inherited here is not to give too many terms to the same individual. We are selecting from those who have already done service and accepted service. The Collector and the Sessions Judge both consult one another and send their recommendations furnishing particulars about every applicant whom they select and also their own recommendation. This is how the selection is done at present. If this does not give satisfaction to all the legal practitioners in touch with the Legislative Assembly Members, it is difficult for Government to satisfy them.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ சிற்சில ரகசியமான விஷயங்களை சர்க்கார் வெளிப்படுத்தக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ கைலை ஆனந்தர் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக பல கேஸ்களில் வாதாடி சர்க்காருக்குத் தோல்வியை வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவருக்கு இந்தப் பதவி கொடுக்கப்பட்டது மறுக்கப்பட்டதா? அவரை நியமித்தால் அரசாங்கத்தின் கேஸ்களுக்கு எல்லாம் தோல்வியே ஏற்படும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணமா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I may also point out that political considerations have not weighed with us. As I have pointed out, a man who is opposed to the Congress has got himself appointed as the Public Prosecutor.”

MR. SPEAKER :—“ I have allowed sufficient time to discuss a similar question the other day. Now I am going to pass on to the next item on the agenda.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to inform the House that I have received the following message, dated the 28th February 1954, from the Governor :—

‘ I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the address with which I opened the present Session of the Legislature.’ ”

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—*cont.*

* **SRI S. T. ADITYAN :—**“ Mr. Speaker, Sir, the Budget that has been presented by the Hon. the Finance Minister for this year shows a small deficit and we find that the deficit is mainly due to the dwindling of income under sales tax. The Hon. the

[Sri S. T. Adityan]

[4th March 1954]

Finance Minister himself has referred to it in the Budget speech and he has also given the causes for this dwindling of income under sales tax. In one place, he has ascribed this to the dwindling of the real income of the people and at another place he has put the same idea in some other words and he has said that there is a consumer resistance due to the low purchasing power of the poor people. Sir, this is a question which concerns not only this State but the whole country. The next day after our Hon. Ministers delivered his Budget speech, the Hon. Minister for Finance at the Centre presented the Union Budget and made his speech. He has also admitted that the real income of the people has not gone up but the nominal income has gone up to about Rs. 265, within the two years under review from a figure of Rs. 236. The question now arises, what is the real income of the people? Has it gone above the level, or has it been keeping the same level only, or has it gone down? Many of us feel that it has really gone down. The real income which is the thing that matters has really gone down. But the Central Ministry has assured us that it has not gone up. The real income is the same for the last two years. This again brings us to the problem whether it is possible, in the circumstances in which our State is situated, to increase the real income of the people because that is the real problem that has to be solved. Even if the nominal income goes up and the price level also goes up with it, it would be like the effort of a man who tries to jump over his own shadow. The shadow would certainly and immediately follow him however fast he may run and however high he may jump. He can never go faster than his shadow. On the one side, the nominal income goes up and on the other side the price index also goes up so that the nominal income does not get above the price level and the real income also does not go up.

“ The only way in which the real income of the people could be raised is by providing more employment for the people. However much the production may go up—the Central Ministry has assured us that the production has really gone up,—unless the distribution machinery is also improved, unless the people purchase more, unless the people are provided with the means to purchase more, the vicious circle will be in operation. And that is the present position. It is rather fortunate that the Ministry of the Madras State has been able to see this truth of the problem and I should like to congratulate the Hon. the Finance Minister for bringing into the limelight the problem of unemployment. In regard to unemployment he has said that the position is likely to be critical. He has also admitted that he has not been able to do much in regard to the question of unemployment. I wanted to draw the attention of the Government to the first and basic necessity of collecting statistics before they think of solving the problem of unemployment. Every country which has tried to do something for the people, has collected this statistics about the unemployed. If the level of unemployment is 10 per cent and below, the Governments in those countries do not get worried.

4th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

But if it is 15 per cent or 20 per cent or 25 per cent, they begin to worry themselves about the problem and try to do something for these unemployed. But what do we find in this State? When I asked the Hon. the Minister for Finance whether statistics would be collected in respect of this matter for major cities at least, he replied that perhaps his employing the necessary staff to collect the statistics might solve the unemployment problem of only a few educated people but beyond that he said it would be of no use. I wish to protest against this attitude of the Hon. the Finance Minister which I must describe as callous in the extreme. I know the difficulties involved in collecting statistics of that type. But should we not have statistics about the extent of unemployment in respect at least of big cities and towns? In spite of the difficulties, I would submit that the problem should be solved first by collecting statistics and then by making a serious attempt to provide employment for those people. Though the Hon. the Finance Minister has drawn the attention of the people to this problem of unemployment, I find the Government have not provided for any positive solution of the problem. The only thing that the Hon. Minister has said was that he was depending on the Centre doling out more money to the States to render relief to these people. But the Centre has said that the States should make a supreme effort to raise more taxes. In regard to this problem, we find on the one side the State trying to deal a blow on the Centre and on the other the Centre trying to deal a big blow on the State. But unfortunately we find the blows fall on the poor common man and not upon the unemployment problem. We can derive very little satisfaction from the assurances given to us, namely that the Centre is going to give us more money. In fact, the Centre has said that the States must make their own efforts to find the money required by them. Thus the common man is being driven from pillar to post. Every problem in future should be looked upon with an eye to provide more and more employment. Sir, I take a simple example. During his last days, Mahatma Gandhi is said to have pointed out that the system of giving Monopolies in regard to licensing of bus traffic was very bad. If I remember aright, he is said to have pointed out that in a case where a person had invested about Rs. 20,000 he earned a profit of about Rs. 90,000 in about a year and a half. I think that most hon. Members of this House are aware that a route value is also attached to every bus. If a bus is actually worth Rs. 20,000, it is sold for Rs. 30,000 taking into consideration that the route value is worth another Rs. 10,000. This is the real position. Why should a monopoly be given to certain persons to run buses on certain routes? If the authorities only give permits to each and every person who applies for it excepting those who have got some disqualifications attached to them, there will be at least 5,000 buses more on the roads giving employment to 10,000 more young men. Tyre retreading companies will also have more work to do, thereby providing more employment. If we abolish the system of monopolies, bus traffic also will become cheaper. On the

[Sri S. T. Adityan]

[4th March 1954]

contrary, what we find is—I want to make an insinuation—that the ruling party is retaining the present system of monopolies so that favouritism may be shown and their favourites may be granted licences to run buses in big cities like Madurai, etc.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Is there any place in the world where they give licences to each and every person? ”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, it is true that in other places they do not give licences to every person but it is also true that licences are given to persons who have no disqualifications attached to them. The other qualification is whether the traffic has reached its extreme limits. If the bus traffic is too much, then applicants are cut out. There is no system of selection. I challenge the Hon. Minister to show that anywhere else there is a systematic selection like that obtaining here. This system of selection has been attacked more than once in the High Court and the High Court has also found it more than once to be bad. My point here is not to talk about favouritism or nepotism but to make it clear that if bus traffic is left to free competition at least another 10,000 young men will be enabled to get jobs as conductors and drivers.

“ Sir, while speaking on the Budget it is usual to refer to one's own constituency and I will, in the next five minutes allotted to me, refer to my own district of Tirunelveli. The Tirunelveli district was formerly in a happy position when they had about Rs. 20 lakhs invested in the railway system. The railway system had now been taken over by the Central Government and the Centre had paid about Rs. 23 or 25 lakhs as the price for the district board's share. Unfortunately, this money has been locked up with this State Government. This is not given to the Board for the improvements they want to make. A large number of road works have been sanctioned in the Tirunelveli district which, when completed, will consequently improve the condition of the people there. I, therefore, request that even though there may be objections to giving the District Board the whole of the money, at least a portion of it to the extent of about Rs. 5 lakhs may be given to it for investment on its roads.

“ I am glad that the Manimuthar Scheme is progressing well and is nearing completion and I would like the Government to take up immediately negotiations with the Travancore-Cochin Government about the Giriar Scheme.

“ As regards rural electrification which was stopped sometime ago, I understand that it is likely to be revived. If rural electrification is to be resumed, I want that the needs of the Sri-vaikuntam, Tiruchendur and Nanguneri taluks should receive consideration along with others.

“ As regards the Kayalpatnam Water Works, I understand that tenders have been invited and I submit that the scheme may be expedited.

4th March 1954]

[Sri S. T. Adityan]

“ Sir, I now come to the question of the palmyra tax in which I am particularly interested, coming from Tirunelveli. After persistent appeals, the Government have been kind enough to abolish the palmyra tax but they reintroduced it in the shape of land tax at Rs. 2-13-0 per acre on the land on which the palmyra trees stand. We submitted that this tax was too much and appealed to the Government to reduce it or to abolish it. We also submitted to the Government that it is possible to interpret the present Constitution to mean that it was *ultra vires* to impose, apart from the land tax, a tree tax also. Ultimately, we find that the Government have now abolished the whole of the palmyra tax in the Ramanathapuram district but still they have to pay a palmyra tax of 2 annas per acre in the district of Tirunelveli. Sir, I submit that this is step-motherly treatment.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no palmyra tax now.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ It has been reintroduced by way of increased land tax. When it has been completely abolished in the Ramanathapuram district, why should the Government retain it in Tirunelveli district? Is it because the Members from Tirunelveli pressed for its abolition? Does the Government want to take revenge on the people of Tirunelveli? Or, could it be so because X or Y is there pressing for it and that the prestige of the Government will be lost? After all, at 2 annas per acre, on any basis of calculation the income from this will not exceed Rs. 10,000. I, therefore, appeal to the Government that they may be gracious enough to completely withdraw this tax.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Land tax was reduced when tree tax was originally put in. Now, when tree tax is removed and land tax is allowed to remain just as it is, it will be unfair discrimination in favour of Tirunelveli in relation to other district areas.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, I want to bring to the notice of the Hon. the Chief Minister that in the taluk of Sattur in Ramanathapuram district, the whole of the palmyra tax has been abolished in the same order of the Government. If Sattur is to be shown favouritism, why should not the same favouritism be shown to Nanguneri, Srivaikuntam and Tiruchendur taluks of Tirunelveli district? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Tirunelveli district has a much larger area where this tax prevailed. Sattur and Ramanathapuram were additions and are small in area. If my memory is right, the tax was introduced later in these areas. These are outside the Tirunelveli district but have some palmyra trees by accident. Their number is quite small and in the rest of Ramanathapuram district, there was no such tax while in the whole of Tirunelveli district there was this tax.”

[4th March 1954]

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, I again submit that the Hon. the Chief Minister does not seem to be quite correct because these taluks in which he has removed this tax in the Ramanathapuram district were after all a part of the Tirunelveli district itself. If one part of the old district of Tirunelveli gets this benefit, why should not the other six taluks also get the same benefit? Even if the Government are pleased to examine the financial aspect of it, the income would not even amount to lakhs of rupees but would be only in the order of some 10 or 15 thousands of rupees. I am also quite sure that the Hon. the Chief Minister is wrong when he says that the land tax was intentionally reduced when the palmyra tax was introduced. If only one goes through the Revenue Settlement records, one will find that only the normal land tax has been levied. I, therefore, submit that the Government will be pleased to examine the whole question afresh.

“ Sir, I think I have got about two more minutes left. Coming to the question of pests, I do not know the position in other districts but I do know the position in my district very well. In many places, the crop will not be worth more than four annas, that is to say, it will be only a fourth or a fifth of the normal yield. We tried to get insecticides from the Agricultural department and they did give it in many places but it was hardly sufficient to meet the situation. I submit that some urgent arrangements should be made soon to get larger quantities of insecticides in case of trouble in the future.

“ Lastly, I come to the question of well subsidies, to which another hon. Friend of mine already referred. An advance of Rs. 500 was given to those who wanted to dig wells. Fortunately, some ryots were able to strike water at a depth of 10 or 12 feet. According to the conditions, the well has to be sunk to a depth of 24 feet. When they struck water even at 10 or 12 feet, they were able to dig the wells only up to a depth of about 18 feet. In the next season, what happens is that the Tahsildar comes and reports that these wells have not been sunk to the required depth of 24 feet and he immediately recommends that the whole of the advance should be recovered. The ryot immediately gets into a state of panic and digs the well to the required depth of 24 feet. The recovery should, therefore, be normally waived but on the contrary we find that red-tape prevails and the recovery is not stopped. I submit that this is a question which the Government must look into.”

11-10 SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள்
எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த நேரத்தில் இப்பொழுது
சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச்
சில வார்த்தைகள் கூற நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு
பட்ஜெட் விவாதத்திலும் இவ்விதமாக பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும் கனம்
நிதி மந்திரி அவர்களைப் புகழ்ந்து பேசுவது உண்டு. இந்தச் சமயத்தில்
சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே புது வரிகளைப் போட்
டிருக்கிறது. இந்த வரிகளினால் அநேகமாக ஏழைகள் பாதிக்கப்பட
மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் மகா சபை பல தீர்மானங்
களை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில்

4th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

அவர்களின் நிலைமையை ஆராய்வதற்கு சுப்ரமணியம் கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்து வந்தோமேயொழிய விவசாயிகளுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே விவசாயி பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கொண்டுவருவதற்குத் தவறிவிட்டார்கள். தேர்தலின்போது விவசாயிகளுக்கு விவசாயப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவருவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படும் இந்த நேரத்தில் கண்டிப்பாக அந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். நான் மாத்திரம் அல்ல, காங்கிரஸிலுள்ள அத்தனை மெம்பர்களும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுவென்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நன்கு யோசித்து எப்படியாவது விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து அவர்களை நல்ல முறையிலே கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களின் அல்லல் சொல்லி முடியாது. இது மிகவும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஒரு வருஷம் சாகுபடி செய்த நிலம் அடுத்த வருஷம் அவனுக்குத் திரும்பவும் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. இதுமாதிரி சில இடங்களில், ஏன், பல இடங்களில் நடந்து வருகின்றன. கல்லிடைக்குறிச்சிப் பிரச்சனை வந்தது. அங்கே அவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்க்கக்கூடியதாய் இல்லை. இங்கு வாழும் மக்கள் நிலம் இல்லாமல், வாழ வகையின்றி, பிச்சை எடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

“நாராயணபுரத்திலிருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்கள் போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு அறுவடை செய்துகொண்டு போயிருக்கிறார்கள். விவசாய மக்கள் பாடுபட்டதால் விளைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது. அவர்களின் உழைப்பு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு மிகவும் லாபத்தை அளித்திருக்கிறது. ஆனால் தான் பயிரிட்டதை அறுவடை செய்யாமல் நிலச்சுவான்தாரர்கள் அறுத்துச் செல்வதென்றால் ஏழை விவசாயிகளின் வயிறு எரியாதா? நிலச்சுவான்தாரர்களை அடக்கமுடியாமல், விவசாயிகளுக்கு ஆத்திரம் பொங்குகிறவரையில் இந்த அரசாங்கம் சும்மா இருக்கப்போகிறார்களா? இரத்தப் புரட்சி நாட்டில் ஏற்பட்டபின்தான் இந்த சட்டத்தை செயலிலே கொண்டுவர சர்க்கார் நினைத்திருக்கிறார்களா? பல பாட்டாளி மக்கள் அடிப்பட்டு, உதைப்பட்டு, சிறையில் கிடந்து வாடுகிறார்களே, அதுமாதிரியாக எல்லா இடங்களிலும் நடக்கவேண்டுமா? இதைப்பற்றி இன்னும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை நடத்தப்படுகிறதேயொழிய செய்கையில் ஒன்றும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சட்ட சபையிலிருந்து 10 அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இதை பரிசீலனை செய்து ஒரு மசோதாவை ஒரு சில நாட்களில் கொண்டுவர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பல கமிட்டிகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. வாஸ்தவத்திலே, நன்மை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் நிலச் சொந்தக்காரர்களெல்லாம் சொந்தத்தில் பயிர்கள் வைக்க நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டதால் பாடுபடும் விவசாயிகள் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கஷ்டப்பட்டு விவசாயத் தொழில் புரிவனுக்கு நிலம் கிளையாது என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதே நிலை நீடிக்க விடக்கூடாது. எல்லா இனம் நிலங்களையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்காகச் சட்டம் செய்யவேண்டும். இனம் நிலங்களால் அடிக்கடி அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு பலர் கோர்ட்டுகளுக்குப்போக வேண்டி நேரிகிறது. ஏழை விவசாயிகளும் வாதாடவேண்டி வக்கீல்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பணம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

“ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை தீர்ந்தபாடில்ல. அவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளம் குறைந்த பட்சம் ரூ. 40 ஆகிலும் இருக்கவேண்டும். மேலும் அவ்வன்சும் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளத்தில் அதிக வேலை செய்துகொண்டு மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இப்படி நாட்டிற்கு நலம் தரக்கூடியவர்களை

[Sri R. S. Arumugam]

[4th March 1954]

வருந்தவைக்கலாகாது. ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் கடவுளுக்கு சமானமாவார்கள். இவர்கள் சுகமாக இருந்தால்தான் மாணவர்களுக்கு நன்றாக கல்வி போதிக்கப்படும். இதற்காக அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதேமாதிரியாக நாட்டின் பாதகாவலர்களான கான்ஸ்டேபிள்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது. அவர்கள் திடகாத்திரமாக இருப்பதற்கும், அந்தஸ்தை உயர்த்திகொள்வதற்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

“ பிச்சைக்காரர் பிரச்னை திராத ஒன்றாக இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கே பிச்சைக்காரர்கள் நடைபாதைகளிலெல்லாம் அதிகமாகிவிட்டார்கள். இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சீக்கிரம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

11-20
a.m.

“ நாங்கள் பேசுகிற பேச்சுகளின் மீது நீங்கள் எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள், என்ன பிரகாரம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பது தான் விளங்கவில்லை. திருநெல்வேலி சம்பந்தப்பட்ட பல பிரச்னைகளைச் சொன்னோம். அவை சம்பந்தமாக ஏதாவது விசாரித்திருக்கிறீர்களா? இதுவரையில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை.

“ மாணார்களும 10,000 ஏக்கரா நிலங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய வசதியாயிருக்கும். அதற்கு தாம்பிரவணியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். எழுதி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் அதை விசாரித்ததாகக் கூடத் தெரியவில்லை. அதை விசாரித்து செய்யமுடியுமா, செய்யமுடியாதாலென்றுகூடச் சொல்லவில்லை. திருப்புடைமருதாருக்கு ஒரு கால்வாய் வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை 10,000 அல்லது 15,000 ரூபாயில் முடித்துவிடலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி சர்க்கார் இதுவரை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. கங்கைகொண்டான்குளம் பக்கத்திலேயே மின்சார வசதியிருக்கிறது. அதை இந்த இடங்களுக்கு வெகு சுலபமாக விஸ்தரிக்கலாம். உடனே இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளைச் சர்க்கார் ஆராய்வதில்லை. எதை எடுத்தாலும் சணக்கம் தான். ஒரு மனுப்போட்டால் அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு 2, 3 வருஷங்கள் ஆகின்றன. மேட்டுப்பச்சேரி, சித்தன்குடியிருப்பு இந்த இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். எதை எடுத்தாலும் ‘Under correspondence’ என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ‘Under correspondence’ என்று சொல்லுவதற்கே இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. கிராமங்களில் பாதை கிடையாது. கிராமவாசிகள் பாதையில்லாமல் எப்படி சஞ்சலப்படுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். சரியான பாதையில்லாவிட்டால் அவர்கள் எப்படி சந்தோஷமாக இருக்கமுடியும்? இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைப்பற்றி தெளிவாக சிந்திக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு புதிய ஆரம்பக்கல்வி திட்டத்தை எப்படி அமுல் நடத்துவது என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனைக் கமிட்டிக்கு யாரைத் தலைவராகப் போடலாம்? பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த shift முறையை ஆதரித்த ஸ்ரீ பருலேக்கரைப் போடலாமா, கிராமங்களைப்பற்றித் தெரியாதவர்களை அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாகப் போடலாமா என்றெல்லாம் சிந்திக்கிறார்கள். இப்பொழுது பாதிப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். முன்பு 100 பிள்ளைகள் போய்க்கொண்டிருந்தால் இப்பொழுது 30 பிள்ளைகளே போகிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு visit செய்கிற Deputy Inspector-கள், ‘சம்மா, 50 பிள்ளைகளென்று போடுங்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியாக நம் நாட்டில் சத்தியம் குறைந்துவிட்டது. நேர்மை குறைந்துவிட்டது. இப்பொழுதிருக்கிற 7 முதல் 10 வயதுள்ள சிறு பிள்ளைகளை diary எழுதச் சொல்லுகிறார்கள். பிள்ளைகள் தன் தகப்பனாரோடு வேலைக்குச் சென்றதாக எழுதுகிறார்கள். பெண்கள் தன் தாய்க்கு சமையல் வேலையில் உதவியாகயிருந்ததாக எழுதுகிறார்கள். அவர்கள்

4th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

இதுமாதிரி பொய் diary தான் எழுதுகிறார்கள். சிறு பிள்ளைகளுக்கு பொய் சொல்லும் மனப்பான்மையை இந்தக் கல்வித் திட்டம் புகுத்துகிறதேயென்று மேல் நாட்டினர் கேலிதான் செய்வார்கள். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் படிப்பு போய்விட்டது என்று தான் சொல்லவேண்டும். பாதி நேரம்தான் பள்ளிக்கூடமிருப்பதால் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகமாட்டார்களென்பது எனக்குத் தெரியும். இந்தத் திட்டத்தினால் வருகிற ஆபத்தை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் Token grant வேறு ஏற்படுத்தி இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி மேலும் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மை வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage the Hon. Speaker sounded the gong and called on Sri M. Narayana Kurup to speak.)

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, Pandit Jawaharlal Nehru, Prime Minister and President of the Indian National Congress, in his presidential address to the 59th Session of the Indian National Congress laid down the following text to measure the success or failure of a Government :— 11-25
a.m.

“ After the attainment of independence our urgent task has been to devote ourselves to the economic betterment of our people, to raise their standard of living, to remove the curse of poverty and to promote quality and social justice. The extent to which we succeed or fail in this great task will be the measure of our achievement.”

“ Now I wish to ask, has this Government, after six years of their rule, any presentable record in any of the matters? We have now distressing poverty and acute unemployment that we have never experienced before. The purchasing power of the people is at the lowest . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may continue his speech.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I feel unwell; I am not able to proceed further. I will speak afterwards.”

MR. SPEAKER :—“ If the hon. Member wants any medical aid, let him go to my chamber. Mr. Virupakshiah will now speak.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Minister for Finance on the Budget proposals which he has presented before the House. The Budget proposals are very realistic. I am glad that the Government have taken note of the varied problems of the State and that provision in the Budget has been made in proportion to their stature.

“ It is but proper that the needs of agriculturists have merited the top priority in the attention of the Government. It has been rightly stated that prices are stabilizing at lower levels. Agriculturists are not unhappy about the fact that prices are stabilizing at lower levels but what they want is price at levels which are not uneconomical for them. The Hon. Finance Minister in his Budget speech has stated that prices are tending to stabilize at lower levels and that in Tanjore, where the price of paddy has slumped below the Government procurement prices, steps are being

[Sri S. C. Virupakshiah]

[4th March 1954]

taken to buy up the surplus on Government account to give the necessary stability. I hope agriculturists will be happy about the steps taken by the Government to stabilize the prices at proper levels.

“ Large sums of money continue to be spent not only on old irrigation schemes but also on new irrigation schemes. It is absolutely essential that the Government concentrate their attention not only on big irrigation schemes but also on small irrigation works. It is but natural that in a country of villages, attention should be paid on taking up new irrigation schemes of ‘ medium size ’.

11-30
a.m.

“ Now, Sir, to add further to the comforts of agriculturist, extension of electricity to rural areas is also envisaged in the Budget. Large sums had been provided for this purpose in the present Budget. When the Budget contains such beneficial items for the promotion of the interest of the common man and the agriculturist and when large sums have been set apart for those items and for executing our irrigation schemes under the Five-Year Plan, it is but natural that the Government have come forward with some taxation proposals to fill up the gap caused by a deficit Budget. It is heartening to note that the taxation proposals will affect only the rich and not the poor. After all it should be realized that the Government are providing ameliorative measures to handloom industry so that it may stabilize itself. It is true that the handloom industry, which ranks next to agriculture in our State as a major industry, has been passing through difficult days. At the same time, we should remember that Government have been helping the industry both directly and indirectly. To add to the amenities already provided for handloom weavers, mill cloth has been subjected now to additional sales tax by way of an indirect help. Exemption of handloom goods from sales tax has been given by way of direct aid. Under these circumstances it is but fair to say that the Budget proposals before us are fair, moderate and practical.

“ Now, coming to my home constituency of Kollegal, I must reiterate that it is a very backward area. It has remained undeveloped for the past so many decades. Every authority that visits that place admits that fact. But when he gets down the Mysore plateau which is at an altitude of 2,500 feet, through the ghats to the plains, I think all his thoughts evaporate into thin air and he forgets Kollegal altogether. I am very sorry to say that things are not happy there. Irrigation facilities in my area need to be improved to a great deal. I am making this observation because most of our tanks which provide irrigation facilities have all been silted up. The work of restoration of these tanks have not been attended for the past so many decades. Tanks have been allowed to decay for so many ages. It is heartening to note that a sum of Rs. 94 lakhs has been allotted in this Budget for

4th March 1954] [Sri S. C. Virupakshiah]

the work of repair and restoration of our tanks. It is still more heartening to note that it will be distributed and spread over to the different areas of our State. I would like to sound a note of warning to the Government. They have done well this time to turn their attention to the rural areas. All along the emphasis had been confined to urban areas to the detriment of rural areas. Consequently, we had the one-way traffic of influx of people from rural areas to the cities and towns. The National Plan had laid stress on the development of rural areas. The second National Plan also, I think, will be framed with that underlying principle in mind. Therefore, let this Government, having begun rightly now, turn their attention to our rural areas hereafter. Let them provide more irrigation facilities to the ryots in our rural areas. Let them attend to the development of our agriculture first and foremost.

" I would like to bring to the attention of the House that the wealth of my area lies in its jungle streams. Dams could be raised impounding the waters of streams and our fields could be fed by that water. There are some two or three useful schemes, which, if completed in full, would provide a perennial source of water-supply to us. For instance, there is the 'Honnahaila' scheme. It is expected to bring under cultivation 1,500 acres. The return is expected to be 4 per cent. Not a bad return, I should think. Moreover, the cost is also moderate. The investigation of this scheme has been long over. But since the last fifteen or sixteen years, it has been hanging in the balance. Still, the scheme has not been started in spite of the repeated representations of the people in the locality. We have the 'Gundal' reservoir scheme. The cost of this scheme is also moderate. But I am sorry to observe that the request of our ryots for the starting of this scheme has not had ready response from the Government until today. Our shortage in food could be wiped out if only the above schemes are completed. After all, it would not cost the Government a very big sum to do this.

" I shall now touch upon the subject of 'rural electrification'. It should be admitted that we are having sufficient power to provide electricity for agricultural purposes to most of our villages. So far as villages in my area are concerned, applications have been pending for a long time. At present, our area is covered by the power taken from the Sivasamudram Power Station in Mysore, according to an agreement between the two Governments of Madras and Mysore entered into a long time ago. There is enough of power available under the agreement. The Madras Government are having sufficient power to provide electricity to most of our rural areas. The subject of 'rural electrification' had been given some importance now. A large sum of money had been provided for under that head. I do hope that Government would consider this matter seriously and see to it that my area as well as other rural areas are electrified.

[Sri S. C. Virupakshiah] [4th March 1954]

“ Next to agriculture, sericulture is an important industry in Kollegal. If you call ‘ Khaddar ’ a cottage industry that term could well be applied to ‘ sericulture ’. But unfortunately the position of the sericulture industry is not much too happy in Kollegal taluk. Kollegal has been noted for its silk and silk fabrics for over four generations and has won the appreciation of successive Mysore Rulers for over a century. Sericulture has been the main industry for Kollegal and her trade centred round the products of this cottage industry. Raw silk to the annual value of Rs. 50 lakhs was exported to the silk weaving centres in the plains. Mercantile houses were dealing in raw silk. The profession was hereditary, the business being handed down from father to son. But now these are things of the past. The industry has had difficult times. Most of the weavers have had to give up their hereditary occupation and migrate to other States and take to other and strange pursuits to make a living. The silk trade of Kollegal has now shifted to neighbouring Mysore.

“ If we analyse the causes for the decline of this ancient trade and industry, we find that the taxation measures of the Madras Government are responsible to a great extent for the present sorry state of affairs. Whereas raw silk is *free* of sales tax in Mysore, under the Madras General Sales Tax Act silk is charged *ad infinitum* at 3 pies per rupee of the turnover, in Mysore it is subjected to a system of licensing. Let me give some figures. For an annual turnover of Rs. 20,000 the sales tax in Madras is Rs. 312-8-0 whereas the licence fee is Rs. 75 in Mysore. For an annual turnover of Rs. 1,00,000 the sales tax in Madras is Rs. 1,562-8-0 whereas it is Rs. 150 in Mysore. For an annual turnover of Rs. 10,00,000 the tax in Madras is as high as Rs. 15,625 whereas the figure for Mysore is only Rs. 1,000. Hon. Members may see for themselves the glaring difference between the tax structure in Madras and Mysore.

“ Therefore, to put this sericulture industry on a stable footing, it is very important that Government should bestow their immediate attention on the question of exempting silk yarn and silk fabrics from the operation of the General Sales Tax Act. From silk rearing to silk weaving, it is a cottage industry to occupy the peasant usefully and profitably during the off-season. Hand-made cotton yarn and fabrics are exempt from tax. Produced by persons under like conditions, the same treatment should be meted out to silk yarn, fabrics, silk cocoons, silk worm layings, etc. Then alone the sericulture industry may be able to stabilize itself. Then alone Kollegal will regain, its past glory. Then alone can the undue competition from Mysore could be halted. Inasmuch as the Government of India had stated that our cottage industries should be improved, the sericulture industry also being a cottage industry should be given a helping hand. Government should help the resuscitation of this important industry.

“ Kollegal taluk is abundant in cattle wealth and forest wealth. Attempts should be made to start a cattle farm in this taluk.

4th March 1954] [Sri S. C. Virupakshiah]

Inasmuch as my area is rich in cattle wealth, I request that a cattle farm and an artificial insemination centre may be opened in Hanur. Representations have been made to this Government in that regard. I hope Government would pay due attention to them and start the cattle farm and artificial insemination centre.

“ ‘ Communication ’—this subject had been sadly handled by Government. Many of our villages are without good roads at all. I hope Government would try their best to improve the means of communication in my area. I hope Government would take up the construction of Thattahalla and Sonnehalla bridges near Hanur and thus improve, at least to some extent, the backwardness of my area.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-40 a.m.
திருநெல்வேலி தொகுதியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கனம் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சற்று முன்பு சொன்ன விஷயங்களை எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் அவர் இன்றைக்கு மக்களிடையே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார். அவர் பல முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார். அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நகரங்களிலிட, கிராமாதிரங்களில் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பது உண்மை. அதைத் தீர்ப்பதற்குள்ள மாரக்கம் என்ன? கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சொல்லியதுபோல் விவசாயிகளிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு, உடனே நிலச் சீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதுதான் வழி. வேறு காரியங்களமூலம் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதென்றால், காலதாமதம் ஏற்படும். ஆகையால் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய லக்ஷக்கணக்கான புறம்போக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுத்து, சாகுபடிக்கு வேண்டிய பண வசதியும் செய்து கொடுத்தால் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு தீர்க்கமுடியும். இதற்கு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களோ, அல்லது வேறு எந்த நபர்களோ முட்டுக்கட்டையாக இருக்கமுடியாது. என்னென்றால் இந்த முறையாரையும் பாதிக்கக்கூடியதல்ல. ஆகையால் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய லக்ஷக்கணக்கான ஏக்கர புறம்போக்கு நிலங்களை உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவசரமாக இந்தக் காரியத்தை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்யவெண்ணென்று கருதினால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை உடனே கொண்டுவரவேண்டும். தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியாமல்தான் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியின் தூண்டுதலால்தான் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களென்று சொல்லுவது தப்பு. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சொல்லியதுபோல் பிழைக்க வேறு வழியில்லாமல் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆகையால் உடனே அவர்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்துப்பயிரிட வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்திலுள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் போடப்போகும் விவசாய வருமான வரியை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். காப்பி, ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி போடவேண்டும். காரணம் அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கலாம். எந்த வரியைப் போட்டாலும் எதிர்க் கட்சியினர் எதிர்க்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அதிக வருமானம் வருபவர்களுக்கு வரி போடுவதைப்பற்றி ஆகோபணியில்லை. ஓரளவாவது இந்த எளிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கவேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்

[Sri K. T. Raju] [4th March 1954]

திருப்பார்களென்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், எதிர்பார்த்தபடி காரியம் நிறைவேறவில்லை. ராஜ்யமுழுவதும் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பெரும் அளவிற்கு தங்கள் குறைகளை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள். மகாநாடுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். வருங்கால மக்களின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பது அவர்கள் பொறுப்பு. அவர்களுக்குக் குறைந்த பக்க வாழ்க்கை நடத்துவதற்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுப்பது சர்க்காரின் கடமை. அவர்கள் அப்படி செய்யா விட்டால், இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் ஓரளவாவது கிடைப்பதற்கு நாம் அனைவரும் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நிதி மந்திரி தக்க நடவடிக்கை எடுக்காததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன்.

11-45
a.m.

“அடுத்தபடியாக நாம் கவனிக்கவேண்டியது புதிய வரிகளைப்பற்றித் தான். இப்பொழுது நில அபிவிருத்தி வரியை கொண்டுவரப்போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். என்னுடைய தொகுதியில்தான் நில அபிவிருத்தி வரி அதிகமாக வரப்போகிறது. அதாவது லோயர் பவானி திட்டத்தினால் நன்மையடையும் பகுதியில் வரப்போகிறது. அது எந்த அளவிற்கு அங்குள்ள விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அணைக்கட்டுத் திட்டம் பூர்த்தியாகி இப்பொழுதுதான் அங்கு தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா நிலங்களுக்கும் இன்னும் சரியாகத் தண்ணீர் விடப்படவில்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது இந்த வரி எந்த முறையில் அவர்களைப் பாதிக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த வரி விதிப்புக்கு அனுமதியளிக்கும் ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிகிறேன். அது எப்படி இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாது; அது இன்னும் சட்டசபைக்கு வரவில்லை. எந்தக் காலத்தில் அந்தச் சட்டம் வருவதாக இருப்பினும் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளை பாதிக்கும்படியாக அதைத்தயாரிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதாவது குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த வரியில் பாதிக்கப் படக்கூடாது. அதிக நிலம் வைத்துள்ளவர்களுக்குத் தான் இந்த வரியைப்போட வேண்டும். ஆகவே குறைந்த நிலமுள்ள விவசாயிகளை இது பாதிக்காமல் இருக்கும்பொருட்டு இந்த வரியை உடனே கொண்டு வராமல் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கடந்த பிறகு அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஐந்தாண்டுகள் பத்து, எக்கரா நிலம் வைத்து இருப்பவர்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரி வந்தால் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள். புஞ்சைக்காடுகளாக வைத்து இருந்த தங்கள் நிலங்களை இப்பொழுது அதிகச் செலவு செய்து விளைச்சலுக்குக் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறது. இம் மாதிரி அதிகச் செலவில் தன்னுடைய நிலங்களை செப்பணிட்டு, ‘அவைகள் சாகுபடிக்கு லாயக்கா’ என்று கண்டுபிடிப்பதற்கே கொஞ்ச வருஷங்களாகும். அதற்குள் அபிவிருத்தி வரியும் போட்டுவிட்டால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கும். இது கனம் மந்திரிக்கு தெரியாதது அல்ல. ஆகவே அவர்கள் நிலைமை சரியான பிறகுதான் வரி மசோதாவை இந்தச் சபைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மிஸ்துணிகள் மீது வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்க நிதி மந்திரியும் சில புது வரிகளைப் போடப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த அரசாங்கம் போடப்போகும் வரியும், இந்த அரசாங்கம் போடப்போகும் வரியும் சேர்ந்து இங்குள்ள பொதுமக்களைத்தான் வெகுவாகப் பாதிக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தில் பொருள்களின்மேல் அதிகப்படியான வரிகளை விதிக்கப்போகிறார்களாம். அதுவும் நம்முடைய மக்களைத்தான் பாதிக்கப்போகிறது. இவ்விதம் இரு முனைகளிலும் வரி விதித்தால் அதனால் நமது பொதுமக்களின் வாங்கும் சக்தி எந்த விதத்தில் பாதிக்கப்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுதே பொது மக்களின் வாங்கும் சக்தி வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில், மேற்கொண்டும் அதிகப்படியான வரிகளை விதித்தால், ‘மக்களால் அவைகளைத் தாங்க

4th March 1954] [Sri K. T. Raju]

முடியுமா ? ' என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மில் துணிகளுக்கு அதிகப் படியான வரி விதித்தால் அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எந்த விதத்தில் பான் ஏற்படும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். உண்மையில் மில்துணிகளுக்கு வரி விதித்தால் அதனால் கைத்தறித் துணிகளுக்கு நலன் ஏற்படுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கைத்தறித் துணிகள் நமது ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியாகத் தேங்கி இருக்கிறது என்றால் நமது ராஜ்யத்தின் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று அர்த்தமில்லை. வியாபார மந்தம் தான் இதற்குக் காரணம். சரக்குகள் இப்பொழுது வியாபாரம் ஆகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இப்பொழுது சர்க்கார் போரும் வரியினால் உண்மையிலேயே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு தங்களுடைய சரக்குகளை விற்பதற்குப் பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட் கிடைக்குமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனைக்கு நிரந்தரமாக வழிதேடவேண்டும். மில் துணிகளுக்கு அதிகப்படியான வரி போட்டுவிட்டால் கைத்தறித் தொழிலுக்கு சலுகைகாட்டிவிட்டதாக ஆகாது.

“ அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன திட்டம். அதற்காக ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த ஆறு கோடி ரூபாயும் நல்ல முறையில் உபயோகிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. இந்தச் சபை ஏற்கனவே லோயர் பவானி திட்டத்திற்குப் பத்துக் கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதற்குக்கென்று அனுமதி கொடுத்தது. அந்தப் பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் பணம் சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் ஒதுக்கும் இந்த ஆறு கோடி ரூபாயும் துர்விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. உண்மையாக சில அதிகாரிகள்—எல்லா அதிகாரிகளும்—இந்தப் பணத்தை தவறான முறையில் கணட்பாட்டர்கள் மூலமாகவும் வேறு பலவிதத்திலும் துர்விநியோகம் செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி தெரிவித்தால், ‘சாட்சியம் இருக்கிறதா ? ’ என்று கேட்கிறார்கள். ‘ அதை நிரூபிக்க முடியுமா ’ என்றும் கேட்கிறார்கள். உண்மையாகவே நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்ற முறையில் பலர் இவைகளைப்பற்றி வந்து எங்குமே சொல்லுகிறார்கள். இதில் நூற்றுக்கு ஐம்பது உண்மையாகவும் மற்ற ஐம்பது பொய்யாகவும் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தாலும் சரி, இந்தச் சபையின் எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் பொது மக்கள் வந்து சொல்லும் விஷயங்களில் கொஞ்சம் உண்மையும் இருக்கலாம். அதை விசாரிப்பது சர்க்காருடைய கடமையாக இருக்கிறது. இங்குள்ள அட்சபை மெம்பர்கள் அதை எடுத்துச் சொன்னாலும் மந்திரிகள் அதன் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அது வழக்கமாகப் போய்விட்டது. இந்த ஆறு கோடி ரூபாயில் எவ்வளவோ சாமான்களை வெளியே வாங்குகிறார்கள். அதில் ‘ஐம்பது லட்சமோ அல்லது ஒரு கோடி ரூபாயோ தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் ஒன்றும் கேட்புப் போய்விடாது ’ என்று அதிகாரிகளுக்குத் தைர்யம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏன் என்று கேட்டால் நாங்கள் வந்து சொல்வதை மந்திரிகள் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. இந்த மாதிரி மக்களுடைய வரிப் பணம் வீணாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டங்களுக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவது என்பது நல்ல காரியம்தான். ஆனால் அந்தப் பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கவனிக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அந்தந்தத் துறையில் இது வரையில் சர்க்கார் எவ்வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இந்த லோயர் பவானி திட்டத்தில் செலவிடப்படும் பணத்தில் சிமென்ட், இரும்பு போன்ற பல சாமான்கள் லட்சக்கணக்கான பணத்தில் வாங்கப்படுகின்றன. அவ்விதம் வாங்கும்போது ஆயிரக்கணக்கான பணம் அனாவசியமாக செலவழிக்கப்படுகிறது. பல அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கியதாக கேஸ்கள் நடப்பதை நாம் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். எல்லோரும் இல்லாவிட்டாலும், சில அதிகாரிகள் அப்படி லஞ்சம் வாங்கும் பழக்கத்தில் இன்னமும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri K. T. Raju] [4th March 1954]

ஒரு எம்.எல்.ஏ. வந்து சொன்னால் அதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஓரளவு துர்வினியோகம் ஆகும் பணம் மிச்சப்பட்டால் அதனால் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும்.

“இப்பொழுது கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா வந்திருக்கிறது. அதன்படி ஒரு வருஷத்திற்குக் கடன் வசூலை ஒத்திப்போட்டிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒரு வருஷம் போதாது என்று சொன்னார்கள். அதோடு இந்த மசோதாவில் அநேகம் பேர்கள் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மின்சார வசதிக்காக கிராமங்களுக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொள்வதற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள பணம் தேவை. பணம் கடனாகத்தரவேண்டும் என்று நூறு பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டால் அதில் 10 மனுக்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, பாக்கி 90 மனுக்களும் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால் நாம் ஒதுக்கி இருக்கும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய தேவையில் 15 சத விசதம் கூட நம்மால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடனாகப் பணம் கொடுத்தால், பத்து வருஷங்களில் அந்தப் பணம் திரும்பி வந்துவிடும். நாம் அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கும் பணம் வீணாகப் போகிறது இல்லை. ஆகவே அவர்களுடைய நன்மையை கவனிப்பதற்கும், அவர்களிடத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய தொழிலை லாபகரமான தொழிலாக ஆக்குவதற்கும் சர்க்கார் இந்த வருஷத்திலேயே அவர்களுக்கு அதிகக் கடன் உதவி செய்து கொடுக்க அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்குவது அவசியமாகும், கடமையுமாகும்.

“இப்பொழுது மோட்டார்கள் அமைத்து அதில் மருந்துகளை வைத்துக் கொண்டு போய் கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ‘நகரும் ஆஸ்பத்திரிகளை,’ ஏற்பாடு செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் மோட்டார் வைத்து வைத்திய வசதி செய்வது என்பது உண்மையாகவே நல்ல காரியம்தான். ஆனால் கனம் வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் சொன்ன மாதிரி கிராமங்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல ரோடுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போவதற்கு நல்ல ரோடுகள் இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது இந்த மோட்டார்கள் எப்படி அந்த ஊர்களுக்குப் போகும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நல்ல ரோடுகள் இருக்கும் ஊர்களுக்குத்தான் இந்த மோட்டார்கள் போகும். அதாவது ஏற்கனவே நல்ல ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கும் ஊர்களுக்குத் தான் மறுபடியும் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். ஒரக்கால் இது மாதிரியாக செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வது பிரசாரத்திற்காக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது கிராமங்களுக்குச் செய்யவேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது கிராமங்களுக்கு உதவப்படும் ஆஸ்பத்திரிகள் கிராமங்களுக்கு சரியாக உதவுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அநேகம் ஆஸ்பத்திரிகளில் இப்பொழுது மருந்தே கிடையாது. அவைகளுக்கு மருந்துகள் சப்ளை செய்ய வேண்டும். பல கிராமங்களில் பென்சிலின் என்ற ஒரு மருந்து இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அதனால் கிராமங்களிலுள்ள டாக்டர்கள் நோயாளிகளுக்கு தேவையான மருந்துகளை கொடுக்க முடியவில்லை. வியாதியஸ்தர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளும் அவர்களிடத்தில் இல்லை. இன்றைக்கு மருந்துகள் விலையும் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகளால் மருந்துகளை வாங்க முடியவில்லை. அவர்களிடம் பணம் கிடையாது. ஆகவே இங்கிலேன்டு மருந்துகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும்கூட நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் ஆயுர்வேத மருந்துகளையாவது வாங்கி அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது. இந்த வழியில் ஏன் கவனம் செலுத்தக்கூடாது? கனம் வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் சொன்ன மாதிரி குறைந்த காலத்தில் பட்டம் பெறக்கூடிய ஒரு வைத்தியப் படிப்பை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

4th March 1954] [Sri K. T. Raju]

அதாவது ஒரு வருஷம் அல்லது ஒன்றரை வருஷம் அல்லது இரண்டு வருஷம் படித்துப் பாஸ் செய்து விட வழி செய்து, அம்மாதிரி பாஸ் செய்தவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பலாம். இந்த விஷயங்களைப்பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒன்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அதாவது இப்பொழுது ஏற்படும் தொழில் தகராறுகளெல்லாம் எதிர்க் கட்சியால்தான் ஏற்படுகின்றன என்று சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள்தான் இவைகளையெல்லாம் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது உண்மையல்ல. இருந்தாலும் இது உண்மைதான் என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் அமைக்க வேண்டும். அந்தக் கட்சியிலிருந்து மூன்று எம்.எல்.எக்.களையும், இந்தக் கட்சியிலிருந்து மூன்று எம்.எல்.எக்.களையும் இந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாக ஏற்படுத்தவேண்டும். குறிப்பாக அவர்கள் தொழில் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று விசாரணை நடத்த வேண்டும். எதிர்க் கட்சிதான் தகராறுகளை தூண்டி விடுகின்றதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் அந்தக் கமிட்டி விசாரித்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை இந்தச் சபைக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். நேற்று கூட கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் ‘சென்னையில் டிராம் வண்டிகள் நின்று போனதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் தான் காரணம்’ என்று சொல்லி இருக்கிறார். நான் குறிப்பிட்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இந்த விஷயத்தையும் விசாரிக்க வேண்டும். அது வரையில் இதுமாதிரியான குற்றச்சாட்டை சர்க்கார் தரப்பிலிருந்துயாரும் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI H. B. ARI GOWDER:—“Mr. Speaker, Sir, I wish that the mikes here had longer necks. I would call the Budget session a mourning session. Members come, cry and go home satisfied that they have cried here. But nothing happens. The Government have a deaf ear and a blind eye to turn to the Opposition. After all, the function of the Opposition is to place before the Ministry the other man's points of view. It is left to the Government to take them for what they are worth. But what we find is that the Opposition is misunderstood sometimes and ignored all the time. I know, as every hon. Member knows, that a weak opposition is despised by the party in power and a strong opposition is respected. It seems to me that the longer the Congress rules this State, the sooner the Communists will come to power. (Sri P. T. Rajan: ‘Hear, hear!’)”

11-55
a.m.

“Now, Sir, coming to the Budget, we find that we are subjected to oppressive taxation. That has become a normal feature. Some-time ago, I read a book in which a great man expressed that he did not find it difficult to make money but found it extremely difficult to spend it wisely. The Government here do not find it difficult to impose taxation after taxation by force of legislation and at the same time, they do not find it difficult to spend the whole amount unwisely. Sir, regarding the structure of taxation, many hon. Members have offered their remarks. I would say that it has altered altogether. The Government are extracting money from the people or are robbing the people of their money, but are giving back to them little or nothing. In fairness to all, I would suggest that 50 per cent of the tax amount must be given back to the districts or that the power of the Government to

[Sri H. B. Ari Gowder] [4th March 1954]

impose taxes should be restricted to 50 per cent of the total collections, and the districts should be allowed to collect the other 50 per cent of the taxes for meeting their essential requirements. Either of these two things must be done. As an illustration, I wish to say that the district of the Nilgiris from which I come contributes to the tune of about Rs. 2 crores both to the Centre and to the State, but gets back little or nothing. To cite an example, I would like to point out that we have been agitating for the starting of a College there. The Government wanted us to raise a couple of lakhs of rupees. In the first place, they should not have asked us for this amount, because they are already collecting two crores of rupees every year. After all, this small sum of Rs. 2 lakhs is required only once in a way. Yet the Government will not spare this amount. Nevertheless, we have collected that amount of Rs. 2 lakhs and have informed the Government that they can take it from where it is lodged, and have requested them to start the College. Still they would not open the College. Regarding buildings, we have told them that they can choose any one of the three buildings including the Government House. I do not think that in these days a big Government House, such as the one we have, is necessary for the good and simple Governor we have. If I am correct or rather if my information is correct, the present Governor is good enough to let it be used for some good purpose. He does not have to live there. Therefore, the question of buildings is solved. But the Government would not do anything.

12
noon.

“ Then again, Sir, there are four or five or six colleges in a small town like Mangalore, one of which happens to be run by the Government themselves. It is not understood why a whole district should not have a college while the town of Mangalore should have so many colleges. I suggested—and I am repeating my suggestion now—that the Government college in Mangalore should be closed down and a college should be opened in the Nilgiris district out of the savings effected in Mangalore. If my Friends from South Kanara should object to this, it is up to them to have a college, but I have a right to expect their support.

“ Regarding elementary education, it appears to me that this much is talked about, namely, that the modified scheme of elementary education does not affect more than 2 or 3 per cent of our people, the rest being in the happy position of either illiterates or partial illiterates. I hope I am correct in saying this. The Government have introduced this scheme, and as far as its working in my district goes, it seems to me that it discourages education. It is not only the younger generation that is affected. But possibly the next two generations are likely to be affected. After all, it appears to me to be based on economic considerations. Sir, life is not merely one of economics, but it is one of higher education. Everywhere in the world, higher and higher education is imparted, and we will never be able to catch up with them if

4th March 1954] [Sri H. B. Ari Gowder]

we go backward like this. That is more important for, after all, education provides the means of knowing more about creation and the Creator. That is the right that every individual has got, and that is what we want.

“ Now coming to Prohibition, I entirely appreciate the wish of the Government to give effect to Prohibition. I am second to none, except Rajaji, I hope, in my enthusiasm for Prohibition. But unfortunately it has not worked successfully. If it had been a success up to ten per cent at least, I would have called it a success to that extent, and I would not have called it a failure. It seems to work entirely the other way about. As far as my district is concerned, about which I know more, it seems to me that there is more consumption of alcohol than even before. I have been giving some thought to this problem, because I have lived long enough to understand more about these matters. I find that people want cheer and more cheer which is provided by that liquor called alcohol in order to tone up their nerves which, I believe, they lack, though too much of alcohol has the reverse effect. But nobody seems to think that he is taking too much. The Government have been looking at the whole problem from the moral and economic viewpoints. But this urge for more alcohol consumption seems to come from psychological and biological pursuits. It may be just possible that the Western people are more alert than we because they have been taking to this drink and have been having the effects of this drink. Whatever that may be, I think we are trying in vain to put a stop to this drink. It is open to the Hon. the Chief Minister to consider the question once again and do the needful. However much it may be regrettable, the fact has to be understood, and if it is not understood it is much more to be regretted.

“ Regarding the proposed taxation on plantation products or produce, I did not expect that any taxation proposal like that would come up. But I doubt whether my representation will have any effect here. I should like to make one request at least to the Hon. Minister, that is, small growers should be exempt from the operation of the proposed taxation measure. They are already hit, and they will be hit much more.

“ Then, Sir, there is one other thing that I should like to mention. People in the districts have been agitating for water-supply and other things—all essential services—and the Government have asked them to contribute funds. They have contributed funds. But for years the Government are having the money without spending it and without taking up the works on hand. For instance, I refer to the water-supply scheme pending execution in Balacola village. There are also other schemes which have not been taken up, for example, road works. Roads are left half finished. People have given lands to the extent of many acres free for laying roads, and yet roads have been laid only partially and left in the same position as they were two or three years ago. People are not deriving the benefits of the roads. They do not have the benefits of

[Sri H. B. Ari Gowder] [4th March 1954]

the roads nor have they got back the money asked to be given. I appeal to Hon. Ministers to do what they can for backward districts such as mine.

“ There is one thing which I should have touched upon earlier, and that is about the admission of backward class boys in colleges. I think for admission to professional colleges, the Government have laid down a certain rule giving certain concessions to backward classes. The same concession is given to the Arts Colleges also. But actually last year that concession was not given with the result many of the backward class boys were not able to secure admission in colleges unless they had the maximum marks required. I hope this time at least the Government will be pleased to do what they can to extend this concession for the backward class boys. Thank you, Sir.”

12-10 * SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
P.m.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் நம்முடைய நிதி மந்திரியால் இரண்டு வருஷ அநுபவத்தின்பேரில் நல்ல முறையில் தயாரிக் கப்பட்டிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்கள் அதை எவ்வளவு நல்ல முறையில் தயாரித்திருந்தாலும்கூட அதில் இன்னும் என்னென்ன மாறுதல்களைச் செய்யலாம் என்கிற விஷயத்தைப் பற்றி, சர்க்காருக்கு உதவியாக நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“கிராமவாசிகள் மட்டுமல்ல, பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கூட, ‘சர்க்கார் குடிவாரமுறையில் நிலச்சீர்திருத்தம் ஏதாவது கொண்டு வரும்; ஆகவே கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்’ என்று கசமுசுவென்ப பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ‘நிச்சயமாக ஒருவன் இவ்வளவுதான் இந்த நாட்டில் நிலம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; உழைக்கும் விவசாயிக்கு வாரம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்; நிலச்சுவாந்தார்கள் இவ்வளவு தான் நிலத்திலிருந்து வருமானம் எடுத்துக் கொள்ளவேண் டும்’, என்று வரம்புக்கட்டி சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வருமென்று எதிர் பார்த்து என்போன்ற வெகுசிலருக்கு சர்க்கார் குடிவாரச்சட்டம் எதுவும் கொண்டுவரப் போவதில்லையென்ற விஷயம் எமாற்றத்தையும், வருத்தத் தையும், தான் கொடுக்கிறதென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.” (எதிர்க்கட்சியினர் ஆரவாரம்.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ நீங்களும் எதிர்க்கட்சி யினரைப்போல பேசுகின்றீர்களா ? ”

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“நான் அரசாங்கத்தின்பேரில் குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்ல வில்லை. சர்க்கார் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நல்ல காரியங்களுக்கு நான் உதவி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால் சர்க்காரும் நான் சொல்லும் விஷயங்களைக் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். சர்க்கார் கட்டாயமாக சுப்பிர மணியம் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். உடனடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டுமென மக்கள் எதிர்ப் பார்க்கிறார்கள். இதைச் செய்யவில் சர்க்காருக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் கூட நாங்கள் அவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய உதவியையெல்லாம் அளிக்கத்தயாராக இருக்கிறோம். மக்களின் ஆதரவையும், அவர்களின் உதவியையும் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யத் தயார். ஆகவே தயக்கமின்றி இதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தோட்டப் பயிர்களுக்கு எல்லாம் வரி போடப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாய வருமான வரியையும் ஆதரிக்கின்றேன்.”

4th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ எல்லோரும் மற்றவர்களுக்குப் போடும் வரியை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.” (சிரிப்பு).

*** SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN** :—“ எங்களுக்கு வரி போட்டாலும் நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

“ அடுத்தபடியாக சிறுசிறு தோட்டப் பயிர்களுக்கும் சர்க்கார் வருமான வரி போடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் சரியாகக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு செய்தால் தேவலை என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதாவது ஒன்று வருமான வரி கொடுக்கட்டும். அது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றால் சர் சார்ஜ் ஆக நிலவரி கொடுக்க ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். இந்தமாதிரியாக இரண்டில் ஒன்றைப்படி அவர்களுடைய செலவுகளுக்கு ஏற்றற்போல சர்க்காருக்கு கஷ்டமில்லாமல் திணித் தொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை செய்தால் நலமென்று நினைக்கிறேன். இதையும் சர்க்கார் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக என்போன்ற டாக்டர்கள் வெகுசாலமாகவே ஆரோக்கியத்தையும், வைத்தியத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து இப்பொழுதுள்ள இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒரே இலாகாவாக சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரோக்கியத்திற்கே முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கப்படுவெண்டுமென்பது எங்கள் கொள்கை. மக்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்தால் நிச்சயம் அவர்களை நோய் அண்டாது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாகச் சர்க்கார் முன்வராது ரொம்பவும் வருந்தக்க வேண்டியதாகும். தற்போது மதுரையில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தப் போவதாக நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதைக் குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். மதுரைவாசிகள் சார்பாக அவருக்கு என்ன மனமார்ந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஆங்காங்கே வைத்தியக் கல்லூரிகளையும், வைத்தியசாலைகளையும் ஏற்படுத்துவதைவிட ஆரோக்கியத்திற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுத்து மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு அடிப்படையாகிய பொது சுகாதாரம் கிராமந்திரங்களில் இன்னமும் அதிகமாக பெருவதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக பல நாளாகவே வந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வேண்டு கோளாகிய ஆரோக்கிய இலாகாவையும், வைத்திய இலாகாவையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும் திட்டத்தை சர்க்கார் உடனடியாக அமுல் செய்யவேண்டும். அதோடு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த மாணவர்களுக்கு இரண்டு வருஷ பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை கிராமங்களுக்கு மெடிகல் அலிஸ்டென்டுகளாக அனுப்பும் யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்று அறிகிறேன். அதைப் போலவே பெண்களுக்கும் கொண்டு வரப்படும் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை கிராமங்களுக்கு மருத்துவப் பணியையும், தாய்மார்கள் எப்படி சுகாதாரமாக வாழவேண்டுமென்று போதிக்கும் பணியையும், நடத்துவதற்கு அனுப்பும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் வைத்திய மானியம் பற்றிய விவாதம் வரும்போது இதைப் பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் நாட்டில் அதிகரித்துள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைச் சமாளிக்க நாம் திட்டவாட்டமான நடவடிக்கை ஏதாவது எடுத்தாலொழிய ஒன்று பயன் ஏற்படாது என்றே கருதுகிறேன். மக்களுக்கு அதிகமான உதவி எப்படி அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேமோ அப்படியே சர்க்காருக்குப் பணமில்லையென்றால் அதிகமான வரி கொடுக்கவும் நாம் தயங்கக் கூடாது. பணம் இல்லாதுபோனால் அரசாங்கத்தாரால் எந்தவிதமான நன்மையும் செய்து கொடுக்கமுடியாது. இது அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்க என்போன்ற பிடிக்காட்டு மனப்பான்மையுள்ளவர்கள், கட்டைவண்டி

[4th March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

மனப்பான்மையுள்ளவர்கள் பழையகாலத்துக் கொள்கைகளையே கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்ல நானும் வெட்கப்படவில்லை. கிராம மக்களிடையே நிலை வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க பழைய முறைகள் எதுவும் சாத்தியமில்லையென்று சொல்பவர்கள், புதிய முறைகளையாவது எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவைகள் நல்லதாயும், சாத்தியமானதாயும் இருந்தால் அவைகளைக் கடைபிடிக்க நாங்களும் தயங்க மாட்டோம்.

“நான் முதல் யோசனையாக நமது கிராம மக்கள் எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசியே சாப்பிடும்படியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இது சாத்தியமில்லையென்று சொல்லக் கூடாது. நமது பக்கத்திலுள்ள திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் இது சாத்தியமாக இருக்கும்போது நமக்கு ஏன் சாத்தியமற்றதாக ஆகும்? கைக்குத்தல் அரிசியை மக்கள் சாப்பிடவேண்டுமென்றால், கிராமந்திரங்களிலுள்ள பெரும்பாலான ஏழைப் பெண்களுக்கு பிழைப்பு ஏற்படும். இன்றையதினம் அவர்களுக்கு உணவு, உடை இரண்டும்தான் தேவை. இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தால் இதன்மூலம் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு வருவாயை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

“சில அங்கத்தினர்கள் மில் துணிக்கு வரி போடுவதையும் எதிர்க்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் கைத்தறித் துணிக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது மாதிரியாக இரண்டுங்கடான் பேச்சே கூடாது. உண்மையாகவே கைத்தறித் துணிக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் மில் துணிக்கு வரி போடுவதை நாம் எதிர்க்கக் கூடாது. ஒரு நன்மையைச் செய்யும்போது மற்றொரு தீமை ஏற்பட்டாலும் அதை நாம் சமாளிக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆகவே எல்லா நண்பர்களையும் மில் துணிக்கு வரி போடும் பிரேரணையை எதிர்க்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் தொழிலை நம்பி நம் நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் பிழைக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான மக்களின் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக அது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாம் எல்லோரும் கைத்தறித்துணியை ஆதரிக்கவேண்டும். அதற்குச் சான்றாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இனிமேல் மில் துணியையே உபயோகிக்கக் கூடாது. கைத்தறித்துணியையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக மாதர் நல இலாகாவைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. மாதர் நல இலாகா வேலைக்கமிட்டிகள் அனேக வருஷங்களாக ஒரேயிடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அதில் வேலை செய்துவரும் சேவர்களிடம் உற்சாகம் குறைவும் காணப்படுகின்றன. ஆகவே மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை இந்தக் கமிட்டிகள் ஒரிடமிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றுவோமா? அது அங்கப்படியான பேர்கள் இதனால் நன்மை அடைவார்கள் என்பதோடு கூட அவைகள் நல்ல முறையிலும் பணியாற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும். இந்த மாதர் நல இலாகாவின் கீழ் ஒரு பாதுகாப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவது மிக மிக அவசியம். நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொருளாதார நெருக்கடியால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பெண்களும் குழந்தைகளும் தான். வேலை கிடைக்க வில்லையென்றால் ஆண்கள் வீட்டிற்கு வராமலேயே எங்கேயாவது ஊரைவிட்டு ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள். பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு பிழைக்க வழி தேடி நகரங்களுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ஏராளமான பெண்கள் இப்பொழுது அம்மாதிரியாக வந்துவிட்டதால், அவர்களில், ‘யோக்கியமானவர்கள் யார்? ஒழுக்கக் குறைவுள்ளவர்கள் யார்?’ என்று அறிவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களில் சிலர் பாதுகாப்பு விடுதிலுக்கும், சிலர் ஓலை ஆஸ்ரமத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டியவர்கள். இம்மாதிரியாக ஒவ்வொரு வருடைய தகுதியையும் பார்த்து அதற்கு ஏற்றற்போல பெண்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால் மாதர் நல இலாகா இன்னும் நன்றாக வேலை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் மாதர் நல இலாகாவின் செலவுக்காக ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய்கள் கொடுத்தால் போதும். பாக்கி தேவைப்படும் பணத்தை பொது மக்களிடமிருந்தும் திரட்டிக் கொள்ளலாம்.

4th March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

இந்த வேண்டுகோளை மாதர் நல இலாகா ஆலோசனை போர்டு ஐந்து வருஷமாகவே சர்க்காருக்கு விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவ்வாண்டாவது மாதர் நல இலாகாவின் பெண்கள் ஆதரவில் பாதுகாப்பு இலாகாவை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய்களாவது சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மதுவிலக்கைப்பற்றி இன்னும் ரொம்ப பேர் ‘இந்த ராஜ்யத்தின் 12-20 வருமானம் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது, ஆகவே மதுவிலக்குத் p.a. திட்டத்தை ரத்து செய்துவிடவேண்டும்’ என்று சொல்லுவார்கள் என்று நான் ரொம்ப கவனமாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இந்தத்தடவை அந்த சுருதி குறைந்து இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று ரொம்ப உறைப்பாகப் பேசக்கூடியவர்கள் கூட இன்றைக்கு அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்பதைக் கண்டு நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன்.

“மேலும், இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை ரொம்பத் தீவிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆந்திர தேசத்தில் என்ன வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே மது விலக்குத் திட்டத்தை ‘Scrap’ பண்ணி எழைகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்று ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்களே அது எப்படி இருக்கிறதென்றால், ‘பசுவைக் கொன்று செருப்பு தானம் செய்வதுபோல்’, இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கணம் அங்கத்தினர்கள் யாரும் வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மதுவிலக்கை சர்க்கார் தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டும், அதற்கு மெம்பர்கள் எல்லோரும் பரிபூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பார்கள்; கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்டப் பற்றியும் மின்சார இலாக்காவை வைப் பற்றியும் ராஜ்ய அலுவர்கள் சொல்லும்பொழுது அவைகளை ‘சத்துருக்கள்’, என்று ஒருதடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இலாகாக்களின் வேலைகள் ரொம்பவும் தாமதமாக நடப்பதாகவும், இன்னும் தீவிரமாகவும் நடக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ரொம்பவும் வருவேற்கிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் (Local Development works) சமுதாய நல திட்டங்கள் (Community Project) என்றெல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களின் கீழ் மின்சார விஸ்தரிப்பு போன்ற வேலைகளெல்லாம் மிகத் தீவிரமாக நடந்து கொண்டு வருகின்றன. இவைகளில் தாமதம் ஏற்படுவதை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டும். அபிவிருத்தி அடையாத கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் நமக்கெல்லாம் பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருக்கின்றன. மராமத்து இலாகாவினால் செய்யப்படும் வேலை மாதக்கணக்கில் கால தாமதமாகிறது. சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், போன்ற வேலைகளும் எப்படி கிராமக் கமிட்டிக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, எப்படி கிராமத்தார்கள் Labour contribution என்றும் Money contribution என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதைப் போல ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் அந்தந்த கிராமக் கமிட்டிகளுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டு, கலெக்டர்களுக்கு போதுமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாகப் பத்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரை சமுதாய நலனுக்காக செலவழிக்கப்பட முடிகிறது. அதே போல் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும் கிராமக் கமிட்டிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும். அப்பொழுது தான் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய பணத்தை எல்லாம் நாம் காலாவதியாக்காமல் பெற்று வேலைகளை நடத்த வசதியாக இருக்கும்.

“மின்சார விநியோகம் சம்பந்தமாக எப்படி விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே போல் கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் போடும் விஷயத்திலும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். Plantation-க்கு

[4th March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

வசதியான பத்தாயிர ஏக்கருக்கு மேல் வளமான நிலம் என்னுடைய தொகுதிலேயே இருக்கிறது. குறிப்பாக ஆடலூர்—பஞ்ச மலை—என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ரோடுகூட போட்டதாகத் தெரியவில்லை. நான் ஏறி இறங்கி இருக்கிறேன். அதனால் எனக்கு கஷ்டம் தெரியும். (Interruption by an hon. Member). தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது மட்டும் நான் அங்கு போகவில்லை. தேர்தலுக்கு நிற்பதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னேயே அங்கு நான் போயிருக்கிறேன். பத்தாயிரக்கணக்கான ஏக்கரா ரொம்பவும் வளமுள்ளதாக இருக்கிறது. ரோடு இருந்தால் அங்கு அதிகமான பேர்கள் 'Settle' பண்ணி, நிலப் பிரசீனையை தீர்ப்பதற்கு கூட வசதியாக இருக்கும். கிராமத்தார்கள் ஓரளவு பணமோ, உழைப்போ கொடுக்கத்தயாராயிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டாரோ, சர்க்கார் மராமத்து இலாகாவோ இது வரையில் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. அதே போல் கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்தால் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். விவசாயம் தரத்திலும் உயரும். உற்பத்தியும் பெருகும். மின்சார விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாக எப்படி விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப் போலவே கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும், முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கெங்கே ஜனங்கள் பணம் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கே ஜனங்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் சர்க்கார் வசதி செய்ய முன்வருவேண்டும்.

“மராமத்து இலாகாவின் மூலமாக செய்யப்படும் வேலைகள் மிகவும் தாமதமாகின்றன. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மூன்று நான்கு வருடங்கள் கூட கால தாமதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் கால தாமதம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று இப்பொழுது சொல்ல விரும்ப வில்லை. பொதுவாக திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது சம்பந்தமாக தாமசங்களைக் குறைத்து வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“சர்க்காரிடம் ஏராளமான சூபர்வைசர்களும் இன்ஜினீர்களும் தேவைக் கதிமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளை இப்போதுள்ள சிப்பந்திகளைக் கொண்டு நிறைவேற்ற முடியாமல் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகப்படியான சிப்பந்திகள் வேண்டியிருக்கின்றன. ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப்பட்டு, கிராம முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமானால், அதிகப்படியான சிப்பந்திகள் போடப்படவேண்டும். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தமிழ்நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, சில திட்டங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. கோதாவரி, கிருஷ்ணா, கங்கை போன்ற பெரிய நதிகள் இங்கிலாண்டிலும்தான், அந்தப் பெரிய திட்டங்களைப்போல் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போதுமான வரும்படியைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும்கூட, ஜனங்கள் அவர்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி உதவி செய்ய முன்வந்தால், சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஓரளவு என்ன செய்யலாமென்று யோசனை செய்து, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிரியார் போன்ற பாசனத் திட்டங்களை சர்க்கார் மேற்கொண்டால், பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் சங்கரன்கோயில் தாலுகா மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

“முக்கியமாக, குளங்கள் செப்பனிடப்பட்டு, மழை காலத்தில் பெய்யும் அத்தனை தண்ணீரையும் ஆங்காங்குள்ள குளங்களில் தேக்க வைக்கவேண்டிய தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். பெரிய பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லாத இந்த ராஜ்யத்தில் நாம் விவசாயத்தை ஓரளவு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமானால், இம்மாதிரி ஆங்காங்குள்ள குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படவேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம்

கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேமாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு ஒரு நிரந்தரமான சௌகரியம் கிடைத்து, அவர்களுக்கு நல்லாழிவு கிடைக்குமென்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கடைசியாக, ஒரு வார்த்தை. ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று ரொம்ப நாளாக கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரமாக கெட்டுப் போகக் கூடிய சில பொருள்களுக்கு சர்க்கார், விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பது நியாயந்தான். இம்மாதிரி ஒவ்வொன்றுக்காக விலக்கு அளித்துக் கொண்டே போனால் சர்க்காரின் வருமானம் குறைந்து கொண்டே போய், மக்களுடைய நலனுக்காக காரியங்களைச் செய்ய முடியாமற்போகும் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் சர்க்காருடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக சில அதிகமான வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டுமென்ற ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரியானது இப்பொழுது பல கட்டங்களில் வசூலிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக ஒரே முனையில் வசூலிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோன். அப்படிச் செய்தால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வேலை குறையும். விற்பனை வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவார்களையும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கண்காணித்துக்கொள்ள முடியும். சிறு வியாபாரிகளின் கஷ்டங்களும் குறையும். ஆகவே, விற்பனை வரி ஒரே முனையில் வசூலிக்கப்படும்படியான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யவேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்களில் இதை அமல் நடத்தமுடியுமானால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதை நிச்சயமாக அமல் நடத்த முடியும் என்று நினைக்கின்றேன். அதைத்தான் சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

[illegible]

12-27
p.m.

[Sri P. Kunhirama Kidav]

[4th March 1954]

വ്യവസായത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നത് കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റാണെങ്കിലും ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ വ്യവസായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഉപഭേദവും നിർദ്ദേശവും കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റിനു നൽകുന്നത് സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. അക്കാമ്പ്രതിൽ ഈ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഈ കഴപ്പത്തിനെല്ലാം പ്രധാന കാരണം. ഈ രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായങ്ങളെ മനു പരിശോധിക്കാം. കന്നാമളം കൈത്തറി വ്യവസായം; ഈ പ്രദേശത്തിനു സ്ഥായിയായ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഈ ഗവണ്മെന്റ് പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്തതായി ഈ രാജ്യത്തെ കുട്ടുവ്യവസായത്തെയും മറുവ്യവസായത്തെയും എടുത്തു പരിശോധിക്കാം. ലോകത്തിലെ രാജാമന്ത്ര കമ്പോളമെന്ന് പ്രസിദ്ധിയുള്ള മലബാറിലെ കല്ലായി തടിക്കമ്പോളം ഇന്ന് നിർജീവമായി കിടക്കുകയാണ്. വിദേശത്തുനിന്നുള്ള ഇറക്കുമതിയെ തടഞ്ഞ് ദേശീയ വ്യവസായത്തിന് അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് നൽകാത്തതിനാൽ മറുവ്യവസായം പ്രതിഭിന്നം തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ വ്യവസായത്തിലേയ്ക്കു തിരിയുന്ന ആയിരക്കണക്കായ തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു പട്ടിണിയിലിരുന്ന് വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടുവ്യവസായത്തിലാണെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റ് ഫാക്ടറികളിൽ ചിലവുലാഭത്തെ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നിനിമത്തം പൂട്ടിയിടാൻ മുതലാളികൾ നിബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കെട്റ്റ്യെൻ വ്യവസായവും അതുപോലെതന്നെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ എത്ര തുറയിൽ നോക്കിയാലും ഈ സ്റ്റേറ്റ് ഇന്നു വളരെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്നു തക്കതായ ഒരു നിവാരണമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു് ജനങ്ങളോടു ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ഒരു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കഴിയില്ലാത്ത പാടില്ലാത്ത കർതവ്യമാണ്.

“മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച് (മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച മാതൃമല, ഈ സ്റ്റേറ്റിനെപ്പറ്റി പൊതുവെയും) അന്യവശ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പണമില്ലെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. പണത്തിനുവേണ്ടി ചില പുതിയ നികുതികൾ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിലെ നികുതിനോം കൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്ന കൃഷിക്കാർക്കും ഇനിയും കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കാൻ ഇടവരുത്താത്ത എത്ര നികുതി വ്യവസ്ഥയേയും സ്വാഗതചെയ്യാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ദുരന്ത നികുതികളെ സ്വാഗതചെയ്യാൻ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഉള്ളവനിൽനിന്നു കൂടുതൽ നികുതി പിരിച്ചു രാഷ്ട്രത്തിനൊര പൊതുവായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിനെ കാൽപ്പറ്റത്തിൽ കൊള്ളുന്നു. ഇന്നു ഈ നാട്ടിൽ കൃഷിയും വ്യവസായവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനു കാരണം ഇന്നത്തെ ജന്മിത്വവ്യവസ്ഥിതിയും മറ്റും വലിച്ചെറിഞ്ഞു ഒരു ദുരന്ത വ്യവസ്ഥിതി സംജാതമാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുതിരാത്തതാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളതെ.

“മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, കോട്ടിക്കോട്ട് ആസ്സലിക്കും രബശ്ശേരി ബ്രണ്ണൻ കോളേജിനും മറ്റും തുകകൾ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു് കൃത്യമായ പൂർവ്വം സൂതിക്കുന്നതോടുകൂടിതന്നെ മലബാറിലെ പല അടിയന്തരാവശ്യങ്ങൾക്കും പണം വകയിരുത്തിയതിലുള്ള പന്യതയ്ക്കു വേണ്ടപോലും പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളതെ. ടിന്നം പ്രതി കൂടിക്കൂടിവരുന്ന പൈക്കുമ്പുങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി അടിയന്തിരനടപടികൾ എടുക്കണമെന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ ഈ സഭമുമ്പാകെ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അതിനൊന്നിന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധചെലുത്തിയിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഈ സഭമുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നുവോൾ അവയെ പരിശോധിച്ചു നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു് ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കഴിയില്ലാത്ത പാടില്ലാത്ത കർതവ്യമാണ്. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ വസ്തുത ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ്. കഴിഞ്ഞ കാലചരിത്രംകൊണ്ട് കാണുന്നത്. ഒരു കമ്മിസാസാനമായ മലബാറിനെ സ്വയംപരിപൂർണ്ണമാക്കുക എന്നതിന്നുനിന്നു ചില ജലസേചന പദ്ധതികൾകൊണ്ട് കൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും കൂടുതൽ സ്ഥലം കൃഷി ഉപയുക്തമാക്കിത്തീർക്കുകയുമാണ് ആവശ്യമെന്നു ഞങ്ങൾ എത്രയോ കാലമായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ബഡ്ജറ്റു നോക്കിയാൽ പത്ഥിമതിര പ്രദേശത്തു് ചില ജലസേചനപദ്ധതികൾ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നുതന്നെ ഗവണ്മെന്റ്

4th March 1954]

[Sri P. Kunhirama Kidav]

സംശയം: മറ്റാണ് കാണുന്നത്. ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് കാലവകം അനുക്രമമായതുകൊണ്ട് കൃഷിയെല്ലാം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു എത്രയും തെറ്റായ ഒരു ധാരണയാണെന്നു ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കാലവകം അതിന്റെ അഭാവം മൂലം മലബാറിൽ ഇത്തരമൊന്നും വിചയ്യം സാമ്പ്രദായികമായതായിട്ടുണ്ട്. കൃഷിത്തരമെല്ലാം വിളയുന്നതും ചാഴിക്കുകയാണെന്ന് വിചാരിച്ചാൽ വളരെ ദോഷമായിരുന്നു. കാലവകം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആ വെള്ളം ശേഖരിച്ചുവെച്ചു കൃഷി ഉപയോഗിക്കാത്തതും ചിലർ ജലസേചന പദ്ധതികൾ അടിച്ചുനീർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഞാൻ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“വൈദ്യുതസഹായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും മലബാർ ഇന്നു വളരെ പിന്നണിയിലാണ്. ശരിയായി പരിശീലനം സ്വീകരിച്ച ഡോക്ടർമാർ ഇല്ലാത്തതു നിമിത്തം മലബാറിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കാതെ ജനങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് വളരെക്കാലമായി ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ബഡ്ജറ്റിലും അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഈ ഡോക്ടർമാർ മറ്റേതു ഭാഗത്തേക്കുള്ള ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജിന്റെ ആവശ്യം മലബാറിനേക്കാൾ ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള ഒരു നടപടി ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കേണ്ടതും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വൈദ്യസഹായം കിട്ടാത്ത ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇന്നുള്ള ജനസംഖ്യ പട്ടിണിക്കൊണ്ടും പക്ഷുപ്തവ്യാധികൾക്കൊണ്ടും അപകടകരമായ ഒരു നിലയിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. മലബാറിലെ എത്രയും പിന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു താലൂക്കാണ് ചന്ദ്രനാട്ടു താലൂക്ക്. അവിടെ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തതുപോലെതന്നെ ഗതാഗതത്തിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും വളരെ വിരളമാണ്. വയനാട്ടനിന്ന് കുറുകെപ്പാലം കോട്ടിക്കോട്ടേക്കു പോകുന്ന ഒരു റോഡിനുവേണ്ടി വളരെക്കാലമായി ഞങ്ങൾ മുറവിളിക്കുകയാണ്. ഈ ഗവണ്മെന്റ് അത് ഇത്തരമൊരു ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഈ റോഡ് മലബാറിന്റെ മുഴുവൻ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കും ഉതകുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വടകൻ കടന്നുപോയ മലപ്രദേശങ്ങളിൽ നാട്ടുകാർതന്നെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള നിരത്തുകൾ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്ത് സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. എന്റെ നിശ്യാജകമണ്ഡലത്തിൽതന്നെ 72 നാഴിക നീളം നിരത്തു നാട്ടുകാർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നന്നാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പഞ്ചായത്തപദ്ധതികൊണ്ട് സാധിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ സാധ്യതകൾ അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“തരിശുഭൂമികൾ ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് കൊടുത്തു രാജത്തിന്റെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അനുഭവിക്കുന്ന ഗൈരവശതോടുകൂടി ഈ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എന്റെ നിശ്യാജകമണ്ഡലത്തിലെ കൂത്താടി എസ്റ്റേറ്റിൽതന്നെ ഏകദേശം ഒൻപതിനായിരം ഏക്കർ തരിശുഭൂമിയുണ്ട്. ഒന്നോ രണ്ടോ വിളയിക്കാൻ പററിയ ഭൂമിയാണ് ഇത്. അത് ഇന്നു വെറും പുൽപ്പുറപ്പായി കിടക്കുകയാണ്. നിവേദനങ്ങൾ എത്രയും നടത്തിയിട്ടും അത് ഭൂമിയല്ലാത്ത കർഷകർ പതിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള നടപടി ഇനിയും എടുത്തിട്ടില്ല. തെളിയില്ലായ്മയെല്ലാം സംബന്ധിച്ച എന്റെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർ ഭൂമി കൊടുക്കുകയുള്ളതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു പഴയ പരിപാടിയെന്നും അതിൽ പുതുതായി ഒന്നു ചേർക്കണം. പക്ഷെ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അത് ഇന്നും ഒരു പുതിയ കാഴ്ചയായിത്തന്നെ ശേഷിക്കുകയാണ്. വികിച്ഛിക്കി ചുറ്റിപ്പിടുന്ന ഒരു നിലപാട് ഇന്നും അവിടെയുണ്ട്. അത് സഹിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. കൂത്താടി എസ്റ്റേറ്റിൽ

MR. SPEAKER:—“Hon. Member's time is up. Sri V. Govindaswamy Naidu will now speak.”

12-43
p.m.

* SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU:—“Mr. Speaker, Sir, I rise to speak a few words on the Budget presented by the Hon. the Minister for Finance and make some suggestions to the

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [4th March 1954]

Government. In paragraph 2 of his speech, he says that crops have thriven and the outturn may be stated to be generally fair. I differ from him in respect of this matter. In most of the districts, crops have been affected by pests. Therefore, we have not been able to get a good yield. But I find it stated in the speeches of the Governor and the Hon. the Finance Minister that the Agricultural Department have succeeded in controlling pests. As far as my knowledge goes, I can say, as a practical man in agriculture, that the situation has not been brought under control because of the various difficulties that the department is experiencing. There is only one Demonstrator for the whole of a taluk which comprises about 300 villages. Most people in these villages are engaged in agriculture. There is only one Plant Protecting Officer who is in charge of one district. Such officers are not able to go to various places where crops have been affected by pests. Therefore, the people are not able to obtain pesticides which they require badly. Further, the Demonstrators and the Plant Protecting Officers are not having the necessary appliances to administer these pesticides. Therefore, it is found impossible to use and administer these pesticides. I know the ryots go to the Demonstrator's office and ask for pesticide and equipment. The Demonstrator gives them something and ask them to dust it. The ryots take it to the field and administer it in an improper way. Therefore, they are not able to prevent the crops from being affected by pests. Pesticides have been sold in large quantities in taluk headquarters where the Demonstrator's office is situated. But they have not served the purpose. It is not enough if one or two ryots use these pesticides in their own fields. Pests attack the crops in the whole village. Therefore, my suggestion to the Government is this. They should supply to the ryots more pesticides, sprayers and the appliances necessary for administering the pesticides. They should also appoint some maistries who should go from village to village and help the ryots to administer these pesticides in order to save the crops. If this is not done, I am afraid even with seasonal rains, some difficulties may arise. I can say that the second crop in Chingleput district has been affected by pests. Therefore, my suggestion to the Government is that they should take more care in the matter of giving adequate quantities of pesticides to agriculturists.

12-50
p.m.

"Coming to the price of agricultural commodities, I have to say that it is going down day by day. The cost of production, however, remains the same as before. In Chingleput district, we do not have any projects or other irrigation facilities. In many places, we have hundreds of pumpsets which we use for baling out water for our irrigation purposes. We have to get oil for our pumpsets from foreign countries and the cost of the same is very high. Even to-day, the cost of the oil continues to be the same as in previous years. I request the Government to contact the oil companies and see that the price of the oil is brought to reasonably low levels.

4th March 1954] [Sri V. Govindaswamy Naidu]

“Coming to the proposed new taxes, we find that there is only a small deficit. As suggested by one of the Congress Members, this small deficit could be left uncovered. Or, as suggested by some other hon. Members, it could be covered when the Government present the revised estimates. Whatever it is, I request the Government to give up the new taxes which they propose to introduce.

“I am glad to find that mobile vans will be made available to give medical aid to villagers. I do not know how many of them will be made available. The allotment in the budget under this head is only Rs. 2 lakhs. I feel that it will be necessary to provide each taluk with a mobile van. In that case, the Government will have to spend a sum of about Rs. 30 to Rs. 40 lakhs. With the sum of Rs. 2 lakhs which they have now provided under this head, I am afraid it will not be possible for the Government to make available sufficient number of mobile vans for the benefit of the villagers. Some hon. Members said that these mobile vans cannot be of real help and benefit to the villagers. But, my experience is to the contrary. In my taluk, two medical units are working. They are not mobile vans. The students of the Medical College forming themselves into two units go to two places, viz., Ponneri and Trivellore taluks. They go to these two places on a Sunday and give aid to the villagers. This system is working properly. Therefore, my suggestion to the Government is that the sum of Rs. 2 lakhs is not sufficient and that they should provide more money for the purchase of mobile vans. They should see that each taluk gets one mobile van so that medical aid can reach each and every part of the State.

“Coming to veterinary hospitals, I wish to point out that at present these hospitals are situated in the headquarters of the district. As a matter of fact, these hospitals should be located in the rural parts and not in urban areas. At present, the ryots are not able to get the help and aid of these veterinary doctors whenever they need it. In his budget speech, the Hon. the Finance Minister has said that steps will be taken to strengthen the existing hospitals. Instead of strengthening these hospitals in the urban areas, I think it will be better if the Government open small hospitals in the rural areas so that it may be of real benefit to the villagers. Another suggestion of mine is that the Government should appoint at least one compounder for each firka. I find from my experience that this is very necessary. I have written several times to the Veterinary Surgeon asking him to visit my place. But he could not find time to come to my village as it is situated in a corner of the district. These district officers are not able to contact the villagers at present. Therefore, I request the Government to make more and more aid available to the people in the rural parts of the State.

“Coming to the modified scheme of elementary education, I wish to tell the Government that it is not functioning properly. I visited several schools in my area and found that the strength in

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [4th March 1954]

those schools has been gradually going down. I know that some of the schools which were working properly, are now in the stage of closing. I enquired even the parents of the children why they were not sending their children to schools. Even though I tried to explain to them that this is a good scheme and all that, they remained firm and unconvinced. They say that their children of five years cannot learn any useful occupation. In short, I was not able to convince them as to the soundness of this scheme. I have seen in the speech of His Excellency the Governor that 1,270 schools are going to be opened in the State. But, I am afraid that before the opening of those schools, more than 2,500 existing schools will be closed. This is not a good scheme. The villagers are now opening pial schools. They think that such schools, without any trained teacher, will be much better as their children could learn the regional language and some other things. My suggestion to the Government is that they may give up this scheme.

"We see from the budget speech of the Hon. the Finance Minister that sales-tax on vegetables, meat, fish, eggs, etc., has been abolished. I congratulate the Government on this. At the same time, I wish to request the Government to come forward to remove sales-tax on foodgrains and milk also. That will really be a bold step on the part of the Government in the right direction.

"As regards extension of electricity, I was told that rural development areas will be given first preference. But in the Chingleput district, I find that before these development areas are given electricity, some other areas are chosen for the purpose. According to the plan of 1950-51, it was estimated that the entire development area would be covered. But though we are in 1954 that area is not covered by electricity. Instead of extending electricity to this development area, it is extended to other places. I request the Government to extend electricity to such places where it is needed most. With these few words, I thank you, Mr. Speaker, for giving me this opportunity to speak on this occasion."

MR. SPEAKER:—"The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then rose.

[(After lunch—2-30 p.m.)]

* SRI M. KANDASAMI KANDAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசமுன்வந்துள்ளேன். முதலில் விவசாயத்தைப் பற்றி எடுத்துக்கொள்வோமானால் சென்ற ஆறு வருஷங்களாக பருவமழை இல்லாதிருந்து இந்த வருஷம் கடவுள் கிருபையால் பின்மழை பெய்ததால் மகசூல்காரருக்கு வேண்டியபடி பயிரிட தண்ணீர் வசதி கிட்டியது. ஆனால் பயிர்களுக்கு நோய்வந்து பூச்சிகளால் அவைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன. ஆகவே தான் தக்க தருணத்தில் உரம், பணம், விதை

4th March 1954] [Sri M. Kandasami Kandar]

இவைகளை கவர்ன்மெண்டார் கொடுத்துதவும்படியாக பலமுறை சொல்லியும் அவர்கள் கொடுக்கவும் இல்லை கொடுப்பது கிடையாது. இப்பொழுதும் நெல்விலையும் மிகக் குறைந்துக்கொண்டே போகிறது. இப்படி நெல்லின் விலை குறைந்துகொண்டிருந்தும், உரத்தின் விலை குறைந்தபாடில்ல.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வரவுசெலவு திட்டத்தில் இன்னும் சர்சார்ஜ் வரி போடப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். தான்யத்திற்கு சரியான விலை நிர்ணயிக்கும்வரை சர்சார்ஜ் வரி போடுவதில் பிரயோசனமில்லை. புண்ணுக்கு, உரம் முதலிய பொருள்களின் விலைகளைப் பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி தான்யத்திற்கும் சரியான விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்.

“ஆற்று நீர்ப்பாசன வசதி உளுந்தூர்பேட்டையில் கிடையாது. ஆகவே அங்கு எலக்ட்ரிடி பம்பு முதலியவைகள் மிக அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. புதுச்சேரிக்கு இப்போது மின்சாரம் cut செய்திருப்பதால் பக்கத்திலுள்ள பிரதேசங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ரோட்டு வசதிகள் இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உளுந்தூர்பேட்டையில் உளுந்தூர்பேட்டை-திருவெண்ணைநல்லூர் போகும் ரோட்டு, 3 கிளாஸ் ரோட்டாகத்தான் இருக்கின்றன. எந்த எஞ்சினயராவது அவைகளை பார்வையிடுகிறாரா என்று தெரியவில்லை. சுமார் 100 கிராமங்களில் மக்கள் நல்ல ரோட்டு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் விளைந்த பயிர்களை விற்பதற்காக நகரங்களுக்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ரோட்டுகள் மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்றன. இவைகள் இல்லாததனால் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. நானும் ரொம்ப நாளாக ரோட்டு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று பலமுறைக் கேட்டிருந்தும் அரசாங்கம் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதற்காக 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சற்று அதிகமாக ஒதுக்கி ரோட்டுகளை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கல்வி வசதி ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆரம்பக்கல்வி இவ்விடத்தில் ரொம்ப அவசியமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் பள்ளிகள் இருப்பது மிகவும் அவசியம். நமது கனம் கவர்னர் முகவரையில் நமது ராஜ்யத்தில் 1,270 ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொன்னார்கள். இதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கிராமங்களில் முதியோர்க்கல்வி முறை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களில் முக்கியமாக மாதர் கல்வியை விஸ்தரிக்கப் போதுமான வசதிகளை செய்துகொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வயதுவந்த மாதர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் உள்ள பெண் உபாத்தியாயகர்க்கொண்டு ஒரு மணிநேரம் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி முன்வந்தால்தான் நாம் ஆரம்பக் கல்விக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம். வயதுவந்த மாதர் கல்வித்திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்படியாக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சுகாதார மருத்துவ சலுகைகளை அதிகப்படுத்தக் கோருகிறேன். கிராமங்களில் மருந்துகள் குறைவான விலைக்கு விற்கப்படவேண்டும்; மருத்துவசாலைகள் சரியான அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையில் இருக்கவேண்டும். சரியான முறையில் கிராம ஜனங்களுக்கு இதன் மூலம் அதிக வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமாந்தரங்களில் கர்ப்பினிகள் சிகிச்சை பெறுவதற்காக வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து கிராமங்களுக்கு ஒன்றாகவாவது ஒரு சின்ன சிகிச்சை சென்டர் ஏற்படுத்தவேண்டும். அங்கே ஒரு மருத்துவச்சியிருந்தால் கர்ப்பினிகள் சிகிச்சை வசதியின்றி இருக்க நேரிடாதென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரங்களில் மோட்டார்களில் போய் சிகிச்சை செய்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதைப்போல் கிராமங்களிலும் மோட்டார் வசதிகள் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Kandasami Kandar] [4th March 1954]

“யுத்தகாலத்தில் அழிக்கப்பட்ட காடுகளை மறுபடியும் முன்னுக்கு கொண்டுவருவதற்காக, அக்காடுகளை விஸ்தரிப்பதற்காக காட்டிலாகாவுக்கு 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காடுகளை வளர்த்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அதிகம் உண்டாகும்.”

2-38 p.m. * SRI M. KATTIMUTHU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரிகள் அதிகமாகப் போடப்படுகின்றன. ஆனால் முதலில் நாம் எந்த முறையில் வரிகளை வசூலிக்கவேண்டுமென்று ஆராய்வோம். கிராம அதிகாரிகள் வரி வசூலில் மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நியாயமான முறையில் வரி வசூலிப்பது கிடையாது. மாடுகளைப் பிடித்தும் வீட்டிலுள்ள சாமான்களை சூரையாடியும் வரி வசூலிக்கிறார்கள். இதனால் ஏழை ஜனங்களுக்கு மிகுந்த தொல்லை ஏற்படுகிறது. இப்படி நீடித்த நடந்தால் அரசாங்கத்தின்மீது ஏழை ஜனங்களுக்கு வெறுப்புதான் ஏற்படும். அன்பு ஏற்பட இடமே கிடையாது. ஏழைகளிடத்தில் அதிகமான வரிகளை வசூலிப்பதோடல்லாமல், அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் உதவியையும் செய்யவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் சொந்த இஷ்டப்படி வரி வசூலிப்பதைத் தடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் பட்டா மணியன், கணக்குப்பிள்ளை போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி ஏழைகளை ஹிம்சிக்கிறார்கள். ஏழைகளின் கஷ்டங்களை அறிந்து அவர்களுக்கு எந்த அளவில் வரிகளை விதிக்கவேண்டுமென்று யோசிப்பது கிடையாவே கிடையாது. இதேமாதிரி நடந்தால் மக்களுக்கு சர்க்காரிடம் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

“ஏழை எளியவர்கள் தரிசு நிலங்களை வெட்டி விதைகளை விதைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு சர்க்கார் எந்த விதமான சாசனமும் செய்யாமலிருப்பதால், அவர்களை வேண்டுமென்றால் வைத்துக்கொள்ளலாம், வேண்டாமென்றால் வெளியேற்றலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தத் தரிசு நிலங்களுக்கு அபராதம் போடுகிறார்கள். தரிசு நிலங்களை வைத்துக் கொள்வது சட்ட விரோதமென்றும் உடனடியாக நிலத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டுமென்றும் 6-ம் நம்பர், 7-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறது. தரிசு நிலங்களுக்கு அபராதம் போடாமலிருப்பதற்கு அவர்கள் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்படி ஏழைமக்களை ஹிம்சித்தால் அவர்களுக்கு சர்க்காரின்மீது அன்பு எப்படியிருக்கமுடியும்? இதே மாதிரி என் தாலுகாவில் அநேக இடங்களில் நடக்கிறது. இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க, கர்னம் முதலிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தாசில் தார் மூலம் சர்க்கார் உடனடியாக வேண்டிய உத்தரவுகளை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், என்னுடைய தாலுகாவில் காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. காடுகளை வளர்ப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையிருக்கிறதென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். வாஸ்தவம். ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் அதனால் நன்மை. சிறிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதனால் லாபமில்லை. விருத்தாசலத்தின் கீழ்ப்புறம், மேல்புறம், வடபுறம், தென்புறம் ஆகிய நான்கு பக்கங்களிலும் காடுகளிருக்கின்றன. ஆனால் எந்த விஞ்ஞான முறையிலும் அங்கே மழை பெய்யவில்லை. அப்படிப்பட்ட காட்டர்ந்த இடங்களிலெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்போக்கானவர்களுக்கும் கொஞ்சம் புரம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்து ஆதரவு காட்ட வேண்டும். அப்படி நன்மை செய்தால்தான் சர்க்காருக்கு ஆதரவு கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் வெறுப்புதானிருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு தடவைகளாக சர்க்காரிடம் அவர்களுக்கு Election-ல் எதிர்க்கட்சியினர்தான் ஜயித்துவர முடிந்தது. காரணம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் மக்களுக்கு நன்மை செய்துதான்தான். ஜனங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தால் நீங்கள் நினைத்தமாதிரி நடக்கும். எதிர்பார்த்தபடி உங்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்கும்.

4th March 1954] [Sri M. Kattimuthu]

அப்படி செய்யாமல் சர்வாதிகாரியாய் நடந்துகொள்ளும் வரை நீங்கள் அந்தப்பக்கம் போகவே முடியாது. உங்கள் கொடி அங்கே பறக்காது என்று திட்டமாகச் சொல்லுவேன் (கரகோஷம்).

“மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் திட்டைக்குடிக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று 25 வருஷங்களாக முறையிட்டும் அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. 25 வருஷங்களாகக் கேட்ட விஷயத்தில் சர்க்கார் இன்னும் கவனம் செலுத்தவில்லை.

“24,000 ஏக்கராவுக்கு பாயக்கூடிய (வில்லிங்டன் ரிசர்வாயர்) எம்னேரியல் 10,000 ஏக்கராவுக்குக் கூட தண்ணீரில்லை. வெள்ளாற்றங்கரையிலுள்ள ஏழைகளின் தரிசு நிலங்களுக்கு ஒரு சென்டுக்கு ஒரு ரூபாய் அபராதம் போடுகிறார்கள். இதேமாதிரி ஹிம்சித்தால் ஏழை விவசாய எப்படி முன்னேற முடியும்? அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் எப்படி நம்பிக்கை இருக்க முடியும்?

“சில ஹரிஜனங்கள் பிற்போக்கு வகுப்பினர்கள் படித்து முன்னேறுவதையும் இந்தக் கல்வித் திட்டம் கெடுத்துவிட்டது. அவர்கள் படிப்பிலும் கைவத்தாய்விட்டது.

“முன்பு 120, 200 பிள்ளைகள் வந்துகொண்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்களில் இன்று 13, 23 பிள்ளைகளே வருகிறார்கள். இப்படி ஒரு கல்வித் திட்டம் இருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? எந்த விதமான பிரயோஜனமுமில்லை.

“வெள்ளாற்றங்கரையில் ஹரிஜனங்கள் 35 வருஷங்களாக 13 ஏக்கர நிலங்களைச் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 10, 15 வருஷங்களாக நியாயமான தீர்வை வசூல் செய்தார்கள். இரண்டு வருஷங்களாக இந்த ஹரிஜனங்களின் நிலத்துக்கு ஒரு சென்டுக்கு ஒரு ரூபாய் அபராதம் போட்டார்கள். இதைக் கலெக்டரிடம் சென்று நான் முறையிட்டேன். 30, 35 வருஷங்களாக ஹரிஜனங்கள் இந்த நிலங்களைப் பயிரிடுகிறார்கள் என்றும் வெல்லிங்டன், வெள்ளாற்றங்கரைக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் இந்த நிலங்களுக்கு அபராதம் போடக்கூடாது என்றும் சொன்னேன். அவர் ‘எனக்குத் தெரியாது, Engineer-ஐக் கேளுங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டார். Engineer-ஐக் கேட்டதற்கு ‘வரி போடுவது கலெக்டர் அபிப்பிராயம்,’ என்று அவர் மறுபடியும் Collector-ஐ கைகாட்டி விட்டார். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் கைகாட்டிவிட்டால், ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ததாக எப்படி நினைக்க முடியும். ஜனங்களுக்கு சர்க்காரிடம் எப்படி அன்பு இருக்கும்.?”

“சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் ஒரு வருஷக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தினால் யாருக்கும் நன்மையில்லை. பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் நன்மையே தவிர எங்களைப் போன்ற ஏழைகளுக்கு நன்மையில்லை. ஒரு பொங்கல் திருவிழா நாளில் பத்து ரூபாய் கடன் கேட்டால் மிராசுதார்கள் கொடுக்க அஞ்சுகிறார்கள். இப்பொழுது கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு கேட்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், பிறகு கடனையே திருப்பிக் கேட்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுவார்கள் என்று சொல்லி கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். என்னுடைய தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்கள் பிற்போக்கானவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்தால் தான் நீங்கள் நினைத்த மாதிரி நடக்கும். இல்லாவிட்டால் உங்களிடம் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

“இந்த பட்ஜெட்டில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக ரூபாய் 90,47,400 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் பிற்போக்கானவர்களுக்கு ரூபாய் 10,00,000 போக மீதி தொகை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு கடைசியில் நேர்முகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய தொகை மிகவும் சொல்பம்தான். கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் கூறியதுபோல், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஹரிஜனம்

[Sri M. Kattimuthu]

[4th March 1954]

களுக்கு பள்ளிக்கூடம், சுகாதாரம், தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் முதலிய ஒவ்வொரு இனங்களுக்கும் தனித்தனியாக தொகை ஒதுக்கினால் நல்லது. அப்படிச் செய்வதினால் ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லா இனத்திலும் தேவையான உதவிகிடும். முன்னிலிருந்த ஸ்ரீ பிரகாசம் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். ஆனால் வாஸ்தவமாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைத்தது பட்டைநாமத்தான்.

“ என்னுடைய தொகுதியில் 20 கிராமங்களில் ஏழை மக்கள் குடியிருப்பு வசதி கேட்டார்கள். அதன் அங்கீகாரம் பெற சர்க்காருக்கு முன்பணம் தருவதற்கு தன் பெண்டாட்டியின் தாலியைக்கூட விற்று பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி petition இன்னும் விசாரணையிலிருக்கிறது என்றுதான் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். 3 வருஷங்களாக petition இன்னும் விசாரணையில்தானிருக்கிறது. இந்தப் புது மந்திரி சபை அமைந்த பிறகும் இதுபற்றி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

“ குடிதண்ணீர் வேண்டுமென்று கலெக்டரைக் கேட்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கு குடிப்பதற்குக் தண்ணீரில்லாவிட்டால் அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும் என்று அவரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ‘சர்க்காரிடமிருந்து Allotment வரவில்லை, சட்டசபையிலே போய் வாதாடுங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டார். இப்படி எங்கே போனாலும் முட்டுக்கட்டைபோடும் நிலைமையிலிருக்கிறது. மக்கள் முன்னேற முடியவில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலில்தானிருக்கிறது. இருந்தாலும் என்ன பயன். நடைமுறையில் அது சரிவர அமுல் நடத்தப்படவில்லை. மதுவிலக்கினால் ரூபாய் 18 கோடி வருமானம் போய் அதற்குப் பதிலாக எத்தனையோ போலீஸ்காரர்கள் துப்பாக்கிகள், பெரிய படைகள் இவைகளை வைத்துக் கொண்டு அதை அமுல் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது.

2-50
p.m.

“ கனம் செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் சொன்னமாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் எந்தத்திட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதனால் அவர்களுக்குச் செளகர்யம் ஏற்படும்படியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் சமூகத்தில் நன்றாக வாழ வழி ஏற்படும்படியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மாதிரியான திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு நாலு லட்சம் ரூபாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. ‘இந்தப் பணத்தை எப்படி செலவு செய்யப் போகிறோம்? யார் யாரை வைத்து இந்த திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்யப் போகிறோம்?’ என்று முதலில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். வெறும் வாய்ப் பேச்சில் இருந்தால் மட்டும் போதாது. எட்டளவில் இருந்தாலும் போதாது.

“ சுகாதார விஷயமாகச் சொல்லும்போது சேரிகளைப் பார்த்தால் சுகாதாரத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி இருந்தும் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவ்விதம் ஒதுக்கி இருந்து என்ன பிரயோஜனம்? பெரிய நகரங்களில் சேரியைப்பற்றி தெரியாது. கிராமங்களில் தான் அதிகப்படியான சேரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு போய் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும், ‘இதுதான் சேரி என்பது’. ஏனென்றால் அங்கு நாற்றம் அவ்வளவு இருக்கும். அந்த நாற்றத்தைக்கொண்டே இதுதான் சேரி என்று நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். நாங்கள் சொல்லாமலேயே நீங்களே புரிந்து கொள்ளலாம். சேரிகளுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பது கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளைப் போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். ஹரிஜனங்கள் நாகரீகம் அடைந்து விட்டார்கள் என்று நகரங்களில் இருந்துகொண்டு சொல்லிக்கொள்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒருநாடு நாகரீகமான நாடு என்றால் அது உள்ள ஜனங்கள் நாகரீகமாக இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். மக்களின் நாகரீகம் தான் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை. கிராமங்களுக்கு தொழில் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். உண்மையாக கிராமவாசிகளுக்கு நன்மை செய்தால்தான் அவர்களுக்கு சர்க்காரிடத்தில் அன்பு ஏற்படும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லுகிறார்களே என்றால் நாங்கள் எதற்காக குறைகள் சொல்லு

4th March 1954] [Sri M. Kattimuthu]

கீழேயும் என்று பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் பெரிய திட்டங்களை கொண்டு வருகிறோம் என்று எலக்ஷனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்களே யொழிய அதைக் கொண்டுவருவதற்கு ஆட்சி நடத்தும்போது மறுத்துவிடுகிறார்கள். தீண்டாமை ஒழித்து விட வேண்டும் என்று கோயில்களைத் திறந்து விட்டால் போதாது. அன்று கோயில்களைத் திறந்து விட்டார்கள். மறுநாள் என்ன ஆயிற்று என்று ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. சத்திரத்தைத் திறந்து விட்டதாகச் சொன்னார்களேயொழிய மறுநாள் என்ன நடக்கிறது என்பதை கவனிக்கவே இல்லை. இங்கு ஹரிஜனங்கள் ஆறில் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை சர்க்கார் கேட்கிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. இவ்விதம் இருந்தால் சர்க்காரிடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்விதம் அன்பு இருக்க முடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதனால் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட சபையில் இருக்கும் மெம்பர்களில் ஆறில் ஒரு பங்கு ஹரிஜன் மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களுக்கு 90 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்வது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இது கொஞ்சம் தானே. இந்த ராஜ்யத்தின் வரும்படி 48 கோடி ரூபாய். அதில் ஆறில் ஒரு பங்கு இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டாமா? எவ்விதம் செலவு செய்தால் எவ்வளவு நல்லதாக இருக்கும். இன்னும் பத்து வருஷச் சலுகையில் முக்கால் வாசி போய்விட்டது. இருக்கும் கொஞ்சம் நாளில் ஏதாவது செய்தால் தான் எங்களுக்கு திருப்தி இருக்கும். அதற்குள் எங்களுக்கு வேண்டிய திட்டத்தைப் போட்டுச் செய்தால் தான் முன்னுக்கு வர முடியும். வெறும் பேச்சளவில் இருப்பதால் ஒருவரும் முன்னுக்கு வந்ததாகவே தெரியவில்லை. பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று போன் வருஷம் கணம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய நுமில் கணம் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். 'ஒதுக்குகிறேன்' என்று சொன்னார். ஆனால் இந்த வருஷப் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் ஏதோ கொஞ்சம் கூடுதலாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்களேயொழிய எங்களுக்கு வேண்டியதை ஒதுக்கவில்லை. இவ்விதம் அரசாங்கம் இருந்தால் ஹரிஜனங்கள் எவ்விதம் இன்னும் இருக்கும் கொஞ்ச நாளில் முன்னுக்கு வர முடியும்? ரொம்பப் பேர்கள் படிப்பில் முன்னுக்கு வரவில்லை. அவர்களுக்கு சுகாதார வசதி கிடையாது. குடியிருப்பு புக்கு வீடுகள் கிடையாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இவ்வளவு வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டியதாக இருக்க நாலு, ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினால் அவர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியுமா? சென்ற ஆண்டில் கொன்னதற்கு இந்த ஆண்டில் இப்பொழுது பத்து லட்சம் ரூபாய்கூட ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த பத்து வருஷச் சலுகை போவதற்குள் அவர்களுக்கு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் அதிகமாக ஒதுக்கி அவர்களை மனிதர்களாக்கவேண்டும். மனிதர்களோடு நல்ல வாழ்க்கையை நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவில் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்பதை அங்கு போய் பார்த்தால் தான் தெரியும். உண்மையாகவே அங்கு போய் பார்த்தால் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் கண்ணீர் விடக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாக தெரியும். நாங்கள் இங்கு வெள்ளையாக வருகிறோம் என்று அதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. அவர்களிடமிருந்து தான் நாங்கள் வோட்டுப் பெற்று இங்கு வருகிறோம். அதனால் தான் அவர்கள் அங்கு நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் பாடுபடுகிறோம். நீங்கள் போய் பார்த்தால் நீங்களே கண்டிப்பாக அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்."

(Mr. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

2-54
p.m.

* SRI N. MOUNAGURUSWAMY NAIDU :—“ கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மாகாணப்பிரிவினைக்குப் பின்பு மாகாணத்தின் நிதி நிலைமை அபிவிருத்தி

[Sri N. Mounaguruswamy Naidu] [4th March 1954]

அடைந்திருந்த போதிலும் 1954-55-ம் வருஷத்தில் வருவாயை விட செலவு 58 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். நேற்று செட்டிநாட் ராஜா அவர்கள் பேசும்போது கேட்காமல் அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு சர்க்கார் ஒதுக்கி இருக்கும் 66 லட்சம் ரூபாயை செலவினத்தில் காட்டி இருக்கவேண்டாம் என்றும் அதை மூலதனச் செலவாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்றும் சொன்னார். அந்தத் தொகையை செலவினத்தில் காட்டாமல் இருந்திருந்தால் எட்டு லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படும். அப்பொழுது உபரி பட்ஜெட்டாக ஆகும் என்றும் சொன்னார்கள். ஒரு வகையில் அதில் உண்மை இருந்த போதிலும் கூட சர்க்கார் இந்தத் தொகையை செலவினத்தில் காட்டியிருப்பது நியாயமானது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த 58 லட்சம் ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதை தவிர்க்க சர்க்கார் சில புதிய வரிகளைக் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். புதிய வரிகள் போடும்போது சாதாரணமாக மக்கள் அதிருப்தி அடைவது இயற்கை தான். ஆனால், 'அந்த வரிகள் நியாயமானவைகள் தானா? சாதாரண மனிதன் அதன் பளுவை தாங்க முடியுமா, முடியாதா', என்பதைக் கவனித்து, 'அது நல்லதா கேட்டதா', என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வர உத்தேசித்திருக்கும் வரிகள் யாவும் எளிய சாதாரண மனிதனை பாதிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை. பணக்காரர்களையும் கொடுக்க செளகரியம் உள்ளவர்களையும் பாதிக்கக் கூடிய அளவில் இந்த வரிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நில வரி அதிகரித்திருப்பதை பொறுத்த வரையில், 500 ரூபாய்க்கு அதிகமாக கந்தாயம் கொடுக்கின்றவர்கள் தான் அது பாதிக்கிறது. சாதாரணமான குடியானவன் அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

“இரண்டாவதாக தேயிலை, காப்பி, எலம் முதலிய பண்டங்கள் மீது விவசாய வருமான வரி விதிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக விவசாய வருமானத்தின் மீது வருமான வரி விதித்தால் குடியானவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்படும். அவர்கள் சரியான கணக்குகள் வைத்து இருக்கமாட்டார்கள். அதனால் குடியானவர்களுக்கும் வருமானவரி அதிகாரிகளுக்கு மிடையே வருமானவரி சம்பந்தமாக அதிகமான தகராறுகள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி விதிக்கக் கூடாது என்று காரணம் சொல்வார்கள். ஆனால் தேயிலை, காப்பி, எலம் முதலிய தோட்ட முதலாளிகள் வழக்கமாகவே சரியான முறையில் கணக்குகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வருமானத்தின் கணக்கை எடுப்பதில் சிரமம் இல்லை. அவர்களும் வருமான வரி அதிகாரிகளுக்கு திருப்தி அளக்கும்முறையில் கணக்குகள் கொடுக்க முடியும். அது மட்டுமல்லாமல் திருவாங்கூர், கொச்சி முதலிய இடங்களில் ஏற்கனவே இந்த வரிகள் அமுலில் இருந்து வருகின்றன. அப்படிப் பார்த்தாலும் இந்த வரி நியாயமானது.

“மூன்றுவதாக தங்கம், வெள்ளி முதலிய பண்டங்களின் மீது சர்க்கார் விற்பனை வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதை வெகு காலத்திற்கு முன்பாகவே செய்து இருக்க வேண்டியது. இப்பொழுது அவைகளின் மீது விற்பனை வரி கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் நியாயமானது. அதோடு சர்க்கார் மாமிசம், மீன் காய்கறி வகைகள் முதலிய சில அத்தயாவசிய சாமான்களின் மீது ஏற்கனவே இருக்கும் வரியை எடுத்துவிட தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் சர்க்காருக்கு சுமார் 9 லட்சம் ரூபாய் வருமானத்தில் குறையும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பண்டங்களின் மீதுள்ள வரியை எடுத்து விடவேண்டியது மிக அவசியம். இதை ஜனங்கள் வரவேற்பார்கள். அதனால் வருமானத்தில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அந்தப் பொருள்கள் மீது வரியை எடுக்க முடிவு செய்திருப்பதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

“கடைசியாக நூல் ஜவுளிகளின் மீது 16-ம் நம்பர் மேற்பட்ட ரக நூல் களினால் நெய்யப்பட்ட துணிகளுக்கு ஏற்கனவே இருக்கும் விற்பனை வரியை கூடுதலாக்கி ரூபாய் ஒன்றுக்கு ஒன்னேகால் அணு அதிகமாக வரி விதிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்து இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அது ஏழை

4th March 1954] [Sri N. Mounaguruswamy Naidu]

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கும். அவர்களுடைய சரக்குகள் விலை போவதற்கு நல்ல உதவியாக இருக்கும். அவர்களுடைய கஷ்டங்களும் ஓரளவிற்கு தீரலாம் என்று நான் பூர்ணமாக நம்புகிறேன். இந்த புது வரிகளை விதித்து வரும் பணத்தைக்கொண்டு சர்க்கார் என்ன திட்டங்களைச் செய்ய தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அடுத்தபடியாக நாம் கவனிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு, செலவு திட்டத்தை பரிசீலனை செய்யும்போது அவர்கள் செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் செலவுகள் நியாயமானவையா அல்லவா என்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

“சர்க்காருக்கு தற்போது பணக்கஷ்டம் அதிகமாக இருந்த போதிலும் கூட ஏற்கெனவே நடத்திக் கொண்டு வரும் திட்டங்களில் எதைமும் கைவிடப்போவதில்லை யென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். 1954-55-ம் வருஷ வரவு, செலவு திட்டத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 6 கோடி ரூபாயும் மின்சார விஸ்தரிப்பு திட்டங்களுக்காக ஐந்து (5) கோடி ரூபாயும் சர்க்கார் ஒதுக்கிவைத்திருப்பதும் 232 புதுதிட்டங்களை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருப்பதும் பாராட்டிற்குரியது. இந்ததிட்டங்களை யெல்லாம் அமுலுக்குகொண்டு வர இன்னும் பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்றும், அதில் ஒரு பகுதி பொதுமக்களிடமிருந்தும் மீதமுள்ளதை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் கடனாக வாங்கிக்கப்படுமென்றும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் கொண்டு வரப் போகும் திட்டங்களை யாவும் முக்கியமானவை. அந்தத்திட்டங்களால் நம்முடைய நாடு செழிப்படையும். நம்முடைய நாட்டின் வருமானமும் அதிகரிக்கும்; ஆகவே அந்தத்திட்டங்களுக்காக கடன் உதவி அளிக்கப்பொதுமக்கள் சந்தேகித்துக் கொண்டு முன் வருவார்கள் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். சென்ற வருஷம் சர்க்கார் எழற்பிய கடனுக்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருந்த தொகைக்கு அதிகமாகவே மக்கள் உதவியளித்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே சர்க்கார் தைரியமாக எல்லா நீர்ப்பாசன மின்சார திட்டங்களையும் அமுலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டும்.

“என்னுடைய தொகுதியில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு அமராவதி நீர்த் தேக்கத்திடவேலையை ஆரம்பித்தார்கள். அதை கனம் முதல் மந்திரி ராஜாஜி அவர்கள் தான் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். ஆனால் நடுவில் அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஏனென்று அதிகாரிகளைக் கேட்டதற்கு அந்த நீர்த் தேக்கத்திடத்தோடு ஒரு மின்சார திட்டத்தையும் இணைத்துக்கட்டுவதற்காக சர்க்கார் யோசிப்பதாகவும் அதனாலேயே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் அந்த வேலையை துரிதமாக நடத்தும் படி சர்க்கார் உத்திரவிட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த அமராவதி திட்டத்தோடு, மின்சார திட்டத்தையும் இணைத்து, இவைகள் இரண்டையும் சீக்கிரமே எவ்வித சணக்கமுமின்றி முடிக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்திட்டத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளும் அங்கேயிருக்கின்றன.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“என் தொகுதி ஒரு வறண்ட பிரதேசம். இந்த வருஷம் பொதுவாக எல்லா இடங்களில் மழை பெய்திருந்தபோதிலும் கூட உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் போன்ற தாலுக்காக்களில் போதிய மழையில்லை. அங்குள்ள விவசாயக்கிணறுகளுக்கு இன்னும் தண்ணீர் வரவில்லை. உடுமலைப்பேட்டை நகரத்தில் குடி தண்ணீர் கஷ்டமும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இங்குள்ள தண்ணீர்ப்பஞ்சத்தைப்போக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமராவதி திட்டத்திலிருந்து வரும் பாசன வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து உடுமலை நகரத்திற்குச் செல வழங்கலாம். அல்லது திருமூர்த்தி மலை ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யலாம். இந்த இரண்டு திட்டங்களுள் ஒன்றை உடனடியாக சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இதற்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகுமென்று நான் நினைக்க

[Sri N. Mounaguruswamy Naidu] [4th March 1954]

வில்லை. இந்தத்திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை அந்தப் பிரதேச மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தவிர உடுமலைப்பேட்டை, பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் கூடுமான வரையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தனியாகக் குட்டைகள், குளங்கள் அமைத்துக்கொடுக்கச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். மற்ற இடங்களில் நல்ல மழை பெய்தாலும் இந்தப் பிரதேசங்களில் அதிக மழை பெய்வது கிடையாதாகையால், பெய்யும் கொஞ்ச மழையின் நீராவது இந்தக் குட்டைகள், குளங்கள் இவற்றில் தேங்கி நிற்க வசதி ஏற்படும். இதனால் ஓரளவு நன்மை அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

*“அடுத்தபடியாக சர்க்காரின் புதிய ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்தை பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தவரை பரிகாரக் கமிட்டி சொல்லியிருக்கும் யோசனைகளையெல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளை நடைமுறைக்கும் கொண்டு வந்துவிட்டால் இந்தத் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக முடியும் என்றும், ஜனங்களும் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“கடைசியாக உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குப் பேச அனுமதி தந்ததற்காக நான் உங்களுக்கு என்ன நன்றியைக் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

3-07
p.m.

* SRI P. CHOKKALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவுசெலவுத்திட்டமானது என்னைப்பொறுத்த வரையில் பூர்ணமாக ஆதரிக்கக் கூடியதாக இல்லையென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் அதில் ஆதரிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களின் ஜீவாதாரமான பிரச்சனையாகிய நிலச்சீர்திருத்தப் பிரச்சனை இதில் கொண்டு வரப்படவில்லை. அதற்கான பரிகாரம் எதுவும் இதில் கூறப்படவில்லை யென்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் மட்டுமல்ல. இன்றைக்குச் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வரவுசெலவு திட்டத்தை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தார்களே தவிர, வரவுசெலவு திட்டத்திலுள்ள பல குறைபாடுகளை வெகு அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபையிலுள்ளோர் அனைவரும் அறிவார்கள்.

“ஒரு தேசத்தின் கேஷமம் பொது மக்களின் திருப்தியையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த தேசத்திலுள்ள சர்க்கார் பலம் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்றால், ஸ்திரத்தன்மை பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றால், அந்த தேசத்தில் வாழும் மக்கள் எல்லோரும் கேஷமமாக, திருப்தியோடு வாழவேண்டும் என்று நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியதில்லை யென்று நினைக்கிறேன்; பலருக்கு வெகு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். குறிப்பாக இன்றைக்கு நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில், கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நாம் பல வகையிலும் விவசாயச் சாதனங்களை கொடுத்தும், நிலம் கிடைக்கச் செய்தும், உதவி செய்யவேண்டும், என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ‘எழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியதே என் கடமை. விவசாயிகளின் நலனை உத்தேசித்து பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறோம்’, என்று ஒவ்வொரு மந்திரிமார்களும் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார்களே தவிர விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருதி எந்த விதமான சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வரவில்லை. இந்த அரசாங்கம் தனக்கு இருக்கக் கூடிய சக்தி, தனக்கு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஆகிய யாவையும் ஒன்று திரட்டினால் மிகப் பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்க்கையையே சுயீக்சும் அடையச் செய்யும் வகையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்க முடியுமா? இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் வேலையின்றித் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இப்பொழுதுதான் இவர்

4th March 1954] [Sri P. Chokkalingam]

கள் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆளும் கட்சியார் நம் நாட்டினுடைய விவசாயிகளின் உண்மை நிலைமையை 1931-ம் ஆண்டிலேயே நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் இன்றை வரைக்கும் யார் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்தார்களோ அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு முன்வரவில்லை. அவர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் குறித்து எந்த விதமான அக்கரையும் காட்டவில்லை. அவர்கள் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது, என்று நன்கு உணர்ந்திருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சியார் அவர்களுடைய நன்மையைக் குறித்து, அவர்களுடைய நலனைக் குறித்து, அவர்களுடைய கேட்கத்தக்க குறித்து எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றால் நாங்கள் வருத்தப்படாமல் எப்படியிருக்க முடியும். 'நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறோம். நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறோம்', என்று வீணாகப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்களே தவிர மக்களின் நலனைக்கருதி இவர்கள் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாதா? கிராமாந்திரங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக்கூடாதா? நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் எங்கே வசிக்கிறார்கள்? கிராமாந்திரங்களில் வசிக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழில் செய்து பிழைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து எந்தக் காரியத்தையும், வசதிகளை இருந்துகூட, சர்க்கார் செய்ய முன் வராததன் காரணம் தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் விவசாயிகள் பக்கத்தில் தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர பெரிய பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடாது. விவசாயிகளின் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு சான்றாக அடுத்து வரும் சட்டசபைக் கூட்டத்திலாவது நிலக் குடிவார மசோதா ஒன்று கொண்டுவரவேண்டும். அதில் சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் சிபார்சுகளைவிடவும் மிக அதிகமான நன்மை ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியான முறையில் அந்த மசோதாவைப் புரட்சிகரமாகத் தயாரிக்கவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதியின்றி, கல்வி வசதியின்றி, ஆஸ்பத்திரி வசதியின்றி நல்ல போக்குவரத்து ரோடுகள் வசதியின்றித் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்ய இந்த சர்க்கார் கொஞ்சம் கூடத் தயங்கக் கூடாது. விவசாய மக்களும், நடுத்தர மக்களும் கிராமாந்திரங்களில் பணக் கஷ்டத்தால் படும் தொல்லுகளை எடுத்துச் சொல்லத் தரவில்லை. அவர்கள் படும் கஷ்டத்தால் சர்க்காரை வெறுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கும்படியான விவசாய மக்கள் மத்தியதர வகுப்பினர் போன்றவர்கள் இந்த சர்க்காருக்கு எவ்வளவு தூரம் ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்று எடை போட்டுப் பார்க்கவேண்டும். மக்களிடத்தில் இந்த சர்க்காருக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா என்று சர்க்காராக கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, கடன் வசதி எவ்வளவு செய்து கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை இன்னும் ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். நான்கு வருஷங்களாக மழை இல்லாமலிருந்து இந்த வருஷம் எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான் என்றாலும், அனேகமாக எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 4 அணை விளைவுகூட கிடைக்காமல் பல இடங்களில் விவசாயிகள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு சர்க்கார் ஒரு பரிகாரம் தேடுவதற்கு மனமுவந்து முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எங்கள் பக்கத்திலிருந்தும், எல்லாப் பக்கத்திலிருந்தும், அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் முத்திரை மரக்கால் சரியாக இருக்கிறதென்றும், உங்கள்

[Sri P. Chokkalingam]

[4th March 1954]

பக்கத்தில்தான் இந்த தகராறு இருக்கிறதாக அறிகிறேன் என்றும் சமீபத்தில் நான் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது கூறினார். இதற்கென்று ஒரு சட்டம் இருந்தம்கூட, அந்தச் சட்டத்தை சரியான முறையில் அமுலுக்குக்கொண்டுவர அதிகாரிகள் முன்வரவில்லை. இப்படி முத்திரை மரக்கால் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகளிடமிருந்து தானியத்தை அளந்து வாங்கும்போது அதிகமாக வாங்கப் படுகிறது. அதைக் கண்காணிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அந்தக் காரியத்தைக்கூடச் செய்யாமலிருப்பதால், என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள உழவர்களிடையே ஒரு பெரிய எழுச்சியைக் கிளம்பியிருக்கிறது. முத்திரை மரக்கால் போராட்டம் என்று வந்திருக்கிறது. இதற்கென சட்டம் இருந்தபோதிலும் அந்தச் சட்டமானது சரியான முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும், என்ற ஒரு போராட்டம் வரவேண்டிய அவசியம் இன்றைய நிலையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 112 படி நெல்லை, தப்பி மரக்காலிலை 100 படி என்று நிலச்சுவாந்தார்கள் அளந்துகொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதற்குக்கூட ஒரு பரிகாரம் வேண்டாமா? விவசாயிகள் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு புறம் சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, இன்னொரு புறத்தில் நிலச்சுவாந்தார்கள் தப்பி மரக்காலிலைக்கொண்டு அதிகமான தானியத்தை அளந்துகொண்டு போகிறார்கள். அது ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

“நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் ஒரு புறம் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்றொரு புறத்தில் விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். காடாரங்குளம் என்ற கிராமம் திருவாவடுதலை மட்டத்துக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. அங்கிருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் யாரும் நிலத்தை பயிரிடமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், திருவாவடுதலை மட்டத்துக்குச் சொந்தமான அந்த நிலங்களை சென்ற வருஷம் எலத்திற்கு விட்டு குத்தகைக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். எலத்தில் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்ட குத்தகைக்காரர்கள், தாங்கள் எடுத்த குத்தகைபோல் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். 100-க்கு 25 பேர் விவசாயிகள் இன்றைக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் இல்லாமல் தெருவிலே நிற்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. இந்த இடைத்தரகர்களை ஒழிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டாமா? முன்வருவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா? இடைத்தரகர்களுடைய தொந்தரவிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிப்பது நியாயமில்லையா? குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிலம் சொந்தமா? இல்லையே! அவர்கள் நிலத்தில் உழைப்பதும் இல்லையே! அப்படியிருக்கும்போது நிலத்தை எலத்தில் குத்தகைக்கு எடுத்து, லட்சம் லட்சமாக சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் லாபம் இல்லை. குடியானவர்களுக்கும் லாபம் இல்லை. இது ஒரு அநியாயம். இந்த அநியாயம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாதா? முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? குத்தகைக்காரர்களை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய தர்மஸ்தாபனங்கள், அவைகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள், மற்றும் கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாகவுள்ள நிலங்களை யெல்லாம் நேரடியாக இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று எவ்வளவோ தடவை சொன்னாலும்கூட சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தர்மஸ்தாபனமந்திரி அவர்கள் குற்றஸ்தத்திற்கு வந்திருந்தபோதுகூட அவரை இது சம்மந்தமாகச் கேட்போது சாத்தியமில்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள். இது சாத்தியமில்லையென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சாதாரண ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை சிறிதளவாவது உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். சுதந்திர நாட்டில் நாம் வாழ்கின்றோம் என்று மக்களிடையே நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும்.

4th March 1954] [Sri P. Chokkalingam]

“கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்கள், நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்: ஆனால், உடனடியாக குடியானவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் இன்றைக்கு அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். பார்லிமென்பரி முறையிலே கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் இன்றைக்கு இயங்கிவருகிறார்கள். நானும் அவர்களைச் சேர்ந்த அனுதாபிதான். இந்தக் குறைந்தபட்ச திட்டத்தை, சமாதானமான, நல்லவிதமான ஏற்பாட்டை இந்த நாட்டில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறபோது, சர்க்கார் சந்தோஷமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமா? இதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கினால், நிர்ப்பந்தமாக ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்? ஸ்ரீமான் ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ரத்தப் புரட்சி ஏற்படவேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் விரும்புகிறதா என்று கேட்காமல் இருக்கமுடியவில்லை, ரத்தப் புரட்சி வரும் வராதா என்று சட்ட சபையில் இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. இன்றைக்கு அந்த நிலைமை வராமல் இருக்கலாம். மூன்று வருஷங்களாக சர்க்காருடைய வண்டி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறதே என்று அவர்கள் நினைக்கலாம். இதே முறையில் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தால் என்றைக்காவது ஒரு நாள் ரத்தப் புரட்சி வந்தே தீரும். புத்திசாலிகள் பிறைந்த இந்த மந்திரி சபையினர் இதைக் கவனித்து முன் ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

SRI P. CHOKKALINGAM :—“தேர்தலுக்கு நின்றகாலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களும் சொன்னார்கள், நாங்களும் சொன்னோம். சுப்ரமணியம் கமிட்டியின் சிபார்சுள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று மக்களிடத்தில் சொன்னார்கள். அவர்களும் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். நிச்சயமாக குடிவார உரிமை அளிக்கப்படும் என்று காங்கிரஸ்காரர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்தக் குறைந்தபட்ச நன்மையாவது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொன்னோம். இந்த விஷயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்களே ஏமாற்றமடைந்ததாகச் சொல்லும் போது நான் சொல்வதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மிகவும் மேன்மையான முறையில் சமர்ப்பித்திருப்பதைக் குறித்து அவரை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், ஒரு சில புதிய வரிகளை விதிக்கப் போவதையும் அதில் காண்கின்றேன். அந்த வரிகளைப்போட்டு துண்டு விழும் தொகையை ஈடுகட்டிவிடலாம் என்று அவர்கள் நினைத்துப் போட்டிருக்கின்றார்கள். புதிய வரிகள் போடாமலேயே இந்த பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்துவிடமுடியும், என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். நமது மாகாணத்திற்கு அதிகமாக வருவாய் தரக்கூடிய விற்பனை வரி இருக்கிறதே, அது வருஷத்திற்கு வருஷம் குறைந்துகொண்டே போகிறது. விற்பனை வரியினால் இந்த மாகாணத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் என் வருஷத்திற்கு வருஷம் குறைந்துகொண்டே போகிறது என்பதைத் தான் அவர்கள் மிகவும் ஆராய்ந்துபார்க்கவேண்டும். அதை நல்ல முறையில் அமுல் செய்து வருவார்களேயானால் இந்த ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை (deficit) என்பது இல்லாமல் போதுமான அளவு வருவாய் கிடைத்து விடும்.

“கடைகளுக்கு நாம் சென்று பார்க்கும்போது, கடைக்காரர்கள் இரண்டு மூன்று பில் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பில் புத்தகங்களை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு விற்பனை

3-23
p.m

[Sri P. M. Munuswami Gounder] [4th March 1954]

வரி அதிகாரிகளை எப்படியாவது ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில புத்தகங்களில் ரூபளிகேட் காப்பியில் வேறு விதமாகவும், சிலவற்றில் ஸ்டாம்பு இல்லாமலும் இன்னும் பலவிதமான முறையில் பொதுமக்களிடமிருந்து தவறான முறையில் விற்பனை வரி என்ற பெயரால் பணம் வாங்கிக் கொண்டும், மற்றொருபுறம் விற்பனைவரி அதிகாரிகளை ஏமாற்றியும் வருகிறார்கள். விற்பனை வரியைச் சரியான முறையில் வசூலிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால், குறைந்தது 15 கோடி வரையில் அதன் மூலமாக சர்க்காருக்குக் கிடைத்தே தீரும். தீவிரமான நடவடிக்கைகளை இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எடுக்காவிட்டால் விற்பனை வரியினால் கிடைக்கும் வருமானமானது நாளுக்குநாள், மாதத்திற்கு மாதம், வருஷத்திற்கு வருஷம், குறைந்துகொண்டு போகுமேயொழிய, அதிகப்படியாக கிடைக்கவே கிடைக்காது என்பது நிச்சயம்.

“250 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரையில் கிடைத்த செலுத்துபவர்கள் இரண்டரை வீதம் நிலவரி சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், ரூ. 500 லிருந்து 1,000 வரை செலுத்துபவர்கள் 4 அணு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கவர்ன்மெண்டார் அனேக இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன வசதியும் மின்சார வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் இடங்களுக்கு அவர்கள் அந்த இரண்டரைவுக்கு பதிலாக இன்னும் நாலரை போட்டால்கூட அவர்கள் கொடுக்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள். ஆனால், எங்கள் சேலம் ஜில்லாவைப்போன்ற இடங்களில் மேட்டூர் அணைக்கட்டு போன்ற பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட சேலம் ஜில்லாவின் வடபகுதி மிகவும்வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கின்றது. அந்தப் பிரதேசத்தில் அனேக ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு வருவாய் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சர்சார்ஜ் வசூலிக்கக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எல்லாமிடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுப்பது நியாயம். ஆனால் பணமில்லாததால் சர்க்காரால் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. தற்போது இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் போட்டிருந்தால் வரிகளை இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பே கொண்டுவந்திருந்தால் வருமானம் வந்திருக்கும். வாங்கும் சக்தி இல்லாத இந்தக் காலத்தில் செஸ் வரி விதித்தால் இருக்கிறதையும் அது பாதிக்கும் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை முன்பே செய்திருப்பார்களாகில் நிலத்தின் தரம் உயர்ந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த வரிக்கு ஏதாவது ஒருவகை நிர்ணயித்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதோடு கூட நம் நாட்டிலே திருச்சியில் தயாராகும் புஷ்பராகக் கற்கள் வைரத்தையிட மிகவும் பூரிப்பாக இருக்கின்றன. அது பாமர மக்களும், மிக ஏழைகளாகியிருப்பவர்களும் காண்க அணிவதற்கு சௌகரியமாயிருக்கும். அந்தப் புஷ்பராகக் கற்களுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களித்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். என்னுடைய யோசனையை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அவசியம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மில் துணிகளுக்கும், சிலக் உல்லன் போன்றவைகளுக்கும் சென்னை ராஜ்யத்திலும், மத்திய சர்க்கார் அதிக வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறது. கைத்தறித்தனியை விரைவாய் விற்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் கைத்தறியாளர்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும் இதைக் கொண்டுவந்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளருக்கு எந்த விதத்திலும் வழி வகுத்தே தீரவேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் இதுமாதிரியான வழிகள் உறுதி செய்யும் தவிர பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை.

“சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இந்த வருஷம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கக் காண்கிறேன். பெரிய

4th March 1954] [Sri P. M. Munuswami Gounder]

நீர்ப்பாசன திட்டங்களைவிட சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்துச் செய்வதுதான் முறை. இவைகள் கிராமவாசிகளுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடியதாய் இருக்கும். குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமங்களுக்கு ஏரி, குளங்கள் முதலியவைகளைப் நீர்ப்பாசனம் செய்து கொடுக்க முடியும். எங்கள் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று வருஷமாக பணம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உடனடியாக ஏரி குளங்கள் எதுவும் பழுது பார்ப்பதாயில்லை. இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி பயன்தரத்தக்க முறையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடல்லாமல் சர்க்கார் பெரிய பெரிய திட்டங்களை ஆரம்பித்து அதில் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஏரி, குளம், வாய்க்கால்கள் முதலியவைகள் எல்லாம் பண்படுத்தப்படாமல் இருப்பதால் தண்ணீர் வசதி கிடைக்காமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். பணம் குறைந்தால் அதிகாரிகள் அவ்வப்போது அரசாங்கத்திற்கு தகவல் அனுப்பிக்கும்படி செய்யவேண்டும். கிருஷ்ணகிரி சாத்தநூர் நீர்தேக்கத் திட்டங்களை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்திருப்பதாக பத்திரிகைகள் பூராவாகவும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிருஷ்ணகிரி தாலுகா சார்பாக நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஓசூர் ஹூர் தாலுகா மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏற்பட்டதிலிருந்து எந்த விதமான சலுகையும் செய்யப்படவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். ஓசூர் மக்கள் ஆந்திரத்துக்குப் போகிறோம் என்று சொன்ன பிறகு ஸ்ரீ முனி ரெட்டி போன்றவர்கள் தூண்டுதல் பேரில் வாக்குவாதத்திற்கு விடப்பட்டது. ஓசூர் தாலுகா விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியாகிலும் செய்து கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் மாமத்து மந்திரியாக இருந்தபோது ஓசூருக்கு தர்மல் ஸ்டேஷன் வைத்துக்கொடுக்க திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் மந்திரி சபை அதை தடைப்படுத்துவதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. ஹோசூர் தாலுகா ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம் என்று சொல்லுவார்கள். இதுமாதிரியாக ஓசூர் கிருஷ்ணகிரி ஹூர் ஆகிய மூன்று பிரதேசங்களும் ஒரே மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. எல்லாம் வறட்சியாக இருப்பதால் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இங்கே பல ஆறுகள் ஒடுகின்றன; முக்கியமாக ஓசூர் தாலுக்காவில் சாமனப்பல்லி என்ற இடத்தில் ஒரு அணைகட்டினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மைதரக்கூடியதாயிருக்கும். இதற்கான ஏற்பாடுகள் காலாகாலத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹூர் தாலுக்காவில் வாணியார் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷ காலத்திற்கு முன் அதற்கு சிறிது பணம் செலவுழிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் அது இப்பொழுது தடைபட்டு நிற்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை.”

* SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். நமது நாட்டு மக்களின் நலன்களையும் செனாகரியங்களையும் உத்தேசித்து பலவிதமான திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டத் தகுந்ததுதான். இருந்தாலும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் இந்தச் சபையிலே எல்லோரும் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லி, கடைசியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்தபடியே வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதான் வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. அதைப்போல இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“முதலாவதாக நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமையைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று

[Sri A. Veloo]

[4th March 1954]

வெகுவாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி நடை முறையிலே ஒன்றும் அமுல் நடத்தப்படாமலேயே இருந்துவருகிறது. பெரிய சீர்திருத்தம் செய்யாவிட்டாலும் கூட, உடனடியாக சில முக்கியமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்வது நலம் என்பதுதான் என் நோக்கம். அதாவது நிலச்சுவாந்தார்கள் சாகுபடி செய்யும் நிலத்தின் அளவு எவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, மீதி நிலத்தை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விடவேண்டும். நிலத்தின் அளவு நிர்ணயிக்கப்படாததால், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ராமனாதபுரம் போன்ற வெளியிடங்களிலிருந்து ஆட்களைக்கொண்டுவந்து சாகுபடி செய்துகொண்டு ஏற்கனவேயுள்ள விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஆதலால் நிலச்சுவாந்தார் இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று நிர்ணயம் செய்து விட்டால் நன்மையாகியிருக்கும். மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் வாரத்தை யும் உயர்த்தவேண்டும். கோவில் நிலங்களை முன் பணம் வாங்கிக்கொண்டு தான் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அப்படியல்லாமல், கோவில் நிலங்களை முன் பணம் கேட்காமல் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் நேரடி குத்தகைக்குக் கொடுத்தால் நலனாக இருக்கும். குத்தகை எடுப்பவர்களுக்கும் நிலத்தின் அளவு நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும்.

“விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கடன் இருந்துக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தினால் ஒரு சிறிதளவு தான் நன்மை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் கிடைக்கவில்லை. எனினால் அறுவடை காலத்தில் கடன் கொடுத்தவர்கள் பயமுறுத்தி விவசாயிகளிடம் நெல்லாக வாங்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இச்சபை முன்தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகளின் கடன் சமம் தீர கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதோடு, சர்க்காரும் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக சர்க்கார் மிகவும் நல்ல முறையிலே சில காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அவர்களைப் பாராட்டுவதேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதுதான். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு சர்க்கார் சில முக்கியமான காரியங்களைக் கவனித்துச் செய்வார்களேயானால், அவர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் சுலபமாக வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாதபடி பள்ளமான இடங்களிலுள்ள நிலங்களையும், சில இடங்களில் தஞ்சை நிலங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். செலவு செய்து வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பரம்பரையாக யிருந்த இடங்களிலேயே நல்ல நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு நீண்ட காலத் தவணையில் வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்து உதவினால் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மையாக யிருக்கும் என்பதும் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால் அவர்களுக்கு நீண்ட காலத் தவணையில் வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நெற் களஞ்சியம் என்று சொல்லும் தஞ்சாவூர் முன்பு வெளி ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டபடியாக உபரியாக விளைந்தது. வெளி ஜில்லாக்களுக்கு நெல்லை எடுத்துச் சென்று விட்ட பிறகு அங்குள்ளவர்கள் உண்மையிலேயே பலவித கஷ்டங்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு ‘தென்னாட்டுக் களஞ்சியம்’, என்ற பெயரை மாத்திரம் கூறி ஒரு வித நன்மையால் செய்யப்படாமல் ஒதுக்கப் பட்டு வந்து விட்டது. ஆனாலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்படி தஞ்சாவூரையும் சேர்த்துக்கொண்டு பலவித திட்டங்களை வகுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியதுதான்.

4th March 1954]

[Sri A. Veloo]

“கிராமங்களில் நடைபாதைகளில்லாமல் மக்கள் மிகவும் அல்லல்படுகிறார்கள். மழை காலத்தில் 10 மைல் 20 மைல் சேற்றிலும் தண்ணீரிலும் நடக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. சில சமயத்தில் கழுத்துமட்டும் தண்ணீரில் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கவனித்து அவர்களுக்கு நடைபாதை வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு கிராமவாசிகள் மூலம்தான் செளகரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் கிராம வாசிகளின் நலன்களை முதலில் கவனித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய நடைபாதை, ஆஸ்பத்திரி இவைகள் போன்ற செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுவது சர்க்காரின் முதற் கடமையாகும்.

“அடுத்தபடியாக, கல்வி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். ‘ஒரு கல்விச் சாலையிருந்தால் 10 சிறைச் சாலைகளை மூடிவிடலாம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் மேக்கிரிமங்கலம் என்ற ஊரில் 1,500 மக்களுக்குமேல் இருக்கிறார்கள். அவ்விடம் ஒரு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் இருந்துகொண்டு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். கடந்த 4 ஆண்டுகளாகப் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும் என முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய தோழர் ஸ்ரீ சம்பந்தமும் போய் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்து வைத்தோம். இப்பொழுது அதிகாரிகள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு ‘எங்களைக் கேட்காமல் ஏன் பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்தீர்கள். Recognition கொடுக்க மாட்டோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்தஸ்சரி School less area-வில் உள்ளது. பள்ளிக்கூடம் இருக்கவேண்டிய ஊர். அந்த ஆசிரியர் ‘வேறு எந்த management School-க்குப் போயிருந்தால் சம்பளமாவது கிடைக்கும்’ என்று நினைத்து இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுவிரும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிய கல்வித் திட்டத்தை எல்லோரும் எதிர்க்கிறார்கள். மக்கள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். மக்களுடைய குரலை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அரை நாள் பள்ளிக்கூடமிருப்பதாலும், மாறி மாறி தங்கள் பிள்ளைகளில் சிலரை பள்ளிக்கூடம் அனுப்ப முடியவில்லைவென்றும், இத்திட்டம் பலனளிக்காதென்றும் எதிர்க்கிறார்கள். ஆகையால் மக்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி புதிய கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மதுவிலக்குத் திட்டத்தினால் விசேஷ அனுகூலங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மது மிகவும் பயங்கரமான முறையிலே மக்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கிறதென்பதும் சமூக வாழ்விற்கு பெருத்த ஆபத்தானதும் அமைதியான வாழ்வுக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதென்பதும் எல்லோரும் அறிந்ததான. இந்தப் பக்கத்திலும் அந்தப் பக்கத்திலும் பேசுகிறவர்கள் மது விலக்குத் திட்டத்தை ஒழித்து விடவேண்டுமென்று கூறவில்லை. அதை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்தி வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இந்த மது விலக்கை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிதிமந்திரி அவர்கள் என்.சி.சி. விஸ்தரிப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரில் மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் மட்டும்தான் இந்த என்.சி.சி. நை வைத்து நடத்துகிறார்கள். மற்ற இரண்டு பள்ளிகளிலும் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் மற்ற பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு என்.சி.சி.-யில் சேர்ந்து பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஒரே நகரத்தில் இருக்கும் மூன்று பள்ளிக்கூடங்களில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் மட்டும் நடப்பதாக இருந்தால் அது சரியாக இல்லை. ஆகவே மற்றப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அல்லது ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள இரண்டு முனிசிபல் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலாவது இதைக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்பொழுது தான் அது நல்லதாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

“மாயூரம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சுமார் 1,500 மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். இந்தப் பள்ளிதான் மாகாணத்திலேயே

[Sri A. Veloo]

[4th March 1954]

முதல் தரமான தேர்ச்சியைக் காண்பிக்கிற பள்ளிக்கூடமாக விளங்குகிறது. ஆண்டு தோறும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வகுப்புகள் விராண்டாவில் நடைபெறுகின்றன. இதைப்பற்றி சர்க்காரும் கும் டி.பி.ஐ.-க்கும் முனிசிபல் அதிகாரிகள் மனுச் செய்துகொண்டாலும் இன்னும் கவனிக்கப்படாமலேயே இருந்து வருவது வருந்தத் தக்கதே. இதை கவனித்து மாயூரம் முனிசிபல் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு ஓர் நல்ல கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சர்க்கார் அதற்கு தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஜில்லா போர்டு மாணேஜ்மெண்டில் உள்ள பல பள்ளிகளுக்கு இடமே இல்லை. மாயூரம் தாலூகா, மணல்மேடு, ஜில்லா போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று ரிவினியூ மந்திரிக்கு மனுச் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் இடத்தைக் கூட அக்வயர் பண்ணாமல் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்த நாட்டில் உள்ள மக்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்ததாயிருப்பதால் மக்கள் முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பாகக் கொண்டு மணல்மேடு உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு இடத்தை அக்குயர் செய்து கொடுக்கவேண்டும். நல்லதொரு பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்ட சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தரங்கம்பாடி கடற்கரை ஓரத்தில் இருக்கும் மாசிலாமணிக் கோயில் முதலிய இடங்கள் சரித்திர புகழ்பெற்ற இடங்கள் அங்கு கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டு, கடல் நீரால் அரித்துக் கொண்டு போகும் நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகள் புகழ் பெற்ற ஊர்கள். சரித்திர சின்னங்களைக் காப்பாற்றுவது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருப்பதால் மேலும் மேலும் பல ஊர்கள் தண்ணீரால் அரித்துக்கொண்டு போகப்படாமல் Sea bund கரை போட ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய விரைவில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் நகர விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாகப் பார்க்கும்போது சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு சாக்கடைத் திட்ட விஸ்தரிப்பு முதலியவைகளுக்கு முதலிடம் (Order of priority) கொடுக்கிறார்கள். மாயூரம் முனிசிபாலிட்டி டெல்டா (deltaic) பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. அங்கு இப்பொழுது சாக்கடைத் திட்டமில்லை. அங்கு சாக்கடைத் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லியும் இன்னும் அங்கு அதைக் கொண்டுவரவில்லை. அதனால் அங்கு கொசு உபத்ரவம் தாங்க முடியவில்லை. குட்பகாணம் முதலிய இடங்களிலிருந்து காவேரி தண்ணீர் வருவதால் அதன் மூலமாக அங்கு கொசு உபத்ரவம் அதிகமாக இருக்கிறது. கொசு உபத்திரவங்களைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் ஏராளமாக வெளிவந்தன. யானைக்கால் போன்ற வியாதிகள் ஏராளம். அதனால் ஏராளமான மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாயூரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு சாக்கடைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, சர்க்காரின் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் மாயூரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜன ஹாஸ்டல் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாயூரம் தாலூகா, குற்றலத்தில் ஒரு பறாவேட் ஹாஸ்டல் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வந்தது. ஹரிஜன நல பாதுகாப்புச் சங்கம் அதை மேற்பார்வை பார்த்து வந்தது. அதில் 110 மாணவர்கள் வாசித்து வந்தார்கள். மாயூரத்திலும் இரு பறாவேட் ஹாஸ்டல்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. ஆனால் சர்க்கார் மாயூரம், குற்றலம் ஆகிய ஹாஸ்டல்களை மாயூரத்தில் நடத்தவேண்டும் என்று முன் வந்தார்கள். ஆனால் கேரீக் கப்பல்து பையன்கள் புதிதாக 15 பேர் மட்டுமே. எல்லா ஹாஸ்டல்களையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆனால் அதே சமயத்தில் 110 மாணவர்கள் படித்து வந்த அந்த ஹாஸ்டலில் இப்பொழுது 40 மாணவர்கள்தான் தங்கி வருகிறார்கள்.

4th March 1954] [Sri A. Veloo]

மாயூரத்தில் உள்ள மூன்று பள்ளிக்கூடங்களிலும் சேர்த்து 300 ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு மேல் படித்து வருகிறார்கள். இப்போதும் மாயூரத்திலுள்ள சர்க்கார் ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் 100 பிள்ளைகளுக்குக் குறையாமல் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், ஒரு தாலுகாவில் ஒரு ஹாஸ்டல் இருந்தாலும் அதை சர்க்காரே நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்றும், நடைமுறை வருஷத்திலே 100 பிள்ளைகளுக்கு குறையாமல் சேர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“முதல்-மந்திரி அவர்கள் ஆயர்பாடிக்கு வந்தபோது ஆயர்பாடி முஸ்லீம்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரியை திறந்து வைத்தார். அப்பொழுது அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு ஆண் வைத்தியர் ஒருவரையும் பெண் வைத்தியர் ஒருவரையும் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவருக்கு ஒரு வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் பல குறைகளை நிவர்த்திக்கக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். முதன்மந்திரி அந்த வேண்டுகோளை ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பி ‘அதை கவனிக்கப்படும்’ என்று பதில் அனுப்பினார்கள். அதைப்பற்றி ஜில்லா கலெக்டரிடத்தில் கேட்டபோது ‘பணம் இல்லை’ என்று கூறி விட்டார்கள். இந்த மாதிரி கிராமத்தார்களே முன் வந்து ஆஸ்பத்திரி வைத்தாலும் கூட அங்கு வைத்தியர்களை நியமனம் பண்ணுவதற்கும் இன்னும் மற்றவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் ஜில்லா போர்டு பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ஐந்தாண்டு திட்டப்படியும் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டப்படியும் சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி நடைமுறையில் சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவும் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri B. K. NALLASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைக் கண்டு எல்லோரும் திருப்தி அடைகிறார்கள். எதிர்கட்சிக்காரர்களும் ஓரளவு திருப்தி அடைகிறார்கள். தொகுதி பிரதிநிதி என்ற முறையில் இன்று சந்தோஷமாக, தைரியமாக நம்முடைய தொகுதி மக்களின் முன் நாம் சென்று ஏதோ செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இந்த பட்ஜெட் இருப்பதைப் பார்த்து உள்ளபடியே எனக்கு ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. சென்ற இரண்டு வருஷங்களிலும் ஒரு ஸ்டான்ட் ஸ்டில் பட்ஜெட்டாகவே இருந்தது. இருக்கும் இடத்தில்தான் இருந்தாகொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது கொஞ்சம் முன்னேறியிருக்கிறோம். நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் இங்கு சொல்லியவைகளையெல்லாம் தொகுத்து எடுத்து இனவாரியாக ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது தொகை ஒதுக்கி இருப்பது ஓரளவு ஆறுதலை அளிக்கிறது. குறிப்பாக கைத்தறி நெசவுக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கத் தவறு பாதகாப்பை நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வந்திருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம். ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்கிற வாதத்தை அனுசரித்து வரிக்கு வரி, பாதகாப்புக்கு பாதகாப்பு என்கின்ற முறையில் அமைந்திருப்பது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய குடிசைத் தொழிலை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். காலையில் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர் ஒருவர் இது மத்திய தர வகுப்பாரை பாதிக்கும் என்று சொன்னார். சமுதாய அமைப்பில் பொருளாதார எணியின் அடியில் இருக்கும் நெசவாளிகளுக்கும் நெசவுத் தொழிலுக்கும் நாம் ஏதோ செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்களைவிட வேளகர்யமாக இருக்கும் சில பேர்கள் கொஞ்சம் தியாகம் செய்யத்தான் வேண்டும். அவர் சொல்லுவதிலிருந்து அவருடைய கட்சிக்காரனை என்ன என்று பாரக்கும்போது ஒன்றுதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. கஷ்டப்படுகிற மனிதனுக்குத்தான் அனுதாபமேயன்றி கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு அனுதாபம் இல்லை என்பதுதான் அதிலிருந்து வரக்கூடிய முடிவாக நமக்குத் தென்படுகிறது. இது புதிது அல்ல. என் போன்றவர்களுக்கு அது தெரிந்த விஷயம். மில் துணிக்கு வரி போடுவது

3-52
p.m.

[Sri B. K. Nallaswami] [4th March 1954]

மத்தியதர வகுப்பாரை பாதிக்கும் என்பதில் அர்த்தம் இல்லை. எல்லோரும் ஓரளவு தியாகம் செய்தால்தான் உண்மையாக நெசவாளர்களுக்கு நல்ல நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒரு அம்சம் மாத்திரம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எல்லா துணிகளோடு 16-ம் நம்பர் துணியை மட்டும் வரியிலிருந்து விட்டுவிடப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். குடிசைத் தொழிலில் கதர் ரொம்பவும் முக்கியமானது. பதினெட்டாம் நம்பருக்குக் கீழ்ப்பட்ட துணிகளை மில்களில் தயார் செய்து அவைகளை கைத்தறி கதர் என்றும் போலிக் கதர் என்றும் சில ஊர்களிலிருந்து வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி விற்கு வந்தார்கள். இது கதருக்கு போட்டித்துணியாக வந்து சேரும். நாம் கதருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் கதர் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டம் வந்த பிறகு கதர் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. கூலியை குறைவாகக் கொடுத்து மட்டமான பஞ்சை நூலாக தயார் செய்து மில் நூலோடு கதர் நூலைச் சேர்த்து கதர் என்று சில வியாபாரிகள் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள். பாவில் இடைக்கு இடை கதர் நூலைப் போட்டு கதர் என்று சொல்லிக்கொண்டு கெஜம் பனிரெண்டணுவிற்கு விற்கும் அளவில் வந்திருக்கிறார்கள். Food Adulteration Act என்று இருப்பதுபோல் இந்த மாதிரி போலிக் கதர் விற்பதைத் தடுப்பதற்கும் சர்க்கார் ஏதாவது சட்டம் செய்யவேண்டும். அல்லது ஏதாவது லைசென்ஸ் முறையை யாவது ஏற்படுத்தினால் அது உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் என்ன செய்தாலும் போலிக் கதரைக் கொண்டுவந்து சலபமாக ஏமாற்றி விற்கு விடுவார்கள். அதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். ஆகையால் இந்தக் கைத்தறிக்கு மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் செஸ் தொகையைப் போல் நமது அரசாங்கமும் கதர் துணிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கைத்தறிக்கு ரூ. 0-1-6 கொடுப்பதைப்போல் கதருக்கு மூன்றாண்டு வரையில் செஸ் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

3-57
p.m.

“மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமுலாகப் போகும் விற்பனை வரியின் மூலமாகவும் பணம் கிடைக்கப்போகின்றது. அந்தப் பணத்திற்கு கூட்டுறவு இலாகா இப்போதே திட்டமிட்டிருக்கிறது. முப்பது டிபுடி ரிஜிஸ்ட்ராரர்களும், அவர்களுக்குக் கீழே இன்னும் அனைக உத்தியோகஸ்தர்களை யெல்லாம் போட் பெரிய திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணமெல்லாம் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்கென்றே ஒரு பெரும் பகுதி போய்விடுமானால், அது ரொம்ப ஆபத்தாக முடியும். உபயோகமில்லாத பத்திரிகை விளம்பரமெல்லாம் செய்துகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் செய்யும் விளம்பரங்களைப் பார்க்கும் போது, அது யாருக்காவது பிரயோஜனப்படுமா என்று பார்த்தால், அது ஒருவருக்கும் பிரயோஜனமில்லாத முறையில் இருக்கின்றன. அப்படிச் செய்வதைவிட சென்ற தீபாவளி சமயத்தில் சென்னை நகரத்திலிருந்து செல்லாராம் போன்ற பெரிய ஜவுளிக் கடைச் சொந்தக்காரர்கள் விதவிதமான மில் துணிகளையெல்லாம் ‘வான்’ களில் அடுக்கிக் கொண்டு, கிராமம் கிராமமாகப்போய், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான துணிகளை விற்கு வந்தார்கள். அதே மாதிரி கைத்தறித் துணிகளை ஏராளமாக ‘வான்’ களில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய், கிராமங்களில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்கூட, நல்ல விளம்பரமாக இருக்கும்.

“எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த திராவிடக் கழகத்தார்கள்கூட அந்தமாதிரி செய்தார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குச் சொந்தமான வான்களை வைத்துக் கொண்டு, அந்தமாதிரி கிராமங்களுக்கு நல்ல கைத்தறித் துணிகளைக் கொண்டுபோய் விற்க ஏற்பாடு செய்யலாம். கைத்தறித் துணியிலும் வித விதமான ரகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை மக்கள் வாங்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“இந்த பட்ஜெட்டிலே இன்னொரு விஷயத்தையும் பார்க்கிறோம். மின் சார விஸ்தரிப்புக்காக சில கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்ன வரும்படி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று பட்ஜெட்டிலே

4th March 1954] [Sri B. K. Nallaswami]

காட்டப்படவில்லையென்று நினைக்கிறேன். ஒரு விஸ்தரிப்புக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்தால், அதில் 10 லட்சம் ரூபாய் வரையிலாவது வரும்படி வரும் என்று எதிர்பார்த்து அந்தத் திட்டத்திலே சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதுதான் பட்ஜெட் முறை. அந்த அம்சம் விடப்பட்டிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதுவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.”

*** SRI B. K. NALLASWAMI :—**“ அந்த அம்சமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். விளக்கமாக தனியாக அதில் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை என்பதற்காக தான் நான் இதைச் சொன்னேன்.

“ இந்த அரசாங்கத்தினுடைய வரும்படியை அதிகரிப்பதற்கான சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டிலாகாவைப்பற்றி எனக்கு ரொம்ப வருஷங்கள் அனுபவம் உண்டு. காட்டிலிருந்து லட்சக் கணக்கில் பெறுமானமுடைய பொருள்கள் போய்விடுகின்றன. ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கண்டிராக்ட் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குமேல் பல மடங்கு பெறுமான பொருள்களை அப்புறப்படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு கண்டிராக்டர் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு கண்டிராக்டர் எடுத்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமானமுள்ள தேக்கு சந்தனக் கட்டைகள் போன்ற காட்டில் உற்பத்தியாகும் சாமான்கள் கண்டிராக்டர் களின் லீட்டுக்கு வந்துவிடுகின்றன. ஸ்தல அதிகாரிகளும் அந்த கண்டிராக்டர்களின் விலையில் விழுந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களும் சரிவர கண்காணிக்காமலிருந்து விடுகிறார்கள். இப்படி லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை போகிறது. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“ காட்டில் மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு பர்மிட்டுகள் கொடுப்பதில் காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த ‘கார்டு’ கள் (Forest Guards) சட்ட விரோதமான முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்த கார்டுகளுக்கு சர்க்கார் சம்பளம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கார்டுக்கும் கீழ் நாலேந்து கையாட்கள் இருக்கிறார்கள். சமார் ஐம்பது அல்லது அறுபது ரூபாய் வரையில் இந்த ஒவ்வொரு கையாளுக்கும் இவர்களிடமிருந்து சம்பளம் கிடைக்கிறதென்றால், இந்தப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறதென்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மாடு அல்லது ஆட்டுக்கு ஒவ்வொரு ரூபாய் என்று சட்ட விரோதமான வரி வசூலிக்கப்பட்டு, அந்தப் பணம் ஆங்கேய ஜீரணமாய்விடுகிறது. எங்கள் ரௌசை எடுத்துக்கொண்டால், ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் மாதாந்திரம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா கார்டுகளிலிருந்தும் இந்த மாதிரியாக எவ்வளவு பணம் வீணாகப் போகிறதென்று நான் இப்பொழுது சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அது மிகப்பெரிய அளவுக்கு இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“ காட்டிலிருந்து விறகு எடுத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிச் சீட்டு பெறவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சில இடங்களில் காட்டிலாகா கார்டுகள் தனிப்பட்ட முறையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு காட்டிலிருந்து விறகு எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு தாங்களாகவே அனுமதித்துவிடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதனால் சர்க்காருக்கு காட்டிலாகாவிலிருந்து வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது. இந்த கார்டுகள் ஒரு ‘லிஸ்ட்’ வைத்திருக்கிறார்கள். யார் யார் அந்த வரியை, தனிப்பட்ட முறையில், கொடுக்க மறுக்கிறார்களோ அவர்களைச் சார்ஜ் செய்து மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பாக நிறுத்தி ‘Prosecute’ செய்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே இம் மாதிரி நடப்பதைப் போட்டோ எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறேன். அதையும் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையெல்லாம் ஒழுங்காக கவனித்தால் காட்டிலாகாவிலிருந்து மாதாந்திரம் என்னுடைய மதிப்பின் பிரகாரம் குறைந்தபட்சம் 50 லட்ச ரூபாய்க்கு அதிகமாக வரும்படி கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [4th March 1954]

“அது மாத்திரமல்ல. விற்பனை வரியின் மூலமாக இன்னும் அதிகமான வருவாய் சர்க்காருக்கு வர வழியிருக்கிறது. அரிசி வியாபாரிகள் நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசியாக அரைக்கிறார்கள். அந்த அரிசியிலே சலபமாக கணக்கு காட்டாமல் ஏமாற்றுவதற்கு வழி இருக்கிறது. எந்த விதமான தடுப்பு முறையும் அங்கு கிடையாது. அரிசியை வாங்கி வந்த மறுநாளே விற்பனை முடியும். இதைத் தடுத்தது ஒழுங்கு செய்தால் மட்டும் சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

“ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டண விஷயத்திலும் ஒரு உஷார் முறையைக் கையாளலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஸ்டாம்பு பத்திரத்தின் தொகை குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், சொத்தின் மதிப்பை வேண்டுமென்றே குறைத்து ரிஜிஸ்டர் செய்வது என்பது இப்பொழுது வழக்கமாகப் போய்விட்டது. இதற்கு நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். சர்க்காருக்கு கந்தாயம் எவ்வளவு செலுத்துகிறார்களோ அதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கப் படுகிறது. இவர்கள் போடும் மதிப்பு எப்படியிருக்குமென்றால், கிரயப் பத்திரத்தில் எழுதும் தொகையைவிட பத்து மடங்கூட அதிகமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஒரு சொத்து நாலாயிரம் ரூபாய் பெறுமான முள்ளதென்றால், நானூறு அல்லது முன்னூறு ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுதும் வழக்கம் இன்றும் நடந்துகொண்டு வருகிறது. பாகப் பிரிவினை நடக்கும் போதும், அவைகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படும்போதும் சொத்தின் மதிப்பு குறைத்து எழுதப்படுவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து, ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய பூமியின் குறைந்த பக்க மதிப்பு என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, நிர்ணயம் செய்து, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணங்கள் அதை ஒட்டிக்கொடுக்கும்படி செய்தால், அதன் மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு கணிசமான தொகை கிடைக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் மீதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் பேசும்போது, வாழைத்தோட்டங்களுக்கும் அதிக செல்விதக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அவர்களுடைய ஜில்லாவில் வாழைத்தோட்டங்கள் எப்படியிருக்கின்றனவென்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், எங்கள் பகுதியில், பவானி போன்ற இடங்களிலுள்ள மக்கள் வாழைப்பழத்தை உப உணவாகக் கருதுகிறார்கள். குடியானவன் ஒரு வன் பக்கத்திலுள்ள சந்தைக்கோ, நகரத்துக்கோ வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தால், மொத்தன் வாழைப்பழத்தை ஒன்றிரண்டு சாப்பிட்டு விட்டு, காவிரியாற்றுத் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டால், அவனுடைய சாப்பாடு ஒருவகையில் முடிந்துவிடும். அது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் வாழைப்பழம் உணவு பொருளாகப் கருதப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, வாழைப்பழம் உணவுப்பொருள் அல்ல, அதற்கும் உபரி வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னால், எங்கும் வாழை உற்பத்தி குறைந்துவிடும். எப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான காலத்திலும்கூட வாழை உற்பத்தியைத் தடை செய்யவே இல்லை. வாழையை உப உணவுப்பொருளாகக் கருதிவந்தார்கள். வாழைக்கும் வரி விதிக்கவேண்டுமென்ற யோசனைக்கு, நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைக் கொண்டும், செலிசாய்க்கமாட்டார் என்று நினைக்கின்றேன்.

“சமூக நலத் திட்டம் இந்த வருஷம் எங்களுடைய மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமென்று நினைத்திருந்தார்கள். தூர திருஷ்டவசமாக நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஹரிஜன கேட்குமாபிவிருத்தி மந்திரி அவர்களும் ஆக இரண்டு மந்திரிகள் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே தங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிகம் செய்துகொண்டார்கள் என்று சொல்லுவார்கள் என்று பயந்து மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திற்கு சமூக நலத் திட்டம் வேண்டாமென்று கருதி விட்டார்கள் போலும். தங்களுடைய சொந்த ஜில்லாவிற்கு சலுகை காட்டி

4th March 1954] [Sri B. K. Nallaswami]

விட்டார்கள் என்று யாராவது சொல்லும்படி நேரிடும் என்று நினைத்து எங்களுடைய ஜில்லாவில் அந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவராமலிருந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 'விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுதான் சமூக நலத்திட்டத்தின் ஸ்டீயம்' என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்தில் சமூக நலத்திட்டம் ஒன்றும் சேர்க்கப்படவில்லை. வேறு பல ஜில்லாக்களுக்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அடுத்த வருடத்திலாவது இந்த மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட வற்புறுத்தப்பட்ட விஷயம்தான் அது. விவசாயிகளிடத்திலிருந்து மின்சார இலாகா சில ஒப்பந்தங்களை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. காலி பாரங்களில் விவசாயிகளின் கையெழுத்தை மின்சார இலாகா வாங்கினார்கள். அதன்படி மின்சாரமானது இரவில் மட்டும் சப்ளை செய்யப்பட்டு வருகிறது. நெருக்கடியான சமயத்தில் இம்மாதிரி விவசாய காரியங்களுக்கு இரவில் மட்டும் மின்சாரம் அளிப்பது என்ற முறை இருந்து வந்தது. ஆனால், அதே முறை இன்னும் நீடித்து வரவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. மின்சாரம் ஏராளமாகக் கிடைத்ததுகூட, ஏதோ அவர்கள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்களென்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இரவிலே மின்சார சப்ளை கொடுத்துக்கொண்டு வருவது நியாய மில்லையென்றுதான் நான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். நெருக்கடியான சமயத்தில் இரவு சப்ளை கொடுத்து நியாயத்தான். ஆனால், இப்பொழுதும் அதே நிலை நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும், ஒப்பந்தத்தின்படிதான் அம்மாதிரி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வதும், ரொம்ப அக்கிரமம் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். மின்சார இலாகா வெறும் லாபத்திற்கு மாத்திரம் இருக்கவில்லை. ஜனங்களுக்கு உபயோகமான காரியங்களைச் செய்வதற்கும், விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்கும் கூடத்தான் இந்த இலாகா இருக்கிறதென்பதை மக்களெல்லோரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த மாதிரி முறையில் இந்த இலாகா காரியங்களைச் செய்துவரவேண்டும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி, பகல் நேரங்களிலும் மின்சார சப்ளை விவசாய காரியங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று 1954-55-ம் வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தைக்கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷம் நாடு சுதந்திரமடைந்த பிறகு பல வரவு செலவு திட்டங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இச் சட்டசபை ஏற்பட்டு இது 4-வது வரவு செலவு திட்டமாகும். ஒவ்வொரு வருஷமும் பல குறைகளை அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்ல, காங்கிரஸ் நண்பர்கள்கூட ஜனங்களுடைய குறைகளை அவ்வப்போது சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“நாங்கள்கூட எடுத்துச் சொல்லமுடியும்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் நிதி அமைச்சர் கூட குறைகளை எடுத்துக்கூறு முடியும் என்று சொல்லுகிறார். வாஸ்தவம்தான். ஆனால் கிராம வாழ்க்கையைப் பற்றியும் மக்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றியும் அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தெரியமுடியாது. இந்த வரவு செலவு திட்டம் எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஏதோ மக்களிடம் வாங்கும் வரிப் பணத்தைக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் கொஞ்சம் மாற்றிக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் சேலத்தில் ஒரு சமயம் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் சுமார் 200 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ராணுவத்திற்காகச் செலவு செய்வது அவ்வளவு உசிதம் இல்லை என்று சூசகமாகச் சொன்னார்.

[Sri M. Palaniyandi] [4th March 1954]

அதிகமாகச் சொல்லமுடியாத நிலையிலே அவர் அன்று குறிப்பிட்டார். நம் நாடோ சமாதானத்தை நாடும் நாடு என்று பறைசாற்றுகிறோம். ஆதிக்க ஆசை கிடையாது என்று நன்றிகூறோம். தற்காப்பிற்கு என்றாலும், லீனாக சிலவு அழிக்கக்கூடிய சிலவை மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக சிலவழிக்கப்படால் வீட்டிற்கொருவனாக நாட்டைக் காக்க முன்வரமாட்டார்களா! இந்த ஆண்டிலும்கூட ஜமீந்தார்களின் நஷ்ட ஈட்டிற்காக ரூபாய் 35 லக்ஷம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி வேறு இனங்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு என்ற பெயரில் செலவழிக்கப்படுகிறது. நமது செனனை நகரத்திலேயே ஒரு மின்சார நிலையத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு சமார் 3 கோடி 33 லக்ஷம் வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கொடுத்துவிட்டு கிராமத்திலிருக்கும் மக்களுக்கும் ஏதாவது செய்து இருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றும் கிடையாது. கிராம மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை எல்லாமே சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடம் தெரிவிக்கிறார்கள். அந்தக் குறைகளை எல்லாம் நாங்கள் இங்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அவைகள் நிவர்த்திக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் அனேகமாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை. நாங்கள் திரும்பவும் எங்களுடைய தொகுதிக்கு போகும்போது மக்கள் எங்களை கேள்விக்குமேல் கேள்விகளாகக் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லி ஆகவேண்டும். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும்கூட மற்ற எந்த கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்களை அங்கு இருக்கும் மக்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதனால்தான் நாங்கள் இங்கே அவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறதேயொழிய வேறொன்றும் இல்லை. இந்த நாளுக்கு ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுடைய நிலைமை எந்த வகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக கிராமத்தில் 1,000 பட்டா, 500 பட்டாக்கள் என்று இருந்தாலும் விவசாயிகளின் பேரிலேயே இருக்காது. அப்படி இல்லாத ஒரு காரணத்தினால் அவர்கள் தக்கவைக் கடனோ வேறு கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகவோ எந்தக் கடனும் வாங்கமுடியாது. இந்தத் தொந்தரவுகளைப் போக்குவதற்கு பட்டா மாற்றப்படவேண்டுமென்றால், கணக்குப்பிள்ளைகளிடத்தில் போகவேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ, கெஜட் பதிலில்லாத அதிகாரிகளிடம் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை. கெஜட் பதிலில்லாத அதிகாரிகளுக்கும் குமாஸ்தாக்களுக்கும் வேலை மட்டும் அதிகம் என்று குறை கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை அவர்கள்கூட கிராம உத்தியோகஸ்தரர்கள் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டபொழுது, அவரும் ஒரு முன்னாள் கிராம அதிகாரி என்ற நிலையில் தங்கள் குறைகளை அரசினர்க்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு சின்ன பேப்பரை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அனுப்பினால் பதில் வருவதற்குப் பலநாள் செல்லுகின்றன. ஹரிஜன மக்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்றும் ஒரு பேப்பர் அனுப்பினால் பதில் வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் ரூ. 45-ம் பஞ்சப்படி ரூ. 22-ம் ஆக ரூ. 67 வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் எவ்விதம் குழந்தை குட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்வது, எப்படிப் பேப்பரைச் சீக்கிரமாகக் கவனிக்கமுடியும் என்று அவர்கள் கூக்குரல் இடுகிறார்கள். உபாத்தியாயர் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுடைய நிலையும் இதே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. உபாத்தியாயர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பஞ்சாயத்து போர்ட் சம்பளத்திற்கும் District Board-ன் சம்பளத்திற்கும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த பள்ளிக்கூடத்தில் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கும் பல பாடுபாடுகள் இருக்கின்றன.

“இங்கு சட்ட சபையில் ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது மந்திரி அவர்கள் இதைப் பரிசீலிக்கிறோம், அதைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கவனித்தபாடில்லலை. இந்த மாதிரி உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பள விதத்தில் பல பாடுபாடுகளும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் போன்ற குறைகள் இருப்பதனாலும் கிராம மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சரிவர செய்யமுடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

4th March 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

“ திருச்சி ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மதுவிலக்குக் கமிட்டியில் ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசும்போது அங்கு இருக்கும் போலீஸ்காரர்கள் கூட திருட்டு சாராயம் காய்ச்சுவதில் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்ற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார். போலீஸ்காரர்களுக்கு ரூ. 50 சம்பளம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கும், வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் சர்க்கார் ஏதாவது வசதிகள் செய்து இருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லும்போது, அவர்களுடைய அன்பைப் பெறுவதற்காகச் சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், உயர்வடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பள உயர்வு ஏதோ ஏற்படப் போகிறது என்று ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி ஒரு வாசகம்கூட இல்லை. என்ன மர்மமோ தெரியவில்லை. மாணேஜிங் எஜெண்ட் முறையை வைத்துக் கொண்டு பெரும் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. நானும் எதிர்கட்சியினரும் மட்டுமே சொல்லவில்லை. இந்திய தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சொல்லியிருக்கிறது. மாணேஜிங் எஜெண்ட் முறை மாற்றப்படவேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரை மாற்றப்படவில்லை. முதலாளிகளுக்கு உபரியாக வரக்கூடிய லாபத்தில் தொழிலாளர்கள் நல்லுக்கும் அவர்கள் மனிதனாக வாழக்கூடிய அனலிற்காகவும் ஓரளவு கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் ஏராளமான இரும்பு கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. அவைகளை தோண்டி எடுப்பதற்கான வகையைக் கையாள வேண்டும். அதை தோண்டி எடுப்பதற்கான வழிகளை இதுவரையிலும் சென்னை அரசாங்கம் செய்யவில்லை. Magnesite போன்ற மூலப் பொருள்களும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் Lignite பழுப்பு நிலக்கரி போன்ற பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் தோண்டி எடுத்து இந்த நாட்டில் நல்லமுறையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புது புதுத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தினால் இந்த நாட்டில் நிலை வரும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை போக்க முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன். இதை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையான சில காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் யுத்த காலத்தில் இருந்ததைவிட நூல் விலை இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறது. அதிக விலைக்கொடுத்து நூல் வாங்கி, தணியாக நெய்து அதற்கு தகுந்தபடி நெய்யப்பட துணிகளுக்கு விலையைவைத்து நெசவாளர்கள் விற்கும்போது, மக்களால் அவைகளை வாங்க முடிவதில்லை. என்னதான் குறைந்த விலையில் விற்குலும், தங்களுடைய சரக்குகளுக்கு கிராக்கி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. கைத் தறியாளர்களின் பிரச்சனையை மத்திய சர்க்கார் நன்றாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ‘I persuaded the Central Government’ என்று கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். சென்னை சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்கு எல்லா புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்து நாம் செய்வது சரியா? இல்லையா? என்பதை திட்டவடமாக தெரியப்படுத்திவிட வேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக காடாரம்பப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், ஸால் குடி தாலுகா காடாரம்ப மக்கள் புள்ளம்பாடி திட்டம் வரப்போகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசம் கலாச்சாரத் திலும் பண்பிலும் கல்வியிலும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. அந்த தாலுகாவில் ஏதாவது ஒரு திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் அது இந்த புள்ளம்பாடி திட்டம்தான். அங்கு கனம் ராஜாஜி வந்தபோது அங்குள்ள மக்கள் அனைவரும் “வான் மழை கொணர்ந்த வள்ளலே வருக, வருக” என்று வரவழைத்தார்கள். உள்ளபடியே அவர் அங்கு வந்த பிறகாவது

[Sri M. Palaniyandi]

[4th March 1954]

அங்குள்ள மக்கள் அந்த புள்ளம்பாடி திட்டம் வராதா என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அடுத்த ஆண்டிலாவது அந்த திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும். 'செந்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்போன்' என்று சொல்வது போல் நாங்கள் சொல்லும் கண்டனத்தையும் அரசாங்க ஊழலை கண்டித்து பேசுவதையும் மறந்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதைக்கொண்டு வர வேண்டும். இந்த புள்ளம்பாடி திட்டம் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்பட்ட பிரதேசத்திற்கும் நன்மை பயக்குவதால் அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள மக்கள் நன்றாக வாழ முடியும். 1904-ம் வருஷம் இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டும் அதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பரீசலனை செய்யப்பட்ட பிறகும் அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். இதை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக பிற்பட்ட பகுதியான உடையார்பாளையம், லால்குடி, பெரம்பலூர் தாலுகாக்களுக்கு மின்சார திட்டத்தை கொண்டுவந்து அங்கு செளகரியம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. போன வருஷம் அரசாங்கம் இந்த மின்சார திட்ட விஸ்தரிப்புக்கு என்று சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். அவ்விதம் ஒதுக்கியும் கூட அதில் ஒரு திவலைதான் தனிப்பட்ட லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கு கொடுப்பதால் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் உள்ள இடங்களில் மின்சாரத்தை அவர்கள் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடிய வில்லை. தனிப்பட்டவர்களால் மற்றும் விஸ்தரிப்பு செய்யமுடிய வில்லை. எனினால் அவர்களுக்கு எந்த சமயத்திலும் அரசாங்கம் மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருவார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அங்கு இப்பொழுது திருச்சியில் எஸ்.எம்.இ. எஸ்.சி. என்ற ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. அவர்களை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டாலும் பணவசதி இல்லாததால் அவர்கள் விஸ்தரிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒன்று அவர்களுக்கு பண வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் அதை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும். இந்த இரண்டும் இல்லாததால் அவர்கள் மேற்கொண்டு கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறார்கள். பெரம்பலூர் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு கொஞ்சம்கூட மின்சார வசதி என்பதே கிடையாது. அங்கு மின்சார வசதி ஏற்படுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உணவு கமிட்டி பல திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்து வரும் காரியங்கள் ஆமை வேகத்தில் போக்கூட்டியதாக இருக்கிறது. அந்த திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதாகவே இல்லை. ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அது டுல்லியிலிருந்து வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் தெரியாது. நமது முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் அதில் நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை பற்றி அவர் பழநியில் பேசும்போது 'இந்த சூழ்நிலையில் இவ்வளவு வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்களே அது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். 'இந்த கிராமங்களைச் சுற்றிலும் குடிகள் வந்திருக்கிறார்களே, அது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழா வந்தார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். இதிலிருந்து முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி எந்த அளவில் பேச்சு இருக்கிறதோ அந்த அளவில் வேலைகள் நடந்தபாடில்லே. இன்னும் எவ்வளவோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று மக்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஜில்லாக்களுக்கு 2, 3 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கம் 50 சத விததும் கொடுப்பது என்றிருக்கிறது. இதை எல்லா இடத்திலும் வரவேற்கப்படுகிறது. இந்த திட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றிவைக்க முன் வரவேண்டும்.

4th March 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

“அடுத்தபடியாக கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். நான் சமார் நூறு கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்தபோது அங்குள்ள மக்களெல்லாம் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வரவேற்கவே இல்லை. எங்கள் பிரதேசம் காடாரம்பப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள ஆண் பெண் இருவரும் வேலைக்குப் போய்த்தானாக வேண்டும். காலையில் போனால் மாலையில்தான் வரலாம். அதனால் குழந்தைகளை வீட்டில் பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஆள் இல்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பமுடியவில்லை. வீட்டிலும் வைத்துக்கொள்ளமுடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இதுதான் சாதாரணமாக கிராமங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக விவசாயிகள் வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களில் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டியதாக இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கூட சாதாரணமாக ஆறு மாதங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகிறது கிடையாது. ஆகையால் இந்த புது முறையான அரை நாள் பள்ளிக்கூடத்தையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. இந்த அரை நாளில் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போனாலும் முன்னுக்கு வரமுடியாது. ஆகையினால் இந்தக் கல்வி திட்டத்தை நிச்சயமாக விட்டு விடவேண்டும். இதைத்தான் கிராமங்களில் ஒரே முகமாக சொல்லி வருகிறார்கள். இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பருளேகர் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடாது. அதற்கு நிறைய செலவு செய்யவேண்டும் என்று நிதி மந்திரி சொன்னார். ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த திட்டத்தை விட்டுவிடவேண்டும்.

“கடைசியில் ஒரே ஒரு வார்த்தை. அது மிகவும் முக்கியமானது. இதைப்பற்றிகூட போன தடவை முதல் மந்திரி அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதற்கு வேண்டியதைச் செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். நம் மாகாணத்தில் பார்த்தால் தங்களுடைய பொருளாதார கஷ்டத்தினால் எவ்வளவோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய மதத்தை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் தங்களுடைய கஷ்டத்தை தாங்க முடியாமல் தங்களுக்கு ஏதாவது முன்னேற்றம் வராதா என்று தங்களுடைய மதத்திலிருந்து கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறி இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவும் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை அபிவிருத்தி அடையவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த சலுகையையும் காட்டவில்லை. காரணம் அவர்கள் கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியதுதான். ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் கொடுத்தவரும் கல்விச் சலுகை அவர்களுக்குக் கிடையாது. நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் கல்விச் சலுகையை கொடுக்க முன் வரவேண்டும். இதை ரொம்பவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இப்பொழுது ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவகுப்பினர்களுக்கும் எந்தச் சலுகைகளை கொடுக்கிறோமோ அந்தச் சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் கிருஸ்தவ தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I reduce the time limit to 10 minutes for each Member.”

* SRI A. RAMASUNDARA KARUNALAYA PANDIAN:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 1954-55-ம் வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை சபையின் அங்கீகாரத்திற்காக இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள். சிரமப்பட்டு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரித்துள்ள நிதிமந்திரி அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தாற்போல் சர்க்கார் கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வரவும் நான் விரும்புகிறேன்.

“சங்கரநயினார் கோவில்தொகுதி மக்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய நன்மைகளைப்பற்றி நான் பலகாலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவைகளைப்பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தியதாகவே தெரியவில்லை. உதாரணமாக கீரியாறு திட்டம் குறித்து சமயம்

4-24
p.m.

[Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian] [4th March 1954]

ஏற்பட்ட போதெல்லாம் எத்தனையோ தடவைகள் எடுத்து சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரை அது கவனிக்கப்படாததால் மனவேதனையைத்தான் தருகின்றது. இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்திலாவது எங்கள் கீரியாறு திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் என எதிர்பார்த்தோம். எமாந்தோம். பார்த்தேவிப் பத்திரிகையில் தலைங்கத்தில் கூட இத்திட்டம் பற்றிய முழுசெய்திகளும் விளக்கமாக வெளிவந்திருக்கின்றன. அதை சர்க்கார் பார்த்திருக்கும் என நம்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டிலாவது இக்கீரியாறு திட்டத்தை அமுல் நடத்த சர்க்கார் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவறினால் அப்பகுதியில் பெரிய கிளர்ச்சி ஒன்று நடக்கும் என தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சாகும் வரையாவது உண்ணாவிரதம் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆந்திர மாகாணம் அகண்ட எப்படி ஸ்ரீ பொட்டி ஸ்ரீராமலு உயிரைவிட்டாரோ, அதைப்போல் உயிரைக்கொடுத்தாவது இக்கீரியாறு திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி செய்யவேண்டும் என எங்கள் பகுதி மக்கள் உறுதி கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அம்மாதிரியான விபீத செய்வுகள் ஏற்படுவதற்கு முன்பே இத்திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி நான் சர்க்காரை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திட்டம் நிறைவேறினால் அபாயங்கள் ஏற்படாது. சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். உணவைவிடத் தண்ணீர் இன்றியமையாதது. இன்று சங்கான்கோவில் தாலுகா மக்கள் குடிக்கக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முதல் அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த கீரியாறு திட்டம் இடம் பெறுமென நம்புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய பணத்தில் ஒரு பகுதியை பொதுமக்களிடமிருந்து சிறிது கட்டாயமாகக் வசூலித்துக்கொள்ளலாம்.

“நமது நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத் தொழில்களையும் நெசவுத் தொழில்களையும் நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நாட்டின் பழையமையான தொழில்கள் அவை. இன்று விவசாய தொழிலாளர்களையும் நிலைமையும், நெசவு தொழிலாளர்களையும் நிலைமையும் பாரக்கும்போது பரிதாபகரமாக இருக்கின்றது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை பயிர் செய்ய ஒரு விவசாயி சமார் ரூபாய் 200 செலவு செய்கிறான். ஆனால் ரூபாய் 100 முதல் ரூ. 150 வரைதான் அந்தநிலத்திலிருந்து வருமானம் வருகின்றது. ஆகவே அவனுக்கு ரூ. 50 நஷ்டம் ஏற்படுகிறின்றது. அதை ஈடு செய்ய அவன் லேவாதேவீக்கார்களிடம் ஒடுகிறான். உயர்ந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்குகிறான். இம்மாதிரி பல தடவைகள் கடன் வாங்கி விவசாயிகள் மட்டும் உழவு மாடுகளை விற்றுவிட்டு, விவசாய தொழிலையும் நிறுத்திவிட்டு, நிலத்தையும் வில்லங்கம் செய்துவிட்டு, கௌரவத்தையும் மறந்துவிட்டு மானத்தையும் பறி கொடுத்து பிச்சை எடுப்பதிலும் பிற கேவலமான் தொழில்களிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்படியாக ஏழை விவசாயிகள் படுமூட்டையும் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களையும் சொல்ல மனம் புண்படுகின்றது. இவ்வாறு அல்லற்படும விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் உதவி அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கடன் தொகையை ஒவ்வொரு மகசூல் அறுவடையின்போது விவசாயிகளிடமிருந்து திரும்ப வசூல் செய்துக்கொள்ள வேண்டியது. விவசாயத்தை ஒரு லாபகரமான தொழிலாகச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருதல்வேண்டும். அப்போதுதான் படித்தவர்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபட முன்வருவார்கள். நகரங்களில் விவசாயிகளுக்கு செய்து கொடுக்கும் வசதிகளை எல்லாம் கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் படித்தவர்கள் எல்லாம் கிராமத்தில் தங்க விரும்புவார்கள். கிராமமும் வாழும், விவசாயமும் வளரும், உணவு உற்பத்தியும் அதிகப்படும். எனவே சர்க்கார் விவசாயம், நெசவு இவ்விரு தொழில்களுக்கும் தேவையான பாதுகாப்புகளையும் செய்து அவைகளை வளமடைய செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சர்க்கார் மாதிரி விவசாய பண்ணைகளை திறக்கவேண்டும்.”

*SRI M. DHARMALINGAM :—“ஸார், நான் ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனையை எழுப்புகின்றேன். சட்டசபையிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு 15 நிமிஷமும் மற்றொரு அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு 10 நிமிஷமுமாக கொடுப்பது நியாயமா? இது பாரபட்சமான முறையல்லவோ?”

4th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—“ இது பாரபட்சமான முறையல்ல, அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று பெயர் கொடுக்கும்போது சபாநாயகர் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் கொடுக்கும் நேரத்தை குறைக்க அதிகாரம் உண்டு. அம்மாதிரி சபாநாயகர் குறைப்பதை அங்கத்தினர்கள் ஒழுங்கு பிரச்சனையாக எழுப்பமுடியாது. இது ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனையே இல்லை.”

***SRI A. RAMASUNDARA KARUNAIAYA PANDIAN:—**“ இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் துண்டு விழுவதை சரிக்கட்டுவதற்காக நிதிமந்திரி அவர்கள் நில வரி மீது சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கூட துண்டு சரிக்கட்ட முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் போன்ற பல வசதிகள் செய்து கொடுத்திருந்தால் வரி போடுவதையும் அவர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள். முன்னணியில் வந்து அவர்கள் வரியை சந்தோஷமாக செலுத்துவார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வித வசதிகளும் செய்துகொடுக்காமல் வரி மட்டும் போடுவதை நம்மால் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. எனவே சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் தொந்தரவு கொடுக்காமல் இன்றியமையாத வசதிகளை அவர்களுக்கு செய்து தரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுத்துவிட்டு அதிகமான வரியை கட்டியமாக அவர்களிடமிருந்து சர்க்கார் வசூல் செய்துகொள்ளலாம். எவராலும் ஆட்சேபணை தெரிவிக்க முடியாது. அடுத்த பட்ஜட் சமயத்திலும் விவசாயிகளிடமிருந்து சர்க்கார் கருணை காட்டவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் நல்ல வாழ்வு வாழ்ந்தால்தான் சர்க்கார் நீடிக்கும், அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படாது.

“ அடுத்து இப்போது சர்க்கார் ஏற்படுத்திய ஆரம்ப கல்வி திட்டம் குறித்து நானாவிதமான கருத்துக்கள் நாட்டில் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றன. முன்பு நாங்கள் ஐந்து மணி நேரம் வேலை செய்தோம், இப்பொழுது ஆறு மணி நேரம் வேலை செய்கிறோம். இதற்காக தனிச் சம்பளம் எதுவும் கிடையாது. அதிக வேலை செய்யும் இந்த ஒரு மணி நேரத்திற்கும் அதிக சம்பளம் சர்க்கார் கொடுத்தால் இத்திட்டத்தை ஆதரிப்போம் என ஆசிரியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சி.ஐ.டி.களை நியமித்து இதுபற்றி தகவல் விசாரிக்க சொன்னால் சர்க்காருக்கு உண்மை விளங்கும், எனவே ஆசிரியர்களின் வேலை நேரத்தை அதிகப்படுத்தியதுபோல் அவர்கள் சம்பளத்தையும் அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முன்வருதல்வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ரெவின்யூ இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதன்கீழ் உள்ள சிப்பந்திகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கர்ணம் கிராம முன்சிப் போன்ற அதிகாரிகளுக்கு ஏழை விவசாயிகளைப்பற்றிய அக்கரை, அதாவது அவர்களிடமிருந்து பரிதாபம் என்பது கொஞ்சம் கூட இல்லை. விளைவு இல்லாத நிலத்தை விளைந்தது என்றும், விளைவு ஏற்பட்ட நிலத்தை விளையாத நிலம் என்றும் கணக்குகள் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதனால் ஏழை விவசாயிகள் படுமூலம் இன்னல்கள் மிகவும் அதிகம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்படி செய்வதின் காரணத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் கவனமாக செய்யும் தொழிலிலும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படவில்லை. இதனால் சில தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. தவறுதல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக கர்ணம் கிராம முன்சிப் இவர்களின் சம்பளத்தை உடனடியாக உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருதல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு சர்க்காரின் நிதி நிலைமை இடங்கொடுக்கவில்லையானால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலமாகவது மான்யம் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும் என நம்புகிறேன். கிராமங்களில் தரிசு நிலங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. மான்யம் பெற்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறுதல் செய்தால் சர்க்கார் மான்யத்தை பறிமுதல் செய்துகொள்ளலாம். நாட்டில் நடைபெறும் தவறுதல்களை குறைப்பதற்காகத்தான் சர்க்கார் இருக்கின்றது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

[Sri A. Ramasundara Karunalya Pandian]

[4th March 1954]

“சர்க்காரிலும், ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலும் 1934-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு வேலைக்கு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களின் லீவ் ரூல்களுக்கும், பின்பு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களின் லீவ் ரூல்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, லோக்கல் போர்டுகள் சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி எந்த சமயத்திலும் நியமனம் செய்யப்பட்டாலும் சரி எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான லீவ் ரூல்கள் தான் அமுல் நடத்தப்படவேண்டும். வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சம அந்தஸ்து உள்ளவர்கள் சர்க்கார் அல்லது லோக்கல் போர்டில் வேலைப்பார்த்தால் சம்பளம் அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது.

“நில ஆர்ஜித சட்டத்தில் சர்க்கார் அவசியமான சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது ரெயில்வே லயன்கள் போடுவதற்கு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் அதை கொடுக்க மறுத்தாலும் கூட எப்படி சட்டப்படி நஷ்டஈடு கொடுத்துவிட்டு அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்துக்கொள்வதுபோல் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் தடங்கல்கள் ஏற்படாதபடி ரோடுகள் போடுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்வதற்கு வசதியாக சட்டத்தை உடனடியான சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் பல இடங்களில் நல்ல ரோடுகள் போடமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படியே இருந்தால் கிராமப் பகுதிகளில் போக்குவரத்து எப்போது நல்ல அபிவிருத்தி அடையும் என்பதை சர்க்காரால் தெரிவிக்க முடியுமா என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

“கடையநல்லூர் கிராமத்தில் பாப்பான் கால்வாய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது நீண்ட நாட்களாகவே மராமத்து செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதை உடனடியாக மராமத்து செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் 30-40 குளங்களுக்கு அந்த கால்வாயினால் தண்ணீர் கொண்டுவந்து நிரம்பப்பட்டு நீர் வளம் உண்டாகும். அதிக உணவு உற்பத்தி ஏற்படும். இதனால் முற்புதாயிரம் குடும்பங்களின் வாழ்க்கை தரம் உயரும். ஆகவே அந்த கால்வாயை மராமத்து செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் விற்பனைவரி போட ஆரம்பித்ததிலிருந்து வியாபாரிகள் இரண்டு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிக்கு ஒரு கணக்கும், தங்களுக்கு ஒரு கணக்கும் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இதனால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் சலபமான முறையில் சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை தடுக்கவும் சர்க்காரால் முடியாது. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்களின் நிலைமை அப்படி இல்லை. விற்கும் சாமான்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் பில் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்க கணக்குகள் ஆடிட்டர்களால் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகிற ஒவ்வொரு பொருள்களுக்கும் வரி சர்க்காருக்கு சரியாக கிடைக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகம் நிறுவ முன் வருதல்வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகம் வளரவேண்டும் என்று சொல்லிசிறுர்களே தவிர அதைப்பற்றி சர்க்கார் திட்டவட்டமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதற்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லை. எல்லா பொருள்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகவே விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சமுதாய அபிவிருத்திக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இன்றியமையாதது. கூட்டுறவு சங்கங்களின் அபிவிருத்திக்கு அவைகளால் விற்கப்படும் பண்டங்களுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் படுதல்வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் சர்க்கார் வருமானம் குறைந்து விடாது. சர்க்காரை ஏமாற்றும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்து கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகையால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடுசெய்துகொள்ளலாம். இப்போது சர்க்கார் மின், மூட்டை, மாடிசம், பழம், காய்கனிகள் போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருப்பது வரவேற்கவேண்டிய விஷயமாகும். அதேமாதிரி கூட்டுறவு

4th March 1954] [Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian]

ஸ்டோர்களுக்கும், கூட்டுறவு நெசவாளர் (உற்பத்தி விற்பனை) சங்கங்களுக்கும் விற்பனைவரிலிலிருந்து விலக்களித்தால் சமுதாய அபிவிருத்திக்கு நலன் ஏற்படும் என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

“சங்கரன்கோவில் டவுனில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் தினசரி அதிகரித்துக்கொண்டுவருகிறது. இப்பிரதேசம் எப்பொழுதும் தண்ணீர் குறைபாடுள்ளது. இந்நகரின் குழாய் தண்ணீர் திட்டம் சர்க்கார் பரிசீலனையிலிருந்து வருகிறது. அத் திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் நடத்தினால்தான் அங்குள்ள மக்களின் குடிதண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும். சர்க்கார் இத் திட்டத்தை அலட்சியம் செய்தால் அங்குள்ள மக்கள் நீண்டநாள் சௌக்கியமாக வாழக்கை நடத்தமுடியாது. அமைதிக்கு பங்கம் உண்டாகும். மக்களின் ஜீவாதார உணவான தண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்கவெண்டுமென்று மறுபடியும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்சமயம் இங்கு விவசாய உபயோகத்தைக் காட்டிலும் குடிப்பதற்குதான் தண்ணீர் அவசியம் தேவையாகியிருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

“சங்கரன்கோவில் தாலுகாவில் பூச்சி நாயினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். சந்தர்ப்பம் அளித்த சர்க்காருக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.”

* SRI M. DHARMALINGAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 4-34 p.m.
பிரவரி மாதம் 26-ந்தேதியன்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நானும் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகின்றேன்.

“வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபைமுன் சமர்ப்பித்து நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிடக்கூட மறந்துவிட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அக்கொண்டதின்-ஜெனரல் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதாவது, சட்டசபையில் கொண்டு வந்து சட்டசபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்தைவிட சர்க்கார் அதிகமாக செலவிட்டிருக்கிறார்களென்றும், இன்னும் சில இனங்களில் குறிப்பிட்ட பணத்தைச் செலவு செய்யாமல் திருப்பிக்கொடுத்திருக்கிறார்களென்றும், குறிப்பிட்ட சில வரிக்களை வசூலிக்க இந்த சட்டசபையிலே அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டும், குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவைகளை வசூல் செய்யாமல் நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்களென்றும் அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. அப்படி கொண்டுவந்தும், இந்த அரசாங்கமோ அல்லது நிதி அமைச்சர் அவர்களோ அதைப்பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்களென்பதை அவருடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய பணத்தை விட எவ்வளவு அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டது, எவ்வளவு பணம் செலவிடாமல் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டது, அதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு, அதை இந்த வருஷத்திலாவது தடுப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அல்லது என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லையென்று அவருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

“நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது, இந்த வருஷத்திலே 58 லட்சம் ரூபாய் வரையில் பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்றும், அதைச் சமாளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆறு புதிய வரிக்களைக்கொண்டுவர உத்தேசித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றும் தெரிவித்தார். அந்தப் புதிய வரித்திட்டங்களைக்கொண்டு வந்தால்தான் சமார் 58 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வருமானம் கிடைக்கும். அப்பொழுதுதான் இப்பொழுது துண்டு விழுந்திருக்கக்கூடிய தொகையைச் சரிக்கட்ட முடியுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், எந்தவிதமான புதிய வரியையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவராமலேயே சரிப்படுத்துவதற்குத் தகுந்த யோசனைகளை அரசாங்கம்

[Sri M. Dharmalingam] [4th March 1954]

கவனிக்கவில்லை. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஆலோசனை செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க வெண்டியிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையை நிறைவேற்றுவதற்கு 250 ரூபாய் செலவாகுமென்றால், அதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் 'எஸ்டிமேட்' தயார் செய்து அரசாங்கத்தார் உத்தரவிடுகிறார்கள். ஆனால், அந்த வேலைக்கு ஆக்கூடிய செலவு 250 ரூபாய்தான். பாக்கியுள்ள 750 ரூபாயை அங்குள்ள ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட விகிதாசாரப்படி பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அனுபவம் அப்படியிருக்கிறது. அப்படி பங்கிட்டுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறையை நிறுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல் 58 லட்சம் ரூபாய் வரையில் புதிய வரி விதிப்பின் மூலமாகப்பெறப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் புதிய வரிகள் அவசியமேயில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன், முட்டை, காய்கறி போன்ற சீக்கிரமாக அழுகிப் போகக்கூடிய பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி விதிக்கப்படமாட்டாது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“புதிதாக பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நிலங்களின்மீது அப்படிப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கப்படுவதற்காக அபிவிருத்தி வரி - என்று இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமேயில்லை. அப்படிக்கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று அரசாங்கம் நினைத்தாலும், நான் சொல்லக்கூடிய யோசனையையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொருவிதத்திலும் ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச் சலுகை அளித்துக்கொண்டு வருகிறோம்.” என்று காங்கிரஸ்ஸ்காரர்கள் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச் சலுகை கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச்சலுகை அளிக்கவேண்டும். அதாவது, ஹரிஜனங்கள் பயிரிடுகின்ற நிலங்களுக்கு குறைந்தது 50 சத விகிதமாவது குறைத்து வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மீதமுள்ள 50 சத வீத பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும்போதுகூட, ஒரே வருஷத்தில் அதை வசூலிக்காமல் மூன்று வருஷங்களில் அந்தத் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு விதியை அந்தச் சட்டத்தில் புகுத்த வேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கள்ள மில்லா நெஞ்சமும், கபடமில்லாத மனதும் உள்ள இந்த அரசாங்கத்தின் மந்திரிகள் இவைகளையெல்லாம் கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த முக்கியமான விஷயங்களை அவர்களுடைய பார்வைக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

“ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திய வசதி சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. மாதத்தில் ரூ. 1,500 வரை சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற மந்திரிகளுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் அரசாங்கத்தின் செலவிலேயே வைத்தியம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. ஆனால், அனாதைகளும், மரத்தடியில் கிடக்கும் பிச்சைக்காரர்களும் ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்தியத்திற்குச் சென்றால் அவர்களுக்குத் நிறைய தண்ணீர் கலந்த மருந்துதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் அங்கு சென்றவுடனே, “தண்ணீர் மருந்து வேண்டுமா? கெட்டி மருந்து வேண்டுமா?”, என்று கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. பிச்சைக்காரர்களும் அனாதைகளும் காலணுகூட செலவு செய்து வைத்தியம் செய்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களென்றால், “எங்களுக்கு எந்த மருந்தாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை; வியாதி தீரும்படியாக ஏதாவது மருந்து கொடுத்தால் அதுவே போதும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ஆஸ்பத்திரியிலுள்ளவர்கள், “இங்கே தண்ணி மருந்துதான் இருக்கிறது. அதைக்கொடுத்தாலும்

4th March 1954]

[Sri M. Dharmalingam]

வியாதி தீராது; கெட்டி மருந்து வேண்டுமென்றால், நீங்க பஸை வைத்துக் கொடுத்தால்தான் கெட்டி மருந்து கொடுக்கப்படும். என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பொதுமக்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் வரிப்பணத்திலிருந்து ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்தப்படும்போது, சம்பளம் வாங்கக்கூடிய மந்திரிகள் சர்க்கார் செலவில் வைத்தியம் செய்துகொள்ளும்போது, ஏன் பிச்சைக் காரர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும் நல்ல முறையில் வைத்தியம் செய்யத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்கின்றேன். ஆகவே, இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய ஏழைகள், அனாதைகளுக்கு நல்ல முறையில் ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திய வசதி அளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கத்தார் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மின்சார விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தார் தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது என்றும், மின்சார சப்ளைவில் ‘வெட்டு’ ஜூல்லாமல் இருப்பதற்கும் உத்தேசித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா கிராமங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால், ஹரிஜன விவசாயிகள் ஒரு சதவிகிதம் கூட மின்சார சப்ளை சம்பந்தமாக லாபம் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு இது தெரிந்த விஷயந்தான். நிலத்தில் கஷ்டப்பட்டு ஹரிஜன மக்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 25 சதவிகிதமாவது மின்சார சப்ளை செய்வதற்கான உத்தரவை சர்க்கார் கண்டிப்பாக பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை எந்த விதத்தில் நடத்துகின்றார் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சுவாமி சகஜானந்தர் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த ஜில்லாவில் ஏதே ஒரு தகராறு இருக்கிறது; அது விஷயமாக முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் அவரைப் பேட்டி காணச் சென்றோம். முதலமைச்சரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சீட்டு ஒன்று எழுதி அனுப்பியவுடனே, அவர் வெளியே வந்தார். அதாவது, முக்கியமான விஷயங்களெல்லாம் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன; அதைப்போல இந்த விஷயத்தையும் சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்ற முறையில் அவர் சொல்லிவிட்டார். இது எப்படி இருக்கிறது என்று நீங்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களாகிய நாங்கள் ஒரு கூட்டாகச் சேர்ந்து, எங்கள் கோரிக்கைகளை முதல் அமைச்சரடத்திலே சொல்லுவதற்காகச் சென்றபோது பேசுவதற்கு அவர் இடங்கொடுக்கவில்லை. யென்றால், எங்களில் ஒருவர் யாராவது தனியாகச் சென்றிருந்தால், அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ‘சீட்டு’ அனுப்பியிருந்தால், எங்களுக்கு எந்த விதமான மதிப்பையும் அவர் கொடுத்திருக்கவேமாட்டார் என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் இழிவாக நடத்தப்படக்கூடிய ஒரு தவறான கொள்கையை அரசாங்கம் கைவிடவேண்டும்; அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்தினால் ஹரிஜன மக்கள் அதிகமாக லாபமடையப் போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காகவேதான் நாங்கள் முக்கியமாக இந்தப் புதிய திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்குத் தகுதியற்ற வழியிலேதான் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். உதாரணமாக, இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டம் அமுலில் உள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன மாணவனைப் பார்த்து, ‘நேற்று நீ ஒரு வேளை பள்ளிக்கூடம் சென்றுவிட்டு, மறுவேளை பள்ளிக்கூடம் வராமல் இருந்தாயே, அப்பொழுது என்ன செய்துகொண்டிருந்தாய்’ என்று கேட்கிறது, அந்தப்பயன், எங்க அப்பா செய்துகொண்டிருந்த சாராயம் காய்ச்சம் தொழிலில்

[Sri M. Dharmalingam]

[4th March 1954]

உதவி செய்துக்கொண்டிருந்ததேன்,' என்று சொன்னான். இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு மேற்படி சொன்ன உதாரணத்தை போல வேலைகளைத் தான் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது, வேறு எந்தவிதமான நன்மையையும் அவர்கள் அடைந்து விடவில்லை. உண்மையாகவே ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் சரியானபடி கல்வி கற்று, முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும்படியான இந்தக் கல்வித்திட்டத்தை எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“உபாத்தியாயர்கள் ஒரு நாளிலே ஐந்து மணி நேரம் பள்ளியில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்தப் புதிய திட்டத்தின்படி அவர்கள் ஆறு மணி நேரம் தினந்தோறும் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி வீதம் வாரத்திற்கு 6 அல்லது 7 மணி நேரம் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, மாதத்திற்கு 28 மணி அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி பார்ப்போமேயானால், ஒரு மாதத்திலே 9 நாள் அதிகமாகிறது. இப்படி 9 நாள் வரையில் அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய உபாத்தியாயர்களுக்கு ஏதாவது அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களை அரசாங்கம் அறவே மறந்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். ஆசிரியர்களைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டவே மறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உடனே அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI C. MUTHIAH PILLAI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! நான் 1954-55 பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கையில் சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா ரெவின்யூ 2 கோடி ரூபாய் கிடைத்தும் எந்த அபிவிருத்தித் திட்டமும் செய்யப்படவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி விவசாயத்திறையில் முன்னேறி வருகிற ஜில்லாவில் விவசாய கல்லூரி இல்லாமல் கோயமுத்தூரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது தஞ்சையில் சகல வசதிகளும் இருந்தும் மெடிகல் கல்லூரியை மதுரையில் வைப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சையிலிருக்கும் அரண்மனையில் காலேஜும் ஹாஸ்டலும் சேர்த்துவைக்க கட்டிட வசதியிருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் பார்த்தாலும் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் குறைந்த செலவில் வாழ்க்கையை நடத்தலாம். T. B. Sanatorium கூட ஜில்லா வாசிகளாலேயே நிறுவப்பட்டு அத்துடைய பராமரிப்பும் ஜில்லா வாசிகளாலும், போர்டாராலும் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. இவ்வருடமாவது நல்லமுறையில் சர்க்கார் கிராண்ட்கொடுத்து நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். அங்கு இருக்கும் T.B. Sanatorium-ம் ஜில்லாவாசிகளால் கட்டப்பட்டதால் சர்க்கார் மெடிகல் கல்லூரியை மட்டிலாவது தஞ்சையில் நிறுவவேண்டுகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலை சமயோசிதம் போல் இல்லாமல் ஒரு நிலையாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு இன்றியமையாத உத்தியோகஸ்தர்களாயிருந்தும் அவர்கட்கு ஒருவிதமான சலுகையும் காட்டப்படவில்லை. அவர்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையில், 4, 5 வருடமாக மகாநாடு நடத்தி தீர்மானங்கள்போட்டு அவைகளை சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதற்கு ஒருவித பதிலும் கிடைப்பதில்லை. அவர்கட்கு சலுகை காட்டாவிட்டாலும், மேலும்மேலும் உள்ள சலுகையைக் குறைத்து வருகிறார்கள். சென்ற இரண்டு மாதத்திற்குமுன் கிராம உத்தியோகஸ்தர் 15 நாட்களுக்குமேல் ஒரு வருஷத்திற்கு கேஷுவல் லீவ் (Casual) எடுக்கக்கூடாது என உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது எனதெரியவில்லை. அவர்கள் அதிகமான சலுகை கேட்டாலும் குறைந்த பட்ச 3, 4 தீர்மானங்களையாவது பாசீலீனே செய்ய குறையை நிவர்த்திக்க முயலவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆபீஸர்கள் உத்தரவுபோடும் இடத்திற்கு வந்து அவர்களைப் பார்க்க (travelling allowance) கொடுக்கப்படவேண்டும். கிராமத்திலிருந்து தாலுக்க

4th March 1954] [Sri C. Muthiah Pillai]

காவிற்கு வந்துபோவது என்றாலும் அவர்கட்கு கிடைக்கும் ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு வந்துபோவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த அல வன்ஸ் கேட்டால், அதிகம் பேருக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்றும், ஆடிட் கஷ்டம் ஏற்படுமென்றும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் செய்யும் தவறுகளினால்தான் தலைமை ஆபீசுக்கு வரவழைக்கப்படுகிறா கள் என்றும் சொல்வது மிகக்கடப்பானதாகும். இது எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுவதால் அவர்களுக்கும் அந்த சலுகை அளிப்பது அவசரமும் அவசியமுமாகும்.

“மேலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் கல்வி, வைத்திய உதவிகளை மற்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் அவர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும். அவர்களும் இதர உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல் கடமையை தவறாமல் சர்க்கார் வேலைகளை கவனித்து வருகிறார்கள். சிப்பந்திகளில் பெரும்பாலோர் Harijan உத்தியோகஸ்தர்கள். பெரும்பாலோர் பிழைக்க வசதியில்லாத காரணத்தினால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்கவைக்கவும், வைத்தியவசதி செய்யவும் முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல் அவர்களுக்கும் கல்வி, வைத்திய உதவி அளிக்கவேண்டுமென்றேன்.

“கடைசியாக அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் கொஞ்சமாவது உயர்த்த வேண்டும். 1919-ல் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் மாத சம்பளம் ரூ. 15 ஆக இருந்தது. அப்போது நெல் விலை கலம் ரூ. 2 தான். இப்போது வாழ்க்கைத்தரம் 3 மடங்கு உயர்ந்திருப்பதால் அவர்கட்கு ரூ. 45 கொடுக் கப்படாவிட்டாலும் குறைந்த பட்ச சலுகையாவது அவசியம் காடப்பட வேண்டும். சர்க்கார் பொருளாதார கஷ்டத்தில் கொடுக்க இயலவில்லை என கூறுகிறது. பட்ஜெட் முன்னிலைமையைவிட 2 மடங்கு அதிகரித்தும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கட்கு சம்பளம் கட்டுப்படியாகவில்லை என்பது மிகவும் வருத்தப்படுகக்கூடியதாயிருக்கிறது. நம் நாடு ஆலயங்கள் நிறைந்தது. அவைகளுக்காகவும் மடங்கள், சத்திரங்கள், ஆதனங்கள், வேதஸ்தானங் கள், தருமபாகங்கள் இவைகளுக்காகவும் நாடெங்கும் ஏராளமான நிலங் களை மான்யங்களாக நம்முன்னோர்கள் இனாமாக அளித்து ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறார்கள். அச்சொத்துக்களில் பெரும்பகுதி சிலத்தது பட்டவர்களின் ஆக்கிரமிப்பில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் சட்டம் செய்து, அந்த ஆக்கிரமிப்புக்களை திரும்பப்பிட்டு ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுப்பதின் மூலம் நம் நாட்டில் விவசாயப் பிரச்னையையும் குடியிருப்பு பிரச்னையையும் ஒருவாறு தணிக்கலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். H.R. and C.E. இலாக்காவில் வருஷ வருமானம் ரூ. 20,000 வரை யுள்ள கோவில்கள், மடங்கள் சத்திரங்கள் தருமஸ்தாபனங்கள் ஆகிய வைகளை கவனித்து வருகின்ற Assistant Commissioner's Advisory கமிட்டி இருக்கிறது. அதற்குமேல் வருமானமுள்ள தேவஸ்தானங்கள், மடங்கள், சத்திரங்கள், தருமபாகங்கள் இவைகளை கண்காணித்து வருகின்ற டிபுடி கமிஷனருக்கும் மாகாண கமிஷனருக்கும் Advisory கமிட்டி கிடை யாது. இக்கமிட்டி இருப்பதின் மூலம் பல தேவஸ்தானங்கள், மடாதி பதிகள், தருமஸ்தாபனங்களில், நிர்வாக ஊழல்களைத் தடுத்து நாட்டிற்கு நன்மை செய்யமுடியுமென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தாற்போல் இந்த தருமஸ்தாபனங்களில் உள்ள நடுத்தர குத் தகைக்காரர்கள் குறைந்த குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயிகளிடம் அதிக மாக வசூல்செய்து நடுவில் வந்த இடைமனிதர்கள் அதிகமாக லாபம் அடைகிறார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரி உள்ள ஸ்தாபனங்கள் எல்லா வற்றிலும் நோடியாக குடியானவர்களுக்கு குடிகுத்தையாகவிடவேண்டும் என சட்டம் கண்டிப்பாய் இயற்றவேண்டும். இம்மாதிரியாக தஞ்சையில் அதிக கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வருடம் நடந்த தகராறில் எங்களிடம் ஜாமின் கொடுக்கக்கூட முடியாமல் போயிற்று. ஆகையால் (?) இம்மாதிரி கலகம் நடைபெறுமல் தடுக்கவேண்டுமானால் உடனடியாக குடிக்குக்கு நேரிடையாக குத்தகைக்கு விடப்படவேண்டும். இதற்கு விவசாயிகளுக்கு Security இயலாது என சொல்லப்படலாம். ஆனால் Tanjore

[Sri C. Muthiah Pillai] [4th March 1954]

Tenants and Pannaiyal Act வந்த பிறகு **Security** தேவையில்லை. காரணம் அந்த வருட குத்தகைக்கு நெல் அளிக்கவில்லையானால் அதனால் வெளியேற்றப்படுகிறான். விவசாயமே ஜீவாதாரமாக இருந்தும் விவசாயி எந்நாளும் அவன் உரிமையை இழக்க சம்மதப்படமாட்டான். ஆகையால் அவசியம் உழுபவர்களிடமே நேரிடையாக சாகுபடிக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-53
ப.ம.

SRI N. SIVARAJ :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் ராஜ்யத்தில் மக்களை வாட்டி வைத்தது வரும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கவும் ஜனங்களின் வாங்கும் சக்தி வீழ்ந்திருப்பதை சீர்படுத்த மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய முயற்சி, முதலியவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்று மில்லை. ஆனால் வரி முறையில் ஒரு சில மாறுதல்களைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷ காலமாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்க கூடியவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட கிளர்ச்சியினால்தான் இந்த வரிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சியின் விளைவால் விவசாய வருமானத்தின் மீது சில வரிகளை விதிக்கப்போகிறார்கள். அத்துடன் சில உணவு பொருள்களின் மீதுள்ள விற்பனை வரியையும் எடுத்து விட்டார்கள். அத்துடன் வருமான வரி விதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வந்ததால் அதையும் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களும் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும் என்றும் விவசாய நில சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய பேச்சையே இந்தத்திட்டத்தில் நாம் பார்க்க முடியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு சட்டம் வந்தது. அது தஞ்சை ஜில்லா விவசாயப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமாகும். விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக அந்தச்சட்டம் வழங்கப்பட்டது. அதுவும் இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாக அமுலில் நடந்து வருகிறது. அது இப்பொழுது எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப் படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது சுமார் 300 விவசாயிகள் இப்பொழுது சிறையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு 40 வாரமும் மிராசுதாருக்கு 60 வாரமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் வந்ததும் அதன்படி விவசாயிகள் தங்களுடைய வாரத்தைக் கேட்கும்போது, அந்தச் சட்டப்படியுள்ள ஷரத்துக்களை விவசாயிகள் நடைமுறைக்குக்கொண்டுவர வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்யும்போது மிராசுதாரர்கள் போலீஸ் உதவியைவைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை நசுக்கி வருகிறார்கள். சட்டம் அமுலாக்கப்படவேண்டும் என்று விரும்பும் விவசாயிகள் சிறையில் தள்ளப் படுகிறார்கள். தங்களுடைய பங்கு வாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் கேட்கும்போது சமரச அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டோ அல்லது ரிவினியூ அதிகாரிகளைவைத்துக்கொண்டோ ஒரு சமரச ஏற்பாட்டைச் செய்வதல்லாமல், மிராசுதாரர்கள் போலீஸ் படையை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பங்கு வாரத்தைக்கொடுக்காமல் அவர்களைச் சிறையில் தள்ளி வருகிறார்கள். உண்மையாகப் பார்க்கும்போது அங்கு சமரச அதிகாரிகளும் ரிவினியூ அதிகாரிகளும் இல்லை; போலீஸ் படைதான் வந்திருக்கிறது. இவ்விதம் போலீஸ் படையை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தை மீறி பலகாரியங்களை நடத்துகிறார்கள்.

“இப்பொழுது அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்படும் 40 வாரம் போதாது. அவர்களுக்கு 50 வாரம் கொடுக்கவேண்டியதுதான் நியாயமாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்று விற்கும் நெல் விலையைப் பார்க்கும் போது, அது 40 சத விதிக் குறைந்து போய்விட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கும் பொருள்களின் விலை குறையாமல் அதிகரித்திருக்கிறது. விவசாயிகள் உரம், வண்டிப்பட்டா முதலிய சாமான்கள் அடிக்கடி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அதன் விலைகள் ரெரம்பவும் உயர்ந்து

4th March 1954]

[Sri N. Sivaraj]

இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 40 வாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் வந்திருக்கும் போது அங்குள்ள பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றி இங்குள்ள அங்கத்தினர்களும், ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் கூட, எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். குத்தகை சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாக 40 வாரம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்து வந்தால் தகராறு கிடையாது. அவ்விதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் போலீஸ் தலையிருக்கிறார்கள். சமரச அதிகாரி வருவது இல்லை, ரிவினியூ அதிகாரியும் வருவது கிடையாது. ஆனால் முடிவு என்னவென்றால் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள்தான் சிறையில் தள்ளப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது எங்கள் பிரதேசத்தில் சுமார் 300 விவசாயிகளை சிறையில் தள்ளி இருக்கிறார்கள். முன்னாறு பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் முன்னேறவேண்டும் என்றும், அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்றும், சட்டம் கொண்டுவந்தால் மட்டுமே போதாது. சியாபி, நன்னிலம், நாகப்பட்டணம், பாபநாசம் முதலிய இடங்களில் இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, 'எத்தனை கேஸ்கள் விவசாயிகள் பேரில் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், மிராசுதார்கள் மேல் எவ்வளவு கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், விவசாயிகளில் எத்தனை பேர்கள் தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றும், மிராசுதார்கள் எத்தனை பேர்கள் தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள்', என்றும் பரக்க வேண்டும். மிராசுதார்கள் மேல் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. எதிர்க் கட்சியினுள்ளவர்கள் ஏதோ சொல்லுகிறார்களே என்று நினைக்காமல், இதைப் பற்றி விசாரிக்க சர்க்கார் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை அமைத்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு விசாரணை செய்ய வேண்டும். ரிவினியூ அதிகாரியிடமும், கலெக்டரிடமும் இதை அனுப்பி வைத்தால் போதாது. பொறுப்பான அரசியல் கட்சியினரும், தொழிலாளரும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் போய் எந்த அளவில் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப் படுகிறது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அவ்விதம் பார்த்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் பக்கம்தான் தீர்ப்புக்கொடுக்கும்படியாக இருக்கும். போலீஸ் உதவியை அனுப்பித்தால் அவர்கள் மிராசுதார்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கேட்பதே இல்லை. இரண்டு கட்சிகளையும் கேட்டு சமாதானம் செய்வது இல்லை. கண்டராமாணிக்கம் என்ற கிராமத்தில் வெளியூரிலிருந்து ஆள்களை வைத்து அறுவடை செய்யக்கூடாது என்று சொன்னால் அதற்கு போலீஸ் எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பது இல்லை. எந்த ரத்தக் காயமும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இன்றையதினம் பல ஊர்களிலிருந்து போலீஸ் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நான் வந்திருக்கும் தொகுதி ஒரு துறைமுகப்பட்டினம் அதாவது நாகப்பட்டணம். அங்கு இறக்குமதி ஏற்றுமதி பெரும் அளவில் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அங்கு ஆயிரக் கணக்கான போட் தொழிலாளிகள் இப்பொழுது பட்டினி கிடக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது மத்திய அரசாங்கத்தின் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் அவர்கள் இப்பொழுது துறைமுக அபிவிருத்திக் காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை கொண்டு அங்குள்ள போட் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ வழி செய்து கொடுக்கவேண்டும். நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி நடைபெறுகிறது. நல்ல முறையில் நடந்தால் சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். மற்றும் இப்பொழுது கள்ளத்தனமாக சிலோனுக்குக் குடியேறுகிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் சிலோன் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. இப்பொழுது கடற்கரை பிர

[Sri N. Sivaraj]

[4th March 1954]

தேசத்திலுள்ள மீன்பிடிப்பவர்கள் தான் அவ்விதம் அநேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம்தான். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை, இது ஹார்பர் சம்பந்தமான பிரச்சனை. இந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளை அங்கு வைத்து இந்த ஏழைகளுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். அதனால் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் பிழைக்கும். இதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த மீன் பிடி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து பிதற்குவேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நாகப்பட்டணத்தில் ஸ்டீம் ரோலிங் மில் இருக்கிறது. அது இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர் சி. ராஜம் ராமசாமி அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இருக்கிறது. அதற்கு ஜப்பான் முதலிய இடங்களிலிருந்து சாமான்களை வரவழைத்து பல பேல், தகடுகளையும், வண்டிப் பட்டை, கம்பி, உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கு சுமார் 500 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இதைப்போல ஒரே ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. விவசாய அபிவிருத்திக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக்கும், இந்தப் பெரிய மில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு பணம் ஒதுக்கி இருக்கவேண்டும். இது ஒரு பெரிய விஷயமாக இருக்கிறது. தொழில் அபிவிருத்தி பற்றி ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த மில்கள் மூலமாக பல தகடுகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும். பட்டா தகடுகள், வண்டிப்பட்டா தகடுகள், பித்தளைத் தகடுகள் முதலியவைகள் நல்ல முறையில் அங்கு தயார் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் சர்க்காருக்கு தீர்மானம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவ்விதம் சர்க்கார் உதவி செய்தால் பலவிதமான தகடுகளை உற்பத்தி செய்து தமிழ் நாட்டிற்கு போதுமான உதவிசெய்யமுடியும். இதை முக்கியமாக பரிசீலனை செய்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் இதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி முறை ஆரம்பக் கல்வி முதற்கொண்டு காலேஜ் படிப்பு வரையில் தீர விசாரனை செய்து முடிவு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் திடீரென்று ஒரு புதிய கல்வி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதை எதிர் கட்சியிலிருக்கக் கூடியவர்களும் தீவிரமாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்களே இதை வாபஸ் பெறவேண்டும், இல்லாவிட்டால் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சபை அங்கத்தினர்கள் இந்தக் கல்வி முறைக்கு எதிராக வோட்டுப்போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

